

ЎЗИГА НИСБАТАН ДАДИЛЛИК ВА ИШОНЧНИ ШАКЛЛАНТИРИШ ҲАҚИДА

1912 йилда беш юз мингдан зиёд эркак ҳамда аёл нотиклик санъати курсларининг тингловчилари бўлишган ва унда менинг усулим қўлланган эди. Уларнинг аксарияти нима сабабдан бу соҳани ўрганганлиги ва машғулотлар натижасида нималарга эришганлигини ёзма равишда баён этган эдилар. Албатта, ҳар бири ўз фикрини айтган, аммо аксарияти томонидан синалган асосий талаб ҳайратланарли даражада бир-бирига мос келади. *“Менга ўрнимдан туриш ва гапиришга тўғри келганда, — деб ёзади тингловчиларимдан бири, — ўзимни шунчалик сиқилган, шошиб қолган ҳис этаманки, мутлақо равшан фикр юритолмайман, ўзимни қўлга олишни эглай олмай, нима демоқчи бўлганим ҳам эсимдан чиқиб кетади. Мен кўпчилик ҳузурда чиқиб, ўзимга ишонч ҳосил қилган ҳолда хотиржам фикр юритишни жудаям истайман. Ўз фикрларимни мантикий тарзда ифода этиш, гуруҳ ёки иш юритиш соҳасида ёки клубда очиқ ва ишонарли гапиришни ўрганишни жуда-жуда хоҳлардим”*

Минглаб мулоҳазаларнинг деярли барчаси ана шу тахлитда ёзилган.

Аниқ мисол келтираман. Бир неча йил муқаддам бир жаноб, уни мистер Д.У.Жент деб атаётган қолай, Филадельфияда менинг нотиклик санъатига оид курсимга тингловчи бўлиб келган эди. Машғулотлар бошланганидан сўнг у мени дарҳол саноатчилар клубида бирга нонушта қилишга таклиф қилди. Жент ёш эмас, аммо қизғин турмуш тарзини бошидан кечирган, ўз корхонасини бошқара олган, диний жамоада пешқадам бўлган бу шахс ижтимоий фаолият билан ҳам шуғулланган эди. Биз столга ўтирганимизда, у мен томон бироз жилиб, шундай деди:

— Менга бир неча бор турли йиғилишларда чиқиб сўзлашни тавсия этишди, аммо бунинг уддасидан чиқа олмадим.

Шунчалик ҳаяжонга тушаманки, калламда бирор нарса қолмагандай туюлади, шунинг учун умрим давомда доимо кўпчилик олдига чиқиб гапиришдан бош тортиб келаман. Энди эса, коллегиядаги васийлар кенгаши ранси вазифасига ўтганимдан кейин йиғилишларда раислик қилишга тўғри келади, ниманидир гапиришим шарт, албатта. Нима деб ўйлайсиз, мен шу ёшимда кўпчилик олдига чиқиб гапиришни ўргана оламанми?

— Албатта, ўргана оласиз, жаноб Жент! — деб жавоб бердим мен. — Бунга асло шак-шубҳа йўқ. Агар каминанинг кўрсатмалари ва тавсиялари асосида машқ қилиб, уларга риоя этсангиз, аниқ биламан, албатта ўрганасиз.

Унинг менга ишонгиси келди, истиқбол унга ниҳоятда камалакдай ранг-баранг, ниҳоятда ҳаётбахш кўринди.

— Сиз фақат кўнглимни кўтариш учун шундай деяпсиз, шекилли, — ишончи сўниб сўзлади Жент. — Мени руҳлан-тиришга ҳаракат қиляпсиз, холос.

Ўқув курсини тугатганидан сўнг у билан бир муддат алоқамиз узилиб қолди. Кейин яна учрашиб қолдик ва ўша sanoatchилар клубида бирга нонушта қилдик. Ўтган сафаргидек ўша бурчакдаги таниш столга ўтирдик. Мен унга суҳбатимизни эслатдим ва ҳақиқатдан ҳам ниҳоят даражада кўтаринкиликка берилган эдимми, деб сўрадим. У чўнтагидан қизил муқовали ён дафтарчани чиқариб, омма олдида нутқ ирод этадиган вақтлар рўйхатини кўрсатди.

— Кўпчилик олдида сўзлаш лаёқати, бундан мен ҳис этадиган қониқиш, жамиятга қўшадиганим қўшимча фойда, бари-бари ҳаётимдаги энг қувончли ҳодисалар жумласига киради.

Бундан олдин Вашингтонда қуролсизланиш масаласига бағишланган муҳим конференция бўлиб ўтган эди. Унда Англия бош вазирининг сўзга чиқиши мўлжаллангани маълум бўлгач, филадельфиялик баптистлар (*насроний динидаги мазҳаб тарафдорлари*) унга шошилинчнома жўнатиб, оммавий митингга сўзга чиқишини илтимос қилган эдилар. Бу митингги шаҳарда ўтказишга қарор қилинганди. Жаноб Жентнинг менга хабар беришича, шаҳардаги барча баптистлар шахсан ундан англиялик бош вазирга сўз беришини сўрашибди.

Бу ўша — бундан уч йил муқаддам мен билан айнан мана шу столда ўтириб, кўпчилик олдидан сўзлашни қачондир мен ҳам ўрганармиканман, дея каминадан хомушгина сўриган ўша инсон эди!

Унинг жуда тезлик билан ўзлаштирган нотиклик қобилияти одаддан ташқари ҳолат эдимиз? Деярли йўқ. Бундай мисоллар юзлаб топилди. Фақат биттасини келтираман. Бир неча йил муқаддам бруклинлик шифокор — уни доктор Кэртис деб атайдик — Флоридада, бейсбол жамоаси — «Гигантлар» машқ ўтказадиган майдон яқинида қиш мавсумини ўтказадиган бўлди. Бўлажак ашаддий бейсбол ишқибози сифатида у ўтказиларкан машқларни томоша қилиш учун борарди. Кэртис тезда гуруҳ билан дўстлашиб қолди, унинг шарафига уюштирилган зиёфатга ўзини ҳам таклиф этишди.

Зиёфатда қаҳва ва ёнғоқ тортилгач, айрим фохрий меҳмонлар «бир неча оғиз сўз айтиш»ни илтимос қилдилар. Шунда зиёфатни бошқараётган кишининг тўсатдан айтган гапи унинг бошига бир пақир совуқ сув қуйиб юборгандек бўлди:

Ҳозир бу ерда доктор Кэртис иштирок этмоқда. Мен ундан бейсболчилар соғлигини муҳофаза этиш тўғрисида гапириб беришини илтимос қиламан.

Кэртис бунга тайёр эдимиз? Албатта, тайёр эди. Жуда катта тайёргарликка эга эди — у гигиенани ўрганган, даволловчи шифокор сифатида деярли 25 йил ишлаган эди. Оромкурсида бемалол ўтириб, ёнидаги кишига бу мавзуда тонг отгунча сўзлаб бера оларди. Аммо ўрнидан туриб, кўпчилик орасида шу ҳақда гапириш бутунлай бошқа масала эди. Мазкур таклиф уни шу қадар қарахт қилиб ташладикки, юраги дукиллаб уриб кетди, тез-тез тўхтагандай туюлди. Кэртис умрида бирор марта одамлар ҳузурда сўзга чиқмаган, шунинг учун барча фикрлар калласидан бирдан учиб кетгандай бўлди.

Нима қилиш керак? Ўтирганлар чапак чалишди, ҳамма унга тикилди. У бош чайқади, аммо бу ҳаракати қарсақлар ва илтимослар сонини оширди, холос. "Доктор Кэртис! Гапиринг! Гапиринг!" деган сўзлар тобора баландроқ ва қатъий жаранглар эди.

Кэртиснинг руҳи бутунлай тушиб кетган эди. У ўнта сўз ҳам айта олмаслигига кўзи етди. Шунинг учун ўрнидан

турди, лом-лим демай, дўстларига орқасини ўтирганча, даҳ-шатли саросимага тушиб ва камситилган тарзда хонани тарк этди.

Ҳайрон қолишнинг асло ҳожати йўқ; у Бруклиндан қайтиб келган заҳоти дарров менинг нотиқлик санъати курсимга ёзилди. Яна бир бор қизариб-бўзаришни, тагин гунг-соқов бўлишни асло истамас эди.

У энди ўқувчига айланди. Бундай кишилардан, одатда, муаллим ниҳоятда завқ-шавқ туяди: у ишга фавқулодда жиддийлик билан киришди. Нотиқ бўлишни ўрганмоқчи бўлди ва бу қарори ниҳоятда қатъий эди. Сўзга чиқишга кунт билан тайёрланди, бутун куч-қувватини амалий ишларга сарфлади ва бирортаям машғулотни қолдирмай тўлиқ иштирок этди.

Натижа ҳам айнан бошқа ўқувчиларда бўлгани каби муваффақиятли бўлди: у жуда тез суръатда ютуқларни қўлга киритди, бундан ўзи ҳам ҳайратга тушар, ўзи орзу қилган ниятларини рўёбга чиқара бошлаганди. Бир неча машғулотдан сўнг ҳадиксираш камайди, ўзига нисбатан ишончи ортди. Икки ой ичида у гуруҳ орасида энг яхши нотиқ сифатида намоён бўлди. Тез орада сўзга чиқиш учун бошқа жойларга таклиф этадиган бўлишди — у бундай ҳолларнинг барини ниҳоятда яхши кўрар, табора кўтарилиб бориш ёқар, шу туфайли орттирган янги дўстлари ва айнан шундай ҳурмат-иззатдан бағоят фахрланар эди.

Республикачилар партиясининг Нью-Йоркдаги сайлов-олди қўмитаси аъзоларидан бири доктор Кэртиснинг омма олдида чиқиш қилганини эшитиб, ўзининг партиyasi учун тарғибот ўтказиш мақсадида уни таклиф этди. Агар бу сиёсий арбоб бир йил муқаддам мазкур нотиқнинг хижолат ичида зиёфатдан уялиб чиқиб кетганини, тингловчилар қаршисида қўрққанидан тили қотиб, айланмай қолганини билганида борми, ҳайратдан лол бўлиб қоларди.

Ўзига нисбатан ишончни, дадиллик ҳамда омма олдида хотиржам, яққол гапириш қобилиятини ўзлаштириш кўпчилик одамлар ўйлаганидек, қийинчиликларнинг ўндан бирича ҳам бўлмайди. Бу алоҳида машҳур одамларда ғойибдан ато этилганидек истеъдод ҳам эмас. Голф ўйинини ўргангандек бир гап, холос. Ҳар бир одам ўзида яшириниб

блган қобилият кўзини очиши мумкин, бунинг учун унда кучли хоҳиш-истак бўлса кифоя.

Сиз ўтирганда фикрлагандек, одамлар қаршисида тик туриб фикрлашдан тўхтаб қолишингизда, ҳатто тирноқча асос ҳам топилармикан? Биласизки, бундай асос йўқ, албатта. Моҳиятан олиб қараганда, бир гуруҳ одамларга мурожаат қилганингизда, сиз яхшироқ фикр юрита оласиз ҳам. Тингловчиларнинг иштироки ундовчи вазифани бажариши, у илҳом беради, мияни равшан, унумли ишлашга мажбур этади. Айнан ана шундай дамларда фикрлар, далиллар, раёлар, ҳатто эсига келмаган бўлса-да, воиз Жерри Уорд Бичер айтганидек, *"қаердандир қанот қоқиб келади"*, ушн тутиб олиб, баён қилсангиз кифоя. Сиз билан ҳам худди шундай бўлиши керак. Ҳамма жиҳатдан олиб қараганда, агар кунт билан машқ қилсангиз, шундай бўлади ҳам.

Ҳар эҳтимолга қарши, шунга сидқидилдан амин бўлингки, иш ва амалиёт сизни тингловчилар қаршисида рўй берадиган кўрқувдан халос этиб, сизга ишонч ва ўзгармас мардонаворлик бағишлайди.

Рўй берган воқеа фақат қийинчиликдан иборат, дея асло ваҳимага тушманг. Вақти келиб, ўз авлодининг энг сўзамол вакиллари ҳам фаолиятларининг бошланиш даврида худди шундай ҳисобсиз кўрқув ва тортинчоқликни бошидан ўтказиб, қийналганлар.

Урушларда тобланган фахрий, сиёсий арбоб Уильям Жейнингс Брайан иқроор бўлишича, унинг биринчи марта сўзга чиқишида тизза пайлари дағ-дағ титраган экан.

Марк Твен илк бор маъруза ўқиш учун кафедрага кўтарилганида, ўзини гўё оғзига латта тикилгандай ҳис этган, томир уриши эса гўё у кубок олиш учун мусобақага қатнашаётгандай урган экан.

Генерал Грант Виксбергни қўлга киритиб, ўша даврда талқил этилган буюк армиялардан бирини ғалаба билан таъминлаган эди. Шунга қарамай, кўпчилик олдидан сўзга чиқмоқчи бўлса, ўзининг айтишига қараганда, унда динамик атаксияга ўхшаш алланима пайдо бўларди.

Францияда ўз даврининг энг машҳур сиёсий нотифи Жан Жорес йиллаб депутатлар палатасида мажлис ўтказган, аммо бирор оғиз сўз сўзламаган, ниҳоят мардикни бўйнига олиб, ўзининг биринчи нутқини ирод этган эди.

"Мен илк бор тингловчилар олдида чиқиш қилишга уринганимга, — деб иқрор бўлган эди Ллойд Жорж, — ишонинг, жуда мудҳиш аҳволда эдим. Бу лоф эмас, ростдан ҳам тилим танглайимга ёпишиб қолган, даставвал бирор сўзни ҳам айтолмаган эдим"

Англиялик машҳур давлат арбоби Жон Брайт АҚШдаги фуқаролар уруши даврида Англияда юнионистлар томонида турган эди ва қулларнинг озод бўлиши тўғрисидаги биринчи нутқини мактаб ҳовлисида йиғилган деҳқонлар гуруҳи олдида ирод этган эди. У йўлда бора туриб, мағлубиятга учрашдан ваҳимага тушган ва шу қадар ҳаяжонланган эдики, агар ҳаяжони сезиларли даражада ошиб кетгудай бўлса, қарсак чалиб, илҳомлантиришни ёлвориб сўраганди.

Таниқли ирланд сиёсий арбоби Чарлз Стюарт Парнелл ўзининг омма олдидаги дастлабки маърузаларида, унинг укаси айтишига кўра, баъзан кучли ҳаяжондан қўлларини мушт қилиб, шунчалик сиқарканки, тирноқлари кафтига қонатгудай бўлиб кирар экан.

Дизраэли, қуйи палатада биринчи марта сўзга чиққандан кўра отлиқлар отрядини ҳужумга бошлаш менга енгилроқ кечади, дея иқрор бўлган эди. Унинг биринчи нутқи шармандаларча муваффақиятсизликка учраганди. Айнан шундай ҳодиса Шеридан билан ҳам рўй берган.

Шуниси борки, аксарият англиялик нотиқлар ишни муваффақиятсизлик билан бошлаган эдилар, ҳозир ҳам парламентда ёш йигитнинг нутқи муваффақият билан ўтса, уни яхшилик аломати эмас, деб ҳисоблашади. Шундай экан, асло умидсизликка тушманг!

Кўпгина нотиқларнинг фаолиятини кузата туриб, уларнинг шаклланишига маълум даражада кўмаклашган мазкур сатрлар муаллифи ўқувчилар даставвал айрим шошқалоқлик ва асабий ҳолатларга дуч келганида, ҳамиша хурсанд бўлган.

Омма олдида нутқ сўзлаш доимо масъулиятли иш ҳисобланган, ишга доир йиғилиш бўлса ҳам, унда ўнтагина эркак ва аёл иштирок этганида ҳам, қандайдир кескинлик, қандайдир руҳий зарба, қандайдир ҳаяжон билан боғлиқ ҳолда кечган. Нотиқ бамисоли тизгини тортилган наслдор аргумоқ каби доимо шай турмоғи керак. Ўлмас Цицерон

бундан икки минг йил муқаддам ҳар қандай ҳақиқий, яхши нутқ ҳаяжон билан йўғрилган бўлиши керак, деган эди.

Потиқлар баъзан радио орқали чиқиш қилишганида, худди шу ҳис-туйғуларни бошдан кечирганлар. Бу ҳолат "микрофон касаллиги", деб юритилган. Чарли Чаплин радио орқали сўзламоқчи бўлса, унинг нутқи ҳамиша олдиндан тайёрлаб қуйилар эди. 1912 йилдаёқ у бутун мамлакат бўйлаб «Мюзик-холдаги оқшом» деб номланган водевиль (*бир-икки акти кичик комедия*) билан айланиб чиққан эди. Шунга қадар Англияда профессионал театрда хизмат қилганди.

Чаплин барибир деворига юмшоқ жиҳозлар қоқилган бинога кириб, микрофонни кўрганида, ошқозонида бўронли феврал кунларида Атлантикани кесиб ўтганида рўй берган айнан шундай ҳис-туйғулар пайдо бўларди.

Машҳур киноактёр ва режиссёр Жеймс Керквуд ҳам худди шу ҳолатларни бошидан кечирган. У театрда бош ролларда чиқар, аммо ўзи кўрмаган омма ҳузурда сўзлаганидан сўнг радиостудиядан чиқар экан, терлаб кетган пешанасини артар эди. *"Бродвейда премьерга ўтказиш бунинг олдида ҳеч гап эмас"*, — дерди Керквуд икром бўлиб.

Айрим кишиларда сўзлаш тўғри келганида, аввалига ҳамиша саросимага тушишни ҳис этганлар, гапира бошлаганларидан сўнг бир неча сония ўтгач, бу ҳолат ўтиб кетган.

Ҳатто Линкольн ҳам сўзга чиқишдан олдин ниҳоятда ҳаяжонланган. *"Даставвал у унчалик чапгаст эмасди, — деб гувоҳлик беради Линкольннинг адвокатлиқдаги шериги Герндон, — ва унга муҳитга мослашиш ниҳоятда оғир кечар эди. Бироз вақт тортинчоқлик ва ҳаяжон билан курашиб кўрди, бу эса унинг моҳир эмаслигини кучайтирди, холос. Мен баъзан жаноб Линкольннинг шундай ҳолатга тушганига гувоҳ бўлар ва унга раҳмим келарди. Қачон сўзлай бошласа, овози кескин, қулоқни тешгудай ёқимсиз чиқарди. Кўриниши, ўзини тута билиши, бўй-баста, тунг, ориқ, ажинлар билан тўлиб-тошган сариққа мойил юзи, ғалати, қомати, ишончсиз қадам ташлаши — бари-бари унга қасқа мугдатга гўё қарши тургандай эди."* Бир неча дақиқадан сўнг унга дадиллик, самимийлик, жўшқинлик, фикрни жамлаш гўё қайтиб келар ва унинг ҳақиқий нутқи бошланарди.

Сизда ҳам айнан шундай ҳолатлар рўй бериши мумкин. Сизнинг яхши нотиқ бўлиш йўлидаги интилишингиз тез ва муваффақиятли рўёбга чиқиши учун тўртта қоидага риоя этишингиз керак.

Биринчиси: Нутқингизни мақсагга эришмоқ учун кучли ва мустақкам сабабга эга бўлган ҳолда бошланг.

Бу жуда катта аҳамиятга эга, сиз балки, буни тушуниб етарсиз. Агар муаллим сизнинг қалб ва юрагингизга назар ташлаб, бутун хатти-ҳаракатларингиз терадлигини аниқ билганида эди, ишонч билан яқин орада муваффақият қозоншингизни айта оларди. Борди-ю, интилишларингиз суст бўлса, муваффақиятларингиз ҳам айнан шу тарзда кечади. Агар мақсадга эришмоқ учун хатти-ҳаракатингиз кучли иштиёқ билан кечиб, мисоли мушукни қувлаган бульдог каби бўлса, сизни галактикамизда ҳеч нарса тўхтата олмайди.

Шунинг учун кучли кўтаринкилик билан мустақил билим олиш учун шугулланмоқ даркор. Унинг фойдасини эслаб қолинг. Ўзига нисбатан ишонч ва омма ҳузурида янада ишончли тарзда сўзлаш қобилияти сиз учун қандай аҳамиятга эга бўлиши тўғрисида ўйлаб кўринг. Бу доллар ва центларга айланиши мумкинлиги ва айланиши кераклиги ҳақида ўйланг. Бу жамоатчилик орасида қандай аҳамият касб этиш, қандай дўстлар орттиришингиз мумкинлигини ҳамда раҳбарларга хос амалларни қўлга киритишингиз, шунингдек, шахсий таъсирингиз ўса бориши учун қандай аҳамиятга эга эканлиги тўғрисида ўйлаб кўринг. Бу сизни ўзингиз орзу қилган бошқа фаолият турларидан фарқли ўлароқ мансаб пиллапоялари томон тезроқ олиб боради.

"Инсон эгаллаши мумкин бўлган қобилиятлар ичига уни қисқа фурсатда мартабага эриштирувчи ва машҳур этувчи омил, бу чиройли сўзлашдан бошқа қобилият эмас", деган эди Чонси М.Депью.

Филип Армор миллионларга эга бўлганидан сўнг: *"Мен таниқли капиталист бўлгандан кўра таниқли нотиқ бўлишни афзал кўрардим",* деб айтган эди.

Бу — ютуқ, унга ҳар қандай маълумотли киши интилади. Америкалик машҳур миллиардер Эндрю Карнеги вафоти-

дан сўнг қоғозлари орасидан ҳаёти режасини топиб олишган, уни ўттиз уч ёшида тузган экан. Ўша пайтда у икки йилдан сўнг йиллик даромаддан эллик минг долларга эга бўлган, деб ҳисоблаб чиққан эди. Шу сабабли Эндриу Карнеги ўттиз беш ёшида ишдан узоқлашиб, Оксфорд университетига ўқишга киради, тизимли маълумот олади ва *"кўпчилик олдида сўзга чиқишга алоҳида эътибор беради"*

Бу янги қобилият сизга қанчалик қониқиш, қанчалик қувонч баришлашини бир ўйлаб кўринг. Мазкур сатрлар муаллифи ер шарининг кўпгина қисмини кезиб чиқди ва кенг ҳамда хилма-хил тажриба тўплади, у тингловчилар олдида сўзга чиқиб, одамларни ўзи ўйлагандек ўйлашга мойил этадиган, одамга қониқиш қиссини берувчи қоидаларни тилга олади. Бу ҳис-туйғу сизга куч-қувват, буюклик туйғусини беради, ўз ютуқларидан фахрланиш ҳиссини ҳосил қилади. Боз устига сиз одамларни яхши танийсиз, улардан ўзингизни юқорироқ деб ҳис этасиз. Бунда ўзига ҳос сехр бор, у ўзига тортиб, жалб этади. *"Мен сўзга чиқишдан икки дақиқа олдин, — деб иқроп бўлган эди бир нотик, — гапиришдан кўра ўзимни тезроқ ёқиб юборай дейман. Аммо нутқимни тугатишимдан икки дақиқа олдин илдаммай тургандан кўра ўзимни отиб юборишга тайёр бўламан"*

Айрим кишилар кўшимча куч сарфлашганида, руҳи тушиб кетади ва ишни тугатмасдан ташлаб қўйишади. Шу сабабли доимий равишда бу санъат сизга нималар бериши мумкинлигини ўйлаб юринг; унга интилишингиз ниҳоятда қизғин, оппоқ оқаргунча қиздирилган пўлатдек бўлиши керак. Машгулотларга чанқоқлик билан киришингки, бу сизни зафарларга элтсин. Ҳафтанинг бир оқшомини бу китобни ўқиб чиқишга бағишланг. Қисқа қилиб айтганда, олдинга қараб қадам қўйишда ўзингизни ҳаддан зиёд даражада енгил ҳис этинг, ортага чекиниб, ўзингизни қийнанг.

Юлий Цезар Галлиядан Ла-Манш орқали йўлга чиққанида, ўз легионлари билан ҳозир Англия деб аталмиш мамлакатга тушиб қолган эди, шунда ўз аскарлари учун галабани таъминлашда қандай иш тутди? Жуда ақлли режа тузди: у ўз аскарларига Дувринг бўр осилиб турган қоятошларида тўхташни буюрди; улар денгиз сатҳидан икки юз

фут баландликдан пастга қараб, ҳозиргина сузиб келган барча кемаларини олов узун тиллари билан қандай ямлаётганини ўз кўзлари билан кўрдилар. Улар душман мамлакатида турган эдилар, уларни қитъа билан боғловчи охири алоқа ҳам йўқолди, чекинишнинг сўнгги воситаси ёқиб юборилди, ягона битта йўл қолди: ҳужум қилиш ва зафар қозониш. Улар айнан шундай қилдилар.

Ўлмас Цезарнинг жасорати ана шундоқ эди. Нима учун сиз худди шундай жасорат билан тингловчилар олдидаги бемаъни ваҳимани йўқотмоқ учун жангга киришмас экансиз?

Иккинчиси: Нима демоқчи эканингизни қатъий равишда аниқлаб олинг.

Агар одам ўз нутқини барвақт ўйлаб нима демоқчилигини режалаштирмас экан, у тингловчилар олдида ўзини ишончли тута олмайди. У кўзи ожиз одамни етаклаб олган яна бир сўқирни эслатади. Бундай ҳолатда нотик хижолат бўлиши, ўзини айбдор ҳис қилиши, эҳтиётсизлиги туфайли уялиши керак.

"Мен қонун чиқарувчи мажлисга ўз штатимдан 1881 йил ёзига сайланган эдим, — деб ёзган эди "Таржимаи ҳоли"да Теdde Рузвельт. — Маълум бўлишича, бу ташкilotнинг энг ёш аъзоси мен эканман. Ёш кишилар ҳамда тажрибасизларга бўлгани каби менга ҳам сўзлаш ҳагдан зиёд қийин кечди. Кекса, кўпни кўрган ҳамшаҳарим ҳерцог Веллингтоннинг сўзлари, яна нималарнидир айтиб, маслаҳат бергани менга катта фойда берди. Мана унинг маслаҳати: "Агар айтмоқчи бўлган сўзинг бўлса ва сен уни жуда яхши билсанг, ана шунда сўзга чиққин. Айтгин-у, ўтиргин"

Бу "муйсафид, кўпни кўрган ҳамшаҳар" Рузвельтга ҳаяжонни бартараф этувчи бошқа усулни ҳам тавсия этиши мумкин эди. У шундай деб қўшиши керак эди: *"Сен тингловчилар олдида ўзингни саросимага тушишдан осон халос этмоқ учун нимадир қилишинг, масалан, кўлингга ниманидир олишинг, доскага ниманидир ёзишинг, харитадан қандайдир нуқтани кўрсатишинг, столни суришинг, дера-*

ини очиб, китоб ёки варақни бир жойдан олиб, иккинчи жойга қўйишинг мумкин эди. Маълум мақсадга қаратилган ҳар қандай жисмоний ҳатти-ҳаракат сенга ўзингни бе-малол тутишингга ёрдам бериши мумкин”

Тўғри, бундай ҳатти-ҳаракатга ҳамиша енгилгина баҳо-на тўғри келавермаслиги мумкин, аммо мана сизга масла-ҳат. Иложини топсангиз, ундан фойдаланинг, аммо дастав-вал бир печа марта фойдаланинг, холос; гўдак ҳам охири юринини ўргангач, стулга тармашмайди-ку!

Учинчиси: Ишончни намоён этинг.

Америкалик машҳур руҳшунослардан бири, профессор Уильям Жеймс шундай деб ёзган эди: “Маълум бўлишича, ҳаракат ҳис-туйғу туфайли рўй беради, аммо аслида ҳара-кат ва ҳис-туйғу бир-бирига қўшилиб кетади: сўзсиз иро-даннинг назорати остида турган ҳаракатни бошқара ту-риб, биз ҳис-туйғунини бевосита бошқара бошлаймиз, у эса назорат остида бўлмайди.

Шундай қилиб, дадилликка эга бўлишинг ажойиб, онгли йўли шуки, агар сизга тубдан дадиллик тутаган бўлса, шун-дай дадил ўтириш ва ҳаракат қилмоқ керакки, гўё сиз да-диллик билан тўлиб-тошгандай кўрининг. Агар сизни шундай хулқ-атвор дадиллик билан таъминламаса, бошқа бирор нарса мазкур ҳолатга сизга ёрдам бера олмайди.

Ўзингизни довиорак ҳис этмоқ учун шундай ҳаракат қилинги, гўё ҳамма сизни дадил деб ҳисобласин. Бу мақсад йўлида бутун иродангизни ишга солинг, шунда кўрқув ху-ружи, эҳтимол, мардлик шижоати билан алмашинади”

Профессор Жеймс маслаҳатидан фойдаланинг. Тинг-ловчилар ҳузурида ўзингизни дадил сезмоқ учун ўзингизни шундай тутинги, гўё бу мардонаворликни алақачон эгал-лагансиз. Агар тайёргарлик кўрмаган бўлсангиз, ўз-ўзидан аёнки, сизга ҳеч нарса ёрдам бера олмайди. Аммо нима тўғрисида гапиришни жуда яхши билсангиз, қатъий ра-вишда жойингизни эгалаб, чуқур нафас олинг. Ўттиз со-ния давомида чуқур нафас олинг, тингловчилар қаршисида найдо бўлишдан аввал. Кислороднинг кучли равишда қуйи-либ келиши сизни руҳлантиради ва сизга дадиллик бағиш-

лайди. Машҳур тенор Жан де Решке айтгандики, агар сизда шундай нафас олиш хусусияти бўлса, унга «минишингиз» биланоқ ҳаяжонланиш ўз-ўзидан барҳам топади.

Ҳамма вақт, ҳамма мамлакатларда одамлар доимо мардлик билан фахрланишган. Шунинг учун юрагингиз қандай урмасин, дадиллик билан олдинда юриб, хотиржам туринг ва ўзингизни шундай тутингки, гўё бу сизга ёқимлидек туюлсин.

Қадди-қоматни текис тутинг, тингловчилар кўзига тик қаранг ва гўё улар сиздан қарздордай, ишонч билан бемалол сўзланг. Ҳақиқатан ҳам айнан шундай тасаввур қилинг. Гўё улар сиздан қарз муддатини чўзишни сўраш учун тўпланишган, деб тасаввур этинг. Бу сизда руҳий таъсир уйғотиш каби ижобий ҳолатни таъминлайди.

Асабий хатти-ҳаракатлар билан костюмингиз тутмаларини ўтказиш ва ечиш, қўлдан-қўлга мунчоқларни олиш ёки шошма-шошарлик ҳаракатларининг асло ҳожати йўқ. Агар асабий хатти-ҳаракатлардан ўзингизни тия олмасангиз, қўлингизни белингизга тутиб, бармоқларингизни ҳаракатга келтиринг, уни ҳеч ким кўрмасин ёки оёқ бармоқларини ўйнаб туринг.

Одатда нотикнинг мебель ортида беркиниши маъқул эмас, аммо дастлабки чиқиш пайтларида сиз стол ва стул ортида турсангиз-у, уларни маҳкам сиқиб ушлагандан кўра, яхшиси, қўлингизда тангани маҳкам сиқсангиз, бу сизга озгина дадиллик бахш этади.

— Тедди Рузвельт ўзига хос дадиллик ва ўзини тута билишни қандай ишлаб чиққан эди? Унга табиатан дадиллик ва жасурлик мавжуд эдимми? Мутлақо йўқ. *"Мен болалигимда шунчалик касалманг ва нимжон эдимки, асти қўяверасиз, — деб тан олади у ўзининг "Таржимаи ҳоли"да, — ўсмирлик чоғида эса даставвал асабий бўлиб, ўзимнинг марглигимга асло ишонмасдим. Менга фақат танани эмас, шу билан бирга қалб ва руҳни қунт ва машаққат билан машқ қилдиришга тўғри келган эди"*

Бахтимизга Рузвельт бу ўзгаришга қандай эришганини ҳам ҳикоя қилиб берган. *"Болалигимда Марриэт китобидаги битта лавҳа ниҳоятда кучли тассурот қолдирган. Унда унча катта бўлмаган ҳарбий кема капитани қандай қилиб жасур*

Оўлини тўғрисида қаҳрамонга тушунча беради. Капитаннинг айтишига кўра, даставвал ҳар қандай киши жангга киришдан олдин кўрқувни бошидан кечиради, аммо ўзини шундай тутиб, ҳаракат қилиш керакки, гўё ҳеч нарсадан кўрқмагандай кўринсин. Бироз вақт ўтиб, мақсадга эришилгандан кейин одам ҳақиқатан ҳам ўзини ботир, мардларча тунигани учун кўрқмас бўлиб қолади (мен бу гапларни Маррининг каби эмас, ўз сўзларим билан ҳикоя қилиб бераман).

Камина мазкур назарияга амал қилишга аҳд қилдим. Даставвал, бир қатор нарсалардан — айиқнинг ғажиб ташлашидан тортиб, асов отлару калакесарларгача ниҳоятда кўрқар эдим. Аммо ўзимни шундай тутардимки, гўё мен кўрқинишни хаёлимга келтирмасдим. Аста-секин ҳақиқатдан ҳам кўрқмайдиган бўлдим. Кўпгина кишилар ўз хоҳишига кўра айнан шундай қилиши мумкин”

Агар сиз истасангиз, буни амалга ошира оласиз. “Урушда, деган эди маршал Фош, — мудофаанинг энг муҳим усули ҳужум қилишдир”. Шунинг учун кўрқувингизга қарши ҳужумга ўтинг! Унга қарши боринг, у билан уруш бошланг, ҳар қандай имкониятдан фойдаланиб, уни мардларча енгиб, яксон қилинг!

Ҳасаввур қилинг, сиз — хабарчи, қандайдир хабарномани кеширмоқчисиз. Хабарчига эътибор бериб ўтирмаймиз, бизни шошилиночнома мазмуни қизиқтиради. Ҳамма нарса хабарнинг моҳиятида. Диққатингизни ана шунга жамлаб қаратинг. Уни юрагингизда сақланг. Мисоли беш бармоқингиздай билинг. Унга ишонинг. Шундай кейингина ишонч ва қатъият билан гапиринг. Шундай ҳаракат қилингки, битта имкониятта қарши ўнтаси ишга тушсин ва сиз дарҳол вазиятга хўжайин бўлиб оласиз ҳамда ўзингизни бемалол бошқара оласиз.

Тўртинчиси: Амалда қўланг! Амалда қўланг! Амалда қўланг!

Мазкур банд эслатмамининг охиргиси, сўзсиз, энг муҳими ҳисобланади, ҳатто сиз шу пайтгача ўқиганларингизни унутиб юборсангиз ҳам, қуйидагилар ёдингизда турсин.

Биринчиси (ана шунинг ўзи охиргиси) — сўзга чиқишда ушунга нисбатан ишончини мустаҳкамлашнинг беҳато усули,

бу — иложи борича кўпроқ гапиришдир. Аслида, буларнинг бари охир-оқибатда битта асосий ҳолатга олиб келади: амалда қўлаш лозим, амалда қўллаш, амалда қўллаш керак. Бу шундай зарурий шароитки, усиз ҳеч нарса амалга ошмайди.

"Ҳар бир бошловчи, киши, — деб огоҳлантиради Рузвельт, — "оҳу иситмаси (типроги)" хуружига рўбарў келиши мумкин. Бу шундай сўнги асабий зўриқишки, унинг умумий қўрқоқликка сира алоқаси йўқ. У кўп сонли тингловчилар олдида биринчи марта сўзга чиққан кишига рўй беради ва мазкур ҳолат кийик овига биринчи борган ёки жангга илк мартаба иштирок этаётган кишининг аҳволини эслатади. Инсон жасуриликка эмас, балки хотиржамлик ва совуққонликка зарурат сезади. Буни эса фақат доимий машқ тўфайли қўлга киритиш мумкин. Бу ўз асабларини тўлиқ равишда эгаллашни ўрганиш, доимий равишда ўз-ўзини назорат қилиш ёрдамига рўй беради. Бу муайян даражада оғатий иш, доимий равишда ирода кучини намоён этиш, доимий иштиёқ демакдир. Агар одамга яхши қобилият нишонлари бўлса, бу ирода кучининг ҳар бир намоён бўлиши тўфайли у кучли ва янада кучлироқ бўла боради"

Сиз тингловчилар олдидаги қўрқувдан халос бўлишни истайсизми? Келинг, у нимадан пайдо бўлишини кўриб чиқайлик.

"Қўрқув билимсизлик ва ишончсизликдан пайдо бўлади" — деб ёзади профессор Робинсон ўзининг "Ақлнинг шаклланиши" номи китобида. Бошқача сўзлар билан айтадиган бўлсак, қўрқув ўзига нисбатан ишончнинг камлиги оқибатида рўй беради.

Бу нимадан? У сиз бажаришингиз мумкин бўлган нарсани билмаслик натижасини ўз ичига олади. Бундай билмаслик эса ўз навбатида тажрибанинг етишмаслиги, деб аталади. Қачонки сизнинг елкангизда етарли тажриба юки ортилган экан, қўрқувларингиз ғойиб бўлади, улар мисоли июль қуёши нурлари остидаги тунги туманлар каби тарқаб кетади.

Бир нарса жуда зарур: сузишни ўрганиш учун сувга кала ташлаш керак: Бунга ҳамма рози. Сиз бу китобни кўп ўқидингиз. Энди нима сабабдан уни бир четга қўйиб, амалий ишга киришмаслигингиз керак?

У ингиизга худди шундай биладиган битта мавзу олинг ва уч дақиқалик маъруза тайёрланг. Уни ёлғиз ҳолда бир неча марта машқ қилинг. Сўнг, агар иложи бўлса, мўлжалланган одамлар ҳузурда ёки дўстларингиз олдида бутун кўпинги сарфлаган ҳолда сўзга чиқинг.

Қисқа хулосалар

1. Кўрсатилган минглаб тингловчилари мазкур китоб муаллифини мактуб ёзиб, нима учун нотиқлик санъатини ўрганмоқчилиги ва қандай натижага эришмоқчи эканлигини баён қилган эди. Уларнинг деярли барчасига битта асосий сабаб бор, у қуйидагича: бу инсонларнинг бари кўпчилик олдида сарғимага тушмай, ўйлашни ўрганиш ва ҳар қандай тингловчилар ҳузурда ишонч билан ўзини эркин тутган ҳолда сўлашни ўрганишни истайдиги.

2. Бундай қобилиятни эгаллаш кўпчилик учун асло қийин эмас. Бу алоҳида машҳур шахсларга ато этилганидек қобилият ҳам эмас. Покер ўйнаш малакасини ўзлаштиришдайгина, ҳар қандай эркак, исталган аёл, яъни ҳар қандай киши ўзини яширин қобилиятларни ривожлантириб, юзага чиқаришни мумкин, бунинг учун уларда етарли гаражага кучли лоҳиш-истак бўлса kiffoя.

3. Кўпгина тажрибали нотиқлар алоҳида кишилар билан суҳбатлашганга нисбатан омма олдида, тингловчилар ҳузурда яхшироқ ўйлаб, яхшироқ сўзлайдилар. Кўп сонли тингловчилар уларга илҳом бағишлаш омили бўлиб хизмат қилган. Агар ушбу китобда келтирилган маслаҳатларга тўғри амал қилсангиз, вақти-соати келиб, сиз ҳам айнан шундай қобилиятга эга бўласиз ва бўлажак жамоадан иборат тингловчилар ҳузурда қониқиш билан ўйлай оласиз.

4. Меннинг хатоим фақат ўзимга хос, деб асло ўйланг. Аксарият машҳур нотиқлар фаолиятининг бошида уятчанликдан азият чекканлар ва кўпчилик олдида кўрқувдан қараётган ҳолга тушганлар. Бундай ҳолат Брайан, Жан Жорес, Ллойд Жорж, Чарльз Стюарт Парнелл, Жон Брайт, Дизраэли, Шеридан ва бошқа-бошқа жуда кўпчилик билан рўй берган.

5. Сиз қачон сўзга чиқишингиздан қатъи назар, ҳамини бу саросималикни нутқингиз бошида ҳис этасиз, гапира

бошлаганингиздан сўнг бир неча сония ўтгач, у тўлиқ равишда ғойиб бўлади.

б. Бу китобдан кўпроқ наф олиш ва тезроқ натижага эришмоқ учун қуйидаги тўрт қоидага риоя қилмоқ керак:

а) Мақсадга эришиш учун дадил ва қатъий интилиш билан нутқни бошланг. Ўқитиш учун ўртага қўйилган барча хатти-ҳаракатлар туфайли вужудга келадиган манфатлар ҳақида ўйланг. Ўзингизда кўтаринкиликни пайдо қилинг. Бу сизга молиявий ва ижтимоий муносабатларни таъминлаш ҳамда раҳбар лавозимларини эгаллашингизга нисбатан бўлган таъсирни оширишга хизмат қилиши мумкинлигини эсдан чиқарманг. Эсингизда бўлсин, сизнинг мақсад сари интилишга сарфлаган кучингиз муваффақиятларни қанчалик тез қўлга киритишингизга боғлиқ бўлади.

б) Сўзга чиқишга тайёрланинг. Сиз нима ҳақида гапирмоқчи бўлганингизни яхши билмасангиз, ўзингизни, албатта, қатъиятсиз ҳис этасиз.

в) Ўзингизга нисбатан ишонч, қатъиятлиликни намоён этинг. "Ўзингизни говюррак ҳис этмоқ учун, — деб тавсия қилади профессор Уильям Жеймс, — худди шундай ҳаракат қилинг. Ҳақиқатан ҳам ўзингизни дадилман деб ҳисобланг, шу мақсад йўлида бутун иродангизни ишга солинг ва кўрқув хуружи ҳам, эҳтимол, мардлик шижоати билан алмашинади". Тедди Рузвельтнинг иқдор бўлишича, у айнан ана шундай усул билан айиқни ғажиб ташлашдан тортиб, асов отлару каллакесарлардан қаттиқ кўрқувни енгишга муваффақ бўлган, сиз ҳам тингловчилар қаршисига рўй берадиган кўрқувингизни ана шу руҳий усул билан бартараф этишингиз мумкин.

г) Амалда қўланг. Бу мақсадга эришишнинг энг муҳим йўли. Кўрқув ишончсизлик оқибати ҳисобланади, ишончсизлик эса сиз нимага қобилиятли бўлсангиз, ана шуни билмасликдан келиб чиқади, бу билмаслик эса тажрибанинг етишмаслигидан иборат. Шу сабабли ўзингизда муваффақиятли тажриба захирасини тайёрланг, ана шунда ваҳималарингиз ғойиб бўлади.

ЎЗИГА НИСБАТАН ИШОНЧ ТАЙЁРГАРЛИК ТУФАЙЛИ ЮЗАГА КЕЛАДИ

1912 йилдан бошлаб ушбу китоб муаллифи учун бир йилда таъминлан олти мингта нутқни эшитиш ва танқид қилиш вақтиний бурч ва шу билан бирга севимли машғулот бўлиб қолган эди. Ушбу маърузаларни коллеж талабалари эмас, балки ёши катта кишилар — ишбилармонлар ва мутахассислар сўзлаган эдилар. Йиғилган тажрибалар натижасида муаллиф қуйидагиларга узил-кесил ишонч ҳосил қилди: сўзга қатъий суратда оддиндан тайёргарлик кўрмоқ керак; нотик нима ҳақда гапиришини аниқ ва равшан тасаввур этсин. Бу унга кучли таассурот қолдиргандай, у ҳақда индамай туролмаслик ҳолатидай бўлмоғи лозим. Сизнинг иродангиз ақл билан, қалбингиз муҳим ғоялар билан тўлиб-тошсан, ақл ва қалбингизга таъсир этишга жўшқин тарзда интилган нотикқа нега интилмас экан? Нотиклик санъати-нинг ярим сири ана шунда.

Нотик қачон ана шундай ақлий ва ҳиссий ҳолатда бўлса, муҳим бир жиҳатни пайқаб қолади, у ҳам бўлса, сўзлари унинг ўндан қуйилиб келади. Унинг учун у омонат эмас ва унга ҳеч қандай машаққат туғдирмайди. Яхши тайёрланган нутқ ўнга сўзланган нутқнинг тўққизтаси ўрнини олади.

Биринчи бобда айтилганидек, аксарият кишилар учун ўнданги ишончни, дадиллик ва ўзини тута билишни эгаллаш мақсадида бундай машқ, аввало, жуда зарур. Кўпчилик ўзининг нутқини тайёрлашга киришар экан, қалтис хатога тула кўяди. Жангта нам тортган порох ва бўш патронлар билан ёки қуролсиз киргандек, ваҳима ва асабийликни шунчалик енгиб ўтишни мўлжаллаш мумкинми? Бундай вазиятларда улар ўзларини тўла-тўқис равишда тингловчилар олдида эркин ҳис эта олмасликларига ажабланмаса ҳам бўлади. *“Менинг ўйлашимча, — деган эди Линкольн Оқ уйга келганидан сўнг, — агар айтадиган сўзим бўлмай, хижолат ширинмаганимга ҳеч қачон бунчалик қаримаган бўлар эдим”*

Агар сиз ўзингизда ишонч ҳосил қилишни хоҳласангиз, бунинг учун зарур бўлган қоидаларни нима сабабдан амалга оширмас экансиз? *“Баркамол меҳр-муҳаббат, — деган эди руҳоний Иоанн, — қўркувни қувади”*. Камолга етган тайёргарлик ҳам худди шу вазифани бажаради. Вебстер айтган эдики, у ёмон тайёргарлик кўриб, чала кийиниб тингловчилар ҳузурига ҳеч қачон чиқмаган.

Биз нима учун сўзга чиқишда қунт билан тайёргарлик кўрмаймиз? Нега? Айрим кишилар тайёргарлик кўришнинг ўзи нима, уни қандай қилиб онгли равишда ўтказиш кераклиги тўғрисида аниқ тасаввурга эга эмас; баъзилар вақт етмаслигини баҳона қиладилар. Шунинг учун мазкур бўлимда бу масалаларни батафсил кўриб чиқишга уриниб кўрамиз.

Пухта тайёргарлик

Тайёргарликнинг ўзи нима? Китоб ўқишми? Бу тайёргарликнинг бир кўриниши, аммо яхшиси эмас. Ўқиш ёрдам бериши мумкин, аммо одам китобдан жуда кўп «бир қолип»даги фикрларни суғуриб, ўзиники қилиб олса, унинг нутқида нимадир етмайдиганга ўхшаб қолаверади. Тингловчилар айнан нима етишмаётганини тушунмасликлари мумкин, аммо улар нотикқа нисбатан совуқ муносабатда бўладилар.

Мисол келтираман. Бироз вақт олдин ушбу китоб муаллифи Нью-Йоркдаги шаҳар банкларининг олий даражадаги мансабдорлари гуруҳи билан нотиклик санъати бўйича машғулот ўтказди. Ўз-ўзидан маълумки, бу гуруҳ аъзолари иш билан доимий банд одамлар бўлиб, улар тайёргарлик аталмиш машғулотга пухта ҳозирлик кўришни ва уни ўтказишни жуда қийин, деб ҳисоблайдилар. Бутун ҳаётлари давомида ўзларича ўйлаб, ўзлариға хос шахсий эътиқодга эга бўлганлар, барча воқеа-ҳодисаларга ўз нуқтаи назаридан ёндашиб, шахсий тажриба тўплашган. Шу тариқа улар қирқ йил мобайнида масаланинг моҳиятига кўра сўзга чиқиш учун маълумот йиғишган. Шу билан бирга айримлари учун буни англаш ниҳоятда қийин эди. Улар дарахтлар ортидаги ўрмонни кўра олмасдилар.

Бу гуруҳда жума кунлари кеч соат бешдан еттига қадар машгулот ўтказиларди. Бир куни қайсидир жентльмен (*уни жаноб Жексон деб атай қоламиз*) банкда ишлар, ўша куни у Нью-Йорк чеккасида бўлиб, соат беш яримда сўзга чиқиши лозимлигини эслаб қолади, аммо маъруза мавзуси ҳали тайёр эмас. У ўз иродасидан чиқиб, газета дўконидан "Форбс мэгэзин" номли журнални сотиб олади-ю; метрога тушиб, машгулот ўтадиган федерал захира банки биносига бора-боргунча «Улгуриш учун ихтиёрингизда фақат ўн йил бор, холос» номли мақолани ўқийди. Азбаройи қизиққанидан эмас, балки сўзга чиққан пайтида ажратилган вақтни нима биландир тўлдириш мақсадида ўқиб чиқади.

Бир соатдан сўнг у ўрнидан туриб, мақола муаллифи илгари сурган мавзу бўйича ишонч билан қизиқарли тарзда сўз юритишга ҳаракат қилди.

Натижа қандай бўлди, қандай муқаррар натижа юзага келди?

Жаноб Жексон нима демоқчи эканлигини "пиширмади" ҳам, ўзлаштирмади ҳам. "Демоқчи эди" каби деган сўзлар масаланинг моҳиятини аниқ ифодалайди. У фақат ҳаракат қилди, холос. Жаноб Жексонда вазиятдан чиқиб кетиш йўллари аниқланган фикрлар йўқ эди. Ўзини тутиши, товуш оҳанги бундан гувоҳлик бериб турарди. Жаноб Жексоннинг ўзида илиқ таассурот қолдирмаган мақола тингловчиларда катта қизиқиш уйғотиши мумкинми? У бутун вақт давомида фақат мақолага таяниб, муаллиф ундай, бундай демоқчи эканлигини айтаверди, холос. Мазкур нутқда жуда кўп сўз "Форбс мэгэзин"дан бўлиб, жаноб Жексонники эса ниҳоят кам эди.

Шунинг учун мазкур китоб муаллифи унга тахминан шундай деди:

— Жаноб Жексон, бизни бу мақолани ёзган алақандай шахс асло қизиқтирмайди. Ушбу муаллиф бу ерда йўқ. Уни кўра олмаймиз ҳам. Бизни сиз ва сизнинг фикрингиз жуда қизиқтиради. Бизга бошқа кимдир эмас, балки ўзингиз нималар ўйлаётганингизни гапириб беринг. Бу ерда кўпроқ жаноб Жексон фикрларини олиб келинг. Нега сиз келгуси ҳафтада айнан шу мавзуда сўзга чиқмас экансиз? Мақолани яна бир карра ўқиб чиқинг, муаллифнинг фикрларига

розимисиз-йўқми, ўзингиздан сўраб кўринг. Агар рози бўлсангиз, унинг мулоҳазаларини ўйлаб кўринг ва ўзингизнинг кузатишларингиз асосида мисоллар билан изоҳланг. Борди-ю, рози бўлмасангиз, негалигини тушунтириб беринг. «Майли, бу мақола сизнинг шахсий нутқингизни турткиловчи битта йўловчи нуқта бўлиб қолсин.

Жаноб Жексон бу таклифни қабул қилди. Мақолани яна ўқиб чиқди ва муаллифнинг фикрига мулақо қўшилмаслик керак, деган хулосага келди. У янги маърузасини метро вагонидида тайёрламади, нутқ унинг тафаккурида пишиб етилди. Бу миясида пишиб етилган мева эди. У ривож топиб, ўсди ва мисоли шахсий фарзанди мисоли шаклланди. Ўзининг қизларига ўхшаб, янги фарзанди кечаю кундуз у жуда кам мушоҳада юритган пайтда ўса борди. Жаноб Жексон газетада қандайдир мақолани ўқиб чиқар экан, унда гоҳ янги фикр пайдо бўлар, гоҳ дўстлари билан суҳбат қилаётганида, тўсатдан қутилмаган ўнғай мисол қалқиб чиқар эди. Буларнинг бари кенгайиб, чуқурлашиб, зичлашиб борарди.

Жаноб Жексон навбатдаги машгулотда сўзга чиққанида, ўзига хос бўлган нарсаларни — шахсий конидан қазиб олинган рудаларни, шахсий танга зарб берадиган корхонасида зарб этилган тангларни гўё намойиш этди. У жуда яхши гапирди, чунки мақола муаллифининг фикрларига қарши эди. Қарашлардаги айрим тафовутлардан яхшироқ кўзгатувчи бўлмайди.

Бир ҳафта мобайнида айнан бир мавзуда сўзлаган бу инсоннинг икки нутқи ўртасида ибрат олса арзигулик нақадар кескин қарама-қаршилиқ мавжуд эди! Қаранг, пухта тайёргарлик қанчалик улкан тафовутга олиб келиши мумкин экан!

Қандай тайёргарлик кўриш ёки кўрмаслик лозимлиги тўғрисида яна битта мисол келтираман. Биз жаноб Флин деб атайдиган жентльмен Вашингтонда нотиклик санъатини ўрганди. Бир куни у ўз нутқини пойтахт мақтовига бағишлади. Бир газетада чиққан реклама рисоласини шошапиша варақлаб, ундаги далилларни ўзлаштириб олди. Ва бу далиллар, шубҳасиз, шунга мувофиқ қуруқ, бир-бири билан боғланмаган бўлиб, маълумотнинг пишитилмагани очик-ойдин кўриниб турарди. Нотик ўз мавзусини етарли

даражада ўйлаб кўрмаган, унда кўтаринкилик асло сезилмасди. Жаноб Флин айтганларини чуқур ҳис этмай, бу туйгуларни қадрламади. Нутқи бошдан-оёқ юзаки, маза-матрасиз ва ҳеч кимга керак бўлмайдиган даражада эди.

Нишонга теккан нутқ

Икки ҳафтадан сўнг жаноб Флинни тириклай ўлдирадиган воқеа рўй берди: унинг машинасини жамоат гаражидан ўғирлаб кетишди. У полицияга югурди, суюнчисига пул ваъда қилди, аммо бари бекор кетди. Полиция иқроп бўлиб айтдики, уларнинг жиноятчилик билан курашишга иложи етмайди аслида, бунинг устига бир ҳафта олдин қўлига бўр ушлаган полициячи кўчани кесиб ўтиб, жаноб Флинни жаримага тортган эди, чунки унинг машинаси тўхташ жойида ўн беш дақиқадан зиёд турган экан. «Қўлига бўр ушлаган» бу полициячилар иш билан шунчалик бандки, жиноятчиларни тута олмайдилар, шунинг учун улар жаноб Флиннинг ғазабига дучор бўлдилар.

Флин ниҳоят дарғазаб эди. Энди унда мавзу тап-тайёр; эндиги мавзу рисоладан ўзлаштирилмай, балки шахсий ҳаётидан олинган эди. Бу йирик одамга тааллуқли, унинг ҳис-туйғу ва ишончига зарар етказган масала эди. Вашингтонни мақтаган нутқида у бир иборани иккинчисига зўрға улаб гапирган бўлса, бу сафар ўрнидан шартга туриб, офзини очди-ю, бирдан гўё айблов нутқи каби полициячиларнинг шаънига нисбатан Везувий вулқонидан отилиб чиққан лава мисоли сўзларни ёғдириб, жўшиб кетди. Бундай нутқ ҳамиша нишонга тегади, доимо муваффақият қозонади. Унинг асосида ҳаётий тажриба ётади ва у ўйланган бўлади.

Ҳақиқий тайёргарлик нимадан иборат?

Нутқ сўзлашга тайёрланиш вараққа ёзилган ёки ёдланган силиқ ибораларни ўз ичига оладими? Йўқ. Балки у бир неча тасодифий, аслида сизни асло ҳаяжонлантирмайдиган фикрлардан иборатдир? Мутлақо йўқ. Бу тайёргарлик сизнинг ўй-фикрларингиз, ишончингиз, хоҳиш-истакларингизни танлаб олишни англатади. Ахир сизда худди

Фикрларингизни қисқа, бир неча сўзда ифодалаб қўйинг. Уларни қайд қилиш керак, майли, миянгиз тобора янги-янги фикрларни ахтараверсин, токи ҳаётингизда бирорта китобни кўриш муяссар бўлмагандек туюлсин, мана шунинг ўзи тафаккурни ривожлантириш усули ҳисобланади. Бундай усул билан ақлий фаолият ҳамиша яп-янги, ўзига хос, ижодий тарзда бўлишига эришасиз...

Мустақил, четдан ҳеч қандай ёрдамсиз қўйилиб келган фикрларингизни ёзиб боринг. Улар ақлий ривожланишингиз учун ниҳоятда қимматлидир, у ёқут, олмос, тоза олтиндан ҳам афзалдир. Уларни қоғоз парчаси, эски хатларга, хатжилд парчалари, ўров қоғозларига, яъни қўлингизга қандай қоғоз тушса, барига ёзиб қўйинг. Бу узун чиройли ёзув қоғозларидан фойдаланишга нисбатан ҳар жиҳатдан афзалдир. Бу ерда гап фақат иқтисод қилиш тўғрисида кетмаяпти, сизга бундай парча ва қийқимларни тўплаш ва уларни бўлакларга ажратиш маълумотларни тартибга келтириш пайтида жуда енгил кечади.

Каллага келган барча фикрларни доимий равишда ёзиб боринг ва ҳамма вақт улар ҳақида диққат билан ўйлаб юринг. Бу жараёни тезлаштириш мумкин эмас. У амалга оширишингиз керак бўлган энг муҳим ақлий зўр беришлардан биридир. Ўша тўфайли онгингиз ҳақиқий ижодий қувватга айланади.

Ўқигандан кейин сизда қониқиш ҳосил қиладиган маърузалар ҳаётингизда катта фойда келтиришига ишонч ҳосил қилганингиздан кейин буларнинг барига ўзингизни чуқур кашф этган бўласиз. Улар суякларингиздан иборат мағиз, танангиздан вужудга келган тана, ақлий меҳнатдан дунёга келган фарзанд, сизнинг ижодий қувватингиз самарасидир. Бошқа бегона фикрлардан тузилган маърузалар ҳамиша эскирган ва илитилгандек таассурот қолдирарди. Шу билан бирга ваъзлар борки, улар яшайди, нафас олади, ибодатхоналарга яратганга ҳамду сано ўқиб, ёпирилиб киради, одамларнинг қалбига жо бўлиб, уларни парвоз қилишга мажбур этади. Улар худди бургут мисоли мардлик, жасурликни тарк этмай, бурчни адо этиш йўлидан юриб боради; ана шундай ваъзлар инсоннинг ҳаётини куч-қуввати тўфайли, уларнинг сўзлаганлари тўфайли вужудга келади”

Линкольн ўз маърузаларига қандай тайёрланар эди?

Линкольн ўз нутқларини қандай тайёрлаган? Бу борада бир қанча далиллар маълум. Унинг усули ҳақида ўқир эканмиз, декан Браун ўз маърузаларида тавсия қилган бир неча воситалардан Линкольн чорак аср муқаддам фойдаланганини билиб оламиз. Линкольннинг машҳур нутқларидан бирида пайгамбарона ёрқинлик намоён булиб, шундай дейилган эди:

"Қақраб кетган уй тик тура олмайғу", дейишағу. Менинг ўйлашимча, ярми қуллар, ярми озоғ кишилардан иборат мамлакатимизнинг ҳукумати ҳам сақланиб қололмайди". Бу нутқ доимий иш билан банд бўлиб юрган дамларида ўйланган, шунда у тушлик қилган, кўчаларни кезган, сигир соққан, қўлида сумка билан қассобхонага ёки баққолик дўконига кирган, елкасига эски ола шарф ташлаб олган, ёнида эса кичкина ўғли вайсаб борар, саволлар берар, хархаша қилиб, отасининг узун ориқ қўлларидан тутиб, уни жавоб беришга ундар эди. Аммо Линкольн ўз хаёлу ўйлари, фикрлари билан банд бўлиб, нутқини ўйлар, ҳатто боласини ҳам эсида чиқарганди. Кундан-кунга ўйлаш жараёнида ва фикрларини миёсида пишитиб, у қўлига нимаки тушса, гоҳ у ерда, гоҳ бу ерда, гоҳ эски хатжилдларида, қорозхалта парчаларида алоҳида ибораларни ёзиб кўяр эди. Буларнинг барини у ўз шляпаси остига қўйиб, токи ўтириб, ҳамма ёзувларни муайян тарзда тартибга келтириб, барини бир бутунликда қайта кўриб чиқиб, сўзга чиққунча ва нашр этгунга қадар сақлар эди.

1858 йилда бўлиб ўтган мунозаралар даврида сенатор Дуглас ҳамма жойда бир хил мазмундаги нутқ сўзлаган. Линкольн эса мудом тайёрланиб юрган, ўйлаган, мулоҳаза юритган, шундай қилиб, ўзининг айтишига қараганда, эскини тарқорлагандан кўра ҳар куни янги нутқни сўзлаш энгил кечган. Мавзу унинг онгида мунтазам равишда кенгайиб ва чуқурлашиб борган.

Оқ уйга кўчиб ўтишдан олдин у конституция ҳамда учта нутқининг матнини олди, қўлида бошқа ҳеч вақо йўқ эди. Спрингфиллдаги дўконнинг тепасида ҳеч ким халақит бермайдиган чанг-ғуборли кичик хона эшигини беркитиб, пре-

зидент лавозимига киришиш арафасида ўқиши лозим бўлган нутқини ёзди.

Линкольн ўзининг Геттисбергдаги нутқини қандай тайёрлаган эди? Афсуски, бу ҳақда сохта хабарлар тарқатилганди. Аммо ҳақиқий аҳвол ҳаддан зиёд қизиқарли. Мана у.

Геттисбергдаги ҳарбий қабристон билан машғул бўлган комиссия уни муқаддаслаштиришни тантанали тарзда ташкил этиш мақсадида Эдвард Эверстга нутқ сўзлашни тавсия этди. У Бостонда пастор (*протестант мазҳабигаги руҳоний*) бўлиб хизмат қилар, Гарвард университети президенти, Массачусетс штати сенатори, Қўшма Штатлар сенатори, Англиядаги элчиси, давлат котиби эди; у Американинг энг истеъдодли нотиғи деб эътироф этилганди. Дастлабки тантанали очилиш маросими 1863 йил 23 октябрга белгиланган эди. Жаноб Эверст бутунлай енгил фикр юришиб, қисқа муддат ичида у етарли даражада тайёрлана олмаслигини маълум қилди. Шу сабабли маросим деярли бир ойга, яъни 19 ноябрга қадар — унга пухта тайёргарлик кўришга вақт бериш мақсадида орқага сурилди. Кейинги уч кунни Эверст Геттисбергга ўтказди, жанг кечган жойларнинг барини хотирасида янгитдан тикламоқ учун кўздан кечириб чиқди. Бу вақт нутқ устида ўйлаб кўриш ҳамда сўзлаш учун энг яхши тайёргарлик эди. У жанг воқеаларини равшан тасаввур этди.

Маросимга таклифномалар конгресснинг барча аъзоларига, президент ва унинг маҳкамасига тарқатилган эди. Кўпчилик бу таклифни рад этди ва комиссия аъзолари Линкольн келишга рози бўлганини эшитиб, ҳайратда қолдилар. Ундан сўзга чиқишини сўраш тўғри келармикан? Уларда бундай мўлжал йўқ эди, эътирозлар ҳам билдирилди. Линкольннинг тайёргарлик кўриши учун вақти йўқ, вақт топганида ҳам бундай нутқни тайёрлашга кучи етармиди? Албатта, у қуллик тўғрисида муваффақият билан мунозарага кириша олар ёки Купер Иттифоқига табрик сўзи билан мурожаат эта оларди, аммо у тантанали нутқ сўзлайди, деб ҳеч ким эшитмаганди. Чунки бу жиддий, салобатли маросим эди-да! Улар таваккал қила олмасдилар. Ундан сўзга чиқишни сўраш керакми ёки йўқми? Ўйлашди, ўйлашди... Агар улар келажакка назар ташлаганларида, Линкольн-

нинг қобилиятига шубҳа билдирганлари ва инсон томонидан шу муносабат билан ирод этилган бу нутқ умум эътироф этилган энг унутилмас нутқлардан бири эканлигини англаган бўлур эдилар.

Ниҳоят маросимга икки ҳафта қолганида, комиссия аъзолари Линкольндан *"шу муносабат билан бир-икки оғиз сўзлаш"* борасида кечикиб бўлса-да, илтимоснома юборишди. Ҳа, ҳа, улар ҳақиқатан ҳам *"бир-икки оғиз сўзлаш"* деб ифодалаган эдилар. Кимсан, АҚШ президентига шундай деб ёзишнинг ўзи бўладими!

Линкольн зудлик билан тайёргарлик кўришга киришди. У Эдвард Эверстга хат ёзиб, унинг нутқи матнини олди (*мўътабар олимнинг сўзга чиқиши мўлжалланган эди*) ва бир-икки кундан сўнг фотосуратчи ательеси томон йўналди, ўзи билан Эверст кўлёмасини ҳам бирга олди ва кутиш асносида уни ўқиб чиқди. Линкольн ўз нутқини кун бўйи ўйлаб, унинг ғоясини калласида пишитиб, Оқ уйдан ҳарбий вазирликкача ва ундан қайтиб, яна Оқ уйгача қатнар, ҳарбий вазирликда сўнги хабарларни кутиб, чарм оромкурсига чўкканича ўй сургани-сурган эди. У қоғоз бетига бир неча хомакки нарсаларни ёзарди-да, уни ипак цилиндр (*шляпаси*) тагига солиб, ўзи билан олиб юрарди. Шу тарзда тўхтовсиз равишда нутқини пишитиб борди, шу тариқа у миясида борбуди бўйича аниқ гавдаланди. Сўзга чиқишдан олдин у Ноа Бруксуга шундай деган эди: *"Нутқим ҳали тўлиқ ёзилмаган. Мен уни икки ёки уч марта қайта кўчирдим, холос. Токи қаноат ҳосил қилгунча қайта ишлайвераман"*

Линкольн Геттисбергга кечкурун маросим арафасида етиб келди. Кичкина шаҳарча одамлар билан лиқ тўла эди. 1300 нафар аҳолига эга бўлган шаҳар тўсатдан ўн беш минг кишига ошиб кетди. Йўлақларгача одамларга тўлиб-тошган, ифлос кўприклар устидан ҳам юришар эди. Олтита оркестр қулоқни қоматга келтирар, оломон *"Жон Браун турбати"* кўшигини куйларди. Халқ Линкольн келиб тушган жаноб Уиллис уйи олдида тўпланиб, уни чақирар, сўзга чиқишини илтимос қиларди. Линкольн бир неча сўзда, вазминлик билан эмас, балки дангалига, эртагача бирор нарса дейишга мўлжали йўқлигини айтди. Шуниси аниқки, у кечаси билан ўз нутқини *"силлиқлаш"* билан банд бўлди.

Линкольн, ҳатто давлат котиби Стюард жойлашган қўшни хонага кириб, нутқини овоз чиқариб ўқиб борди, унинг мулоҳазаларини эшитгиси келди. Эртаси, нонушта қилганидан сўнг яна нутқини силлиқлашни давом эттирди, бу иш токи эшикни тақиллатиб, тантанада ўз жойини эгаллашни таклиф этишгунча чўзилди. Президентни кузатиб келган полковник Каррнинг ҳикоя қилишига кўра, тантана иштирокчилари йўлга тушганида, *"президент эгарга хужга армия бош қўмондонига ўтирган, аммо йўл-йўлакай у олдинга бироз эглиб, қўллари осилиб қолган, боши ҳам бўлган. Унинг тафаккурга ўта берилиб кетгани аниқ эди"*

Тахмин қилиш мумкинки, ҳатто ана шундай лаҳзаларда ҳам Линкольн ўзининг ўнта сўздан иборат жажжигина нутқини қайта-қайта ўйлаган, унга "ишлов" берган эди.

Унинг айрим нутқлари, гарчи уларга юзаки ёндашган бўлса ҳам, сўзсиз, муваффақиятсиз чиққанига қарамай, тенгсиз таъсир кучига эга, чунки унда қулдорлик ҳамда штатлар иттифоқи тўғрисида сўз юритган эди. Нима учун? Шунинг учунки, у мазкур масалалар хусусида ҳамиша бош қотирган, булар уни доимо банд этган. Иллинойс штатида бир хонада у билан бирга тунни ўтказган киши эрталаб уйғониб, ўз каравотида ўтириб, деворга тикилиб турган Линкольнга кўзи тушган эди. Унинг биринчи тилга олгани: *"Ярми куллардан, ярми озоқ кишилардан иборат мамлакатимизда ҳукумат ҳам узоқ яшай олмайди"*, — деган сўзлардан иборат эди.

Исо Масиҳ ўз хутбаларини қандай тайёрлаган эди? У халойиқдан бутунлай узоқлашган. Мушоҳада юритишга бутунлай берилиб кетган. Фикрларини бир жойга йиққан. У кенг ялангликда, саҳрода якка ҳолда кезиб, ўй сураб ҳамда қирқ кечаю қирқ кундуз рўза тутар эди. *"Ана шундан сўнг, — деб ёзади авлиё Матфей, — Исо Масиҳ ваъз айтишни бошлаган"*. Кўп ўтмай у ўзининг дунёга машҳур ваъзаларидан бири — Нагорний хутбасини сўзлаган эди.

"Буларнинг бари жуда қизиқарли, — дея балки эътироз билдирарсиз, — аммо мен мангу нотик бўламан, деб уринаётганим йўқ. Мен вақти-вақти билан бир нечта оддийгина маърузалар ўқимоқчиман, холос"

Бу ҳам тўғри, биз сизнинг эҳтиёжларингизни жуда яхши тўшунамиз. Бу китоб муайян мақсадни — сизга ва сизга

ўхшаган бошқа одамларга ёрдам бериш, нимани холасангиз, ана шуни муҳайё этишни кўзлаб ёзилган. Аммо сизнинг маърузаларингиз қанчалик оддий бўлмасин, ўтган даврнинг машҳур нотиқлари тажрибаларидан ҳамда уларнинг айрим усулларидан имкони борича фойдаланиб қолишингиз лозим.

Маърузага қандай тайёрланиш керак?

Амалиёт ўтказиш учун қайси мавзуларда гапирган маъқул? Ҳар қандай мавзуда, улар сизни қизиқтирса, бас. Деярли кўпчиликка хос камчиликка асло йўл қўйманг — унча катта бўлмаган маърузага ҳаддан зиёд масалалар доирасини тикиштирманг. Мавзунинг бир ёки икки соҳасини олиб, уни батафсил ёритишга ҳаракат қилинг. Агар қисқа нутқда бунинг уддасидан чиқа олсангиз, яна ҳам яхши бўларди.

Мавзуни эртaroқ олинг, токи у ҳақда мулоҳаза юритиш учун бўш вақтингиз бўлсин. У ҳақда сиз етти кун ўй суриш ва етти тун уни мияда пухта сақланг. Майли, уйкуга кетишдан олдин бу сизнинг охириги фикр-ўйингиз бўлиб қолсин. Эрталаб соқол қираётганда ҳам, ювинаётганда ҳам, шаҳар марказига қараб йўл олганда ҳам, лифт кутаётганда, нонушта қилаётганда, топшириқ кутаётганда, дазмол босиб ёки тушлик тайёрлаётганда ҳам фақат шу ҳақда ўйланг.

Бу масала хусусида ўзингизга-ўзингиз турли-туман саволлар беринг. Масалан, ажралиш тўғрисида гапиришга тўғри келса, ўзингиздан ажралишнинг сабаби нимада, деб сўранг. Унинг қандай иқтисодий ва ижтимоий оқибатлари мавжуд? Бу иллат билан қандай курашмоқ керак? Ажралиш тўғрисида бир қолипдаги қонунларимизга эга бўлиш маъқулмикан? Нега? Умуман, ажралиш тўғрисида қонунларнинг зарураги борми? Ажралишни бартараф этиш имконияти-чи? Ёки уни мураккаблаштириш керакми? Ёки енгиллаштиришми?

Айтайлик, сиз нотиқлик санъатини ўрганиш зарурлиги тўғрисида гапирмоқчисиз. Бу тўғрида ўзингизга қуйидаги саволларни берсангиз бўлади: мендаги қийинчиликлар нималардан иборат? Нимани эгаллашни мўлжаллаяпман? Кўпчилик олдига чиқиб, нутқ сўзлаш менга тўғри келади-ми? Айнан қачон? Қаерда? Бу қандай бўлган эди? Нима

учун машгулотлар ишбилармон одамлар учун зарур, деб ҳисоблайман? Савдо ёки сиёсат бобида энг муҳими, ўзига ишониб, эсанкирамай, ишонч билан сўзлаш қобилиятига эга бўлиб, иши оддинга силжиган қайси эркак ва аёлни биламан? Ушбу муҳим хислатлар йўқлиги туфайли балки туб муваффақиятларга ҳеч қачон эриша олмаган бошқа одамларни ҳам биларман? Аниқ номларини тилга олмасдан бу одамлар тўғрисида ҳикоя қилинг.

Агар сиз тобора илгарилаб, равшан фикр юритиб, икки ёки уч дақиқа гапира оладиган бўлсангиз, ана шу кифоя. Дастлабки нутқларингиздан ана шунинг ўзини кутиш мумкин эди. "Мен нима учун нотиклик санъатини ўрганаман?" деган мавзуга ўхшаш чиқишлар жуда энгил, бу ўз-ўзидан маълум, албатта. Агар сиз мазкур мавзуга маълумот танлаш ҳамда уни жойлаштириш учун озгина вақт ажратсангиз, ўз шахсий кузатишларингиз, шахсий интилишларингиз ва шахсий тажрибангиз ҳақида сўз юритасиз-да!

Энди фараз қилайлик, ўз машгулотингиз ёки касбингиз тўғрисида сўзлашга қарор қилдингиз, дейлик. Бундай маърузага тайёргарлик кўришга қандай киришасиз? Сизда бу мавзуга бағишланган бир олам маълумот бор. Вазифангиз уни танлаб олиш ва ташкил қилишдан иборат бўлади. Уч дақиқа ичида уларнинг ҳаммаси тўғрисида гапириб бераман, деб овора бўлманг. Бунинг иложи йўқ. Ҳикоя ҳаддан зиёд умумий, ҳаддан зиёд узук-юлуқ бўлиб қолади. Мавзунгиздан битта, фақат битта соҳани олиб, уни чуқурлаштириш ва муфассал баён этишга ҳаракат қилинг. Масалан, бу қандай рўй берганини ёки сиз муайян иш билан шуғулланганингиз, ёки бу касбни қандай эгаллаганингиз тўғрисида нега ҳикоя қилиб бериш мумкин эмас? Бу тўсатдан бўлганми ёки онгли равишдами? Даставвал энгишга тўғри келган қийинчиликлар тўғрисида, муваффақиятсизликлар, ўзингизнинг орзу-умидларингиз, ғалабаларингиз ҳақида гапириб беринг. Майли, ҳикоянгиз инсоний эҳтиёжларни ўзида қамраб олсин, майли, у ҳақиқий ҳаётнинг шахсий тажрибага асосланган бир парчаси бўлсин, ҳар қандай ҳаётнинг асл воқеаси, агар у камтарлик билан, иззат-нафсни ҳақорат қилмай ҳикоя қилинса, жуда катта қизиқиш билан тингланади. Деярли ишонч билан айтиш керакки, бундай нутқ, албатта, муваффақиятли бўлади.

Ёки ишингизнинг бошқа жиҳатини олиб кўринг: унда қандай қийинчиликлар бор? Бу соҳада фаолият бошлаган ёшларга қандай маслаҳатлар беришингиз мумкин?

Ёки сиз тўқнашадиган ҳалол ва виждонсиз одамлар тўғрисида гапириб беринг. Зиммангизда турган вазифалар тўғрисида сўзланг. Инсон хулқ-атворини тушуниш каби энг қизиқарли соҳани англашда сизнинг ишингиз нималарни ўргатди? Агар сиз ишингизнинг оддий томонлари, яъни майда-чуйда тафсилотлари ҳақида гапирмоқчи бўлсангиз, бошқалар учун бу ҳикоянгиз зерикарли туюлиши мумкин, аммо одамлар ҳақидаги, шахслар хусусида гап борса, бундай ҳикоя муваффақиятсиз бўлармикан?

Энг асосийси, сиз ўз маърузангизни қуруқ ваъзхонликка айлангирманг. Бу одамларни зериктириб қўяди. Майли, ҳикоянгиз қандайдир бир неча қатламли пирог каби аниқ мисоллар ҳамда умумий таснифдаги мулоҳазалардан иборат бўлсин. Эсланг, сиз қандай аниқ воқеаларни кузатгансиз ва, фикрингизча, қай даражадаги умумий ҳақиқатларни бу мисоллар ёрдамида тасдиқлаш мумкин? Энди ишонч ҳосил қилдингизки, аниқ мисолларни эса сақлаш жуда осон, мавҳум нарсалар ёдда турмайди, аниқ воқеалар тўғрисида сўз юритиш анча енги. Шу билан бирга улар сизнинг баён этишингизни ниҳоятда жонли ва яққол кўрсатади.

Бир ажойиб муаллиф ишга қандай киришганини кўриб чиқайлик. Б.Е.Форбс мақоласидан кўчирма келтираман. Унда фирма раҳбарлари ўз шерикларининг жавобгарлигини ошириш учун вакил қилиб юбориш масъулиятини ошириши керак, деб тасдиқлайди. Келтирилган мисолларга эътибор беринг — улар турли одамлар ҳаётидан олинган.

"Бизнинг ҳозирги йирик корхоналаримиз илгари якка-бошчилик асосида бошқарилган, аммо кўпчилиги шундай мақомга ўсиб етишди, сабаби: ҳеч нарсага қарамасдан ҳар бир йирик ташкилот ўз навбатида бир одамнинг гўё "чўзиб юборилган соясини ташкил этади", савдо-сотиқ фаолияти ва саноат шундай кенг миқёсни қўлга киритдики, заруратнинг кучи остида, ҳатто энг қобилиятли одам ҳам ўз атрофини ишчан шериклар билан ўраб олишга мажбур бўлади, улар эса бошқаришнинг барча жиловини қўлларига тутушида ёрдам беришади"

Вульворт менга бир пайтлар узоқ йиллар мобайнида ишига, асосан, ўзи раҳбарлик қилганини гапириб берган эди. Аммо алал-оқибат унинг соғлиғи издан чиқди, ҳафта-лаб шифохонада ётиб, бир нарсага амин бўлди: иш у хоҳлаганидек ўнгланиши учун раҳбарликни кимнингдир масъулиятига қараб тақсимлаш керак экан.

Чарлз Шваб

"Бетлехем стил" корпорацияси бир неча йиллар мобайнида намунали тарзда якка раҳбарлик асосида иш тутарди. Чарлз Шваб ҳамма нарсанинг мағзини чақишга уринар эди, аммо Южин Ж.Грейс ҳаммадан кўпроқ илгарилари ва ниҳоят пўлат соҳасида энг яхши мутахассис бўлиб етишди, Шваб охирида бир неча бор кўпчилик ҳузурида бунга иқрор бўлган эди.

"Истмен Кодак" фирмасининг бошланғич палласида, асосан, Жорж Истмен раҳбарлик қиларди, аммо унда корхонани фойда келтирадиган ташкилотга айлантириш учун донишмандлик етишмасди. Чикагодаги барча йирик консерва ишлаб чиқарувчи фирмалари ташкил этилганидан буён айнан худди шундай ўзгаришларга дуч келган эдилар. "Стандарт ойл" компанияси, тарқатилган тавсияномага кўра, ташкилот эмасди, у яккабошчилик асосида бошқариларди, шу пайтдан бошлаб у йирик миқёсларга эга бўла борди.

Ж.П.Морган, гарчи жуда улкан шахс бўлса-да, яхшигина қобилиятга эга шерикларни танлаш ва улар билан ўзининг мажбуриятларини тақсимлашнинг ашаддий тарафдори эди.

Савдо-сотик ташкилотлари раҳнамолари орасида ҳали виждонли раҳбарлар бор, улар ишни барбод этишни маъқулайдилар, чунки яккабошчилик-тамойилини маҳкам ушлайдилар, аммо замонавий операцияларнинг кенг миқёсларини назарда тутиб, беихтиёр равишда ўз мажбуриятларини бошқаларга тақсимлашга зарурат сезадилар.

Айрим кишилар, ўз ишлари тўғрисида гапира туриб, кечириб бўлмайдиган хатога йўл қўядилар, яъни улар фақат

Ўзларини қизиқтирган соҳаларга эътибор қилишади. Ахир нотик фақат унга эмас, шу билан бирга тингловчилар учун ҳам қизиқиш вужудга келтиришини наҳотки улар билишмаса? Ахир уларнинг шахсий манфаатларига дахл қилиш учун ҳаракат қилиш керак эмасми? Агар у, масалан, ёнғиндан суғурта қилиш билан шуғуланса, наҳотки ёнғиндан мол-мулкни қандай қилиб сақлаш тўғрисида гапириш мумкин эмас? Борди-ю, у банк бошқарувчиси бўлса, молиявий масалалар ҳамда капитал жамғармалар тўғрисида маслаҳатлар бера олмайдими? Агар нотик умумдавлат хотин-қизлар ташкилоти раҳбари бўлса, у жойлардаги ўз тингловчиларига қай даражада бутун ҳаракатнинг таркибий қисмларидан бири эканлигини, маҳаллий дастурлар асосида аниқ мисоллар келтириб, ҳикоя қилиб бериш мумкин эмасми?

Тайёргарлик кўришда айримлар ортиқ даражада нима-нидир ўқиб чиқиш, бошқаларнинг шу масалага оид ўй-фикрлари, нима деганларини изоҳлашни тавсия этишади. Аммо ўз шахсий фикрларингизга батамом эга бўлмай, ўқишни бошламай туринг. Бу жуда муҳим, ниҳоятда муҳимдир. Шундан сўнг халқ кутубхонасига йўл олинг ва кутубхоначига саволларингизни тақдим этинг. Фалон-фалон мавзуда тайёргарлик кўраётганингизни айтинг, очиқ-ойдин ундан ёрдам сўранг. Агар тадқиқот ишлари билан шуғуланмасангиз, эҳтимол, нақадар қимматли маълумотларни сизга тақдим этишганини англаб, ҳайратга тушишингиз турган гап. Бу айнан ўша мавзуга доир тугал бир китоб ёки мунозара учун матнлар бўлиб, икки томонлама ўткир масалаларни ўз ичига олган асосий даъволардан иборат бўлиши мумкин, унда журналдаги мақолалар (*турли мавзуда*); бизнинг асрда нашр этилган "Экспресс-ахборот альманахи", "Бутун дунё альманахи" ва бошқа ўнлаб маълумотномалар бўлиши мумкин. Буларнинг бари устахонамиз қурол-аслаҳаларидир. Улардан фойдаланинг.

Захирадаги билимлар сири

Лютер Бербанк бир куни шундай деган эди: *"Мен кўпинча миллионга яқин экин ўстирдим, улардан энг сифатлиси битта ёки иккита бўлиб, шуни танлаб олар, қолган барчасини йўқ қилиб ташлардим"*. Кўпчилик олдида чиқиб ўқила-

диган маърузани ҳам айнан шу руҳда тайёрлашга тўғри келади — худди шундай исрофгарчилик ва худди шу тарздаги шафқатсиз танлаб олиш йўли билан. Юзта фикрни танлаб олинг ва улардан тўқсонтасини ташлаб юборинг.

Фойдаланишингиз мумкин бўлган маълумот ҳамда ахборотларни кўпроқ, янада кўпроқ йиғинг. Буларни ўзингизга қўшимча равишда ишонч учун олгансиз, албатта, шу билан бирга қаттиққўлнингиз учун зарур. Буларни онгингизга, кайфиятта ва бутун ташқи кўринишингизга таъсир этмоғи учун эгалланг. Бу тайёргарлик кўришнинг энг асосий, муҳим омили ҳисобланади, шу билан бирга кўпгина нотиклар уни омма ҳузурида маъруза ўқиганда, шунингдек, шахсий суҳбатларда доимо назар-писанд қилмайдилар.

Артур Дани

"Мен юзлаб эрка ва аёлларни — маҳсулот-мол сотиш билан шуғуланувчи агентларни ўқитдим, — дейди Артур Дани. — Уларнинг кўпчилигига мен пайқаган энг катта камчилик, ўз моллари ҳақида билиш зарур бўлган маълумотларни тушунмаслик, бунинг устига уларни сота бошлашни билмасликларига эди.

Кўпгина агентлар идорамга келиб, маҳсулотлар рўйхатини ва харидорларга нима дейиш тўғрисида кўрсатмалар олиб, бирданига ишга киришмоқчи бўладилар. Бундай агентлар иши бир ҳафтага ҳам бормади, уларнинг муайян қисми қирқ саккиз соатга ҳам чидай олмади. Озиқ-овқат маҳсулотларини сотиш билан шуғуланувчи мутахассисларни ўқитиб ва тайёрлай туриб, мен уларни у ёки бу маҳсулот бўйича мутахассис сифатида етиштиришга ҳаракат қилдим. Уларни АҚШ ҳишлоқ хўжалик вазирлиги томонидан нашр этиладиган озиқ-овқат маҳсулотларини ихтисослаштиришга доир ҳужжатларни ўрганишга мажбур этар эдим, буларда маҳсулотларнинг намлик даражаси, оқсиллар сони, углевод, ёғлар ва бошқа моддаларнинг миқдори кўрсатиладиган. Улар сотадиган маҳсулотлар қандай унсурлардан ташкил топганини ўрганишга маж-

бур қилар эдим. Мен уларни бир неча кун ёглаб, сўнг имтиҳон топширишга мажбур элганман. Уларнинг маҳсулотларини сотиш билан шуғулланадиган бошқа агентларга "сотиш"га мажбур қилар ва харидор билан яхши суҳбатда бўлганларга мукофотлар берар эдим.

Баъзида маҳсулотларни ўрганиш олдиган ўтказиладиган тайёргарлик даврига бетоқатлик билан муносабатда бўлган одамларга ҳам гуч келганман. Улар шундай дер эдилар:

— Баққоллик маҳсулотларини харид қилувчига буларнинг барини гапириш бериш учун менинг вақтим бўлмайди. У ҳаддан зиёд банд, ахир. Борди-ю, мен оқсил ёки углеводлар ҳақида гапириб, бошини қотирсам, қулоқ солмайди, қулоқ солган тақдирда ҳам нима дейётганимни мутлақо аёнламайди.

Мен унга шундай деб жавоб бераман:

— Сиз бу билимларнинг барини харидорингиз учун эмас, ўзингиз учун оласиз. Агар барча маҳсулотларингизни бошдан-охиригача билиб олсангиз, сизга шундай ҳиссиёт пайдо бўладики, уни таърифлаш ниҳоятда қийин. Сиз шу даражада ижобий ҳолатларга эга бўласизки, шунчалик ўзингизга ишонасизки, натижада ниҳоятда кучли ва енгилмас кишига айланасиз".

"Стандарт ойл" компаниясининг таниқли тарихчиси Ида Тарбелл хонимнинг бир неча йиллар муқаддам Парижда бўлганида, мазкур китоб муаллифига гапириб беришича, "Макклюрс мэгэзин" журнали таъсисчиси С.С.Макклюр телеграф орқали унга Атлантика орқали ўтган кабель хусусида унча катта бўлмаган мақола тайёрлаш ҳақида буюртма берган экан. У Лондонга йўл олди, у ерда кабель қопламаси бўйича европалик вакил билан суҳбатлашиб, топширилган вазифани бажариш учун етарли маълумот тўплади. Аммо у шу билан қаноатланиб қолмади. Унга яна қўшимча, захирадаги маълумотлар керак эди, шу сабаб-

Ида Тарбелл

ли Британия музейига қўйилган кабеллар турларини ўрганди, кабеллар тарихига доир китобларни ўқиб чиқди, ҳатто Лондон чеккасида жойлашган саноат қорхоналарини бориб кўриб, кабеллар ишлаб чиқариш жараёнлари билан танишди.

У нима учун фойдаланиши зарур бўлганидан ўн баробар зиёд ахборот тўплади? Буларнинг бари қўшимча куч беради, деб ҳисоблади; у биларди; мақолада баён этилмаган, аммо ўрганган маълумотлар ёзаётган мақоласига ишонч ҳамда равшанлик бағишлайди.

Рухшунос Эдвин Жеймс Кэттелл ҳаммасини қўшиб ҳисоблаганда, ўттиз миллион одам ҳузурида сўзга чиққан. Шунга қарамай, у бир куни менга иқроор бўлиб айтдики, уйга қайтар экан, ўз-ўзини, қизиқарли гап-сўзларни айта олмай қолгани учун ҳақорат қилмаганида, кейинги нутқлари ҳеч нарсага ярамай қолар эди. Нима учун? Чунки у жуда катта тажрибага асосланиб, энг ажойиб маъруза — ортида жуда кўп захирадаги маълумот турган маъруза эканини яхши англаган эди. Унда нотик фойдалангандан кўра имконият анча ортиқ бўлади.

Қисқа хулосалар

1. Агар нотик мияси ҳамда юрагига ҳақиқатан ҳам ғоя бўлса, ички эҳтиёжнинг ўзи баён этади, у тўла-тўқис муваффақият қозонишига ишонч ҳосил қилиш мумкин. Пухта тайёрланган нутқ ўқилган ўнта маърузанинг тўққизтаси ўрнини босади.

2. Маърузага тайёрланиш нима дегани? Бир неча сўзни ғайриихтиёрий тарзда вараққа ёзишми? Ушбу сўзларни ёдлашми? Асло ундай эмас. Ҳақиқий тайёрларлик шуки, ўзингдан ниманидир чиқариб олмоқ, шахсий фикр-мулоҳазаларни танлаб олиш ва тартибга солиш ҳамда ана шу шахсий мулоҳазаларни ишлаб чиқиб, тахт қилиб қўймоқдир. Масалан, Нью-Йоркда яшовчи жаноб Жексон шарманда бўлди, у бошқаларнинг фикрларини баён этган — "Форбс мэгэзин" журналдан ёзиб, ўзлаштирган эди. Бу мақоладан ўз нутқи учун йўланма сифатида фойдаланганидан сўнг ўз фикр-мулоҳазаларини, шахсий масоламарини келтиргач, нутқи муваффақиятли равишда ўнча

3. Уттиз дақиқа мобайнида ўтириб, нутқ тайёрлашга асло ҳаракат қилманг. Маърузани хуғду пирог пиширгандек, буюртма асосига тайёрлаб бўлмайди. Нутқ етилиб пишмоғи керак. Мавзуну ҳафта бошида олинг, уни бўш вақтларда обдон ўйланг, мияда пишитиб юринг, кечаси ҳам, кундузи ҳам эсдан чиқарманг. Уни дўстлар, биродарлар билан муҳокама қилинг. Сўхбат мавзусига айлантинг. Ўз-ўзингизга мазкур мавзу бўйича иложи етадиган барча саволларни беринг. Миянгизга келган барча фикрлар, мисолларни қороз парчаларига ёзиб боринг ва изланишда давом этинг. Фоялар, мулоҳазалар, мисоллар эсингизда, исталган пайтда — ювинаётда, шаҳар марказига йўл олганингизда, тушликни кутган дамларингизда келиб қолади. Линкольннинг усули шунақа эди. Муваффақиятга эришган деярли барча нотиклар ана шу усулдан фойдаланишган.

4. Масалани мустақил равишда, атрофлича ўйлаб олганингиздан кейин кутубхонага бориб, агар вақт етарли бўлса, шу мавзуга доир адабиётларни ўқиб чиқинг. Сизга нима зарур бўлса, кутубхоначига айтинг. У сизга катта ёрдам бериши мумкин.

5. Сиз фойдаланиш учун мўлжалланганидан кўпроқ маълумот йиғишга ҳаракат қилинг. Лютер Бербанкка тақлид қилинг. У бир ёки икки сифатли ўсимлик навини танлаб олиш учун миллионта экин экиб кўрган. Юзта фикрни танланг-у, шулардан тўқсонтасини ташлаб юборинг.

6. Захирадаги билимларни яратинг, яъни фойдаланишингиз мумкин бўлган маълумотдан кўра кўпроқ тўпланг, кенг-роқ ахборотлар ҳажмига эга бўлинг. Маъруза ўқишга тайёргарлик кўрар экансиз, Артур Данн ҳамда Ида Тарбел усулларидан фойдаланинг.

МАШҲУР НОТИҚЛАР МАЪРУЗАГА ҚАНДАЙ ТАЙЁРЛАНИШГАН

Бир куни мен Нью-Йоркдаги "Ротари" клубидаги но-нуштада иштирок этдим. Унда таниқли давлат арбоби асо-сий нотиқ эди. Бу инсон эгаллаган юқори мартаба обрў-эътиборини кўтарган, биз унинг бўлажак нутқидан келиб чиқадиган қониқишни олдиндан сезиб, завқланиб ўтирар-дик. У ўзи бошқараётган муассаса фаолияти тўғрисида сўзлаб беришни ваъда қилди, бу эса ҳар қандай Нью-Йорклик ишбилармонни қизиқтириши турган гап эди.

Нотиқ ўз фанини аъло даражада эгаллаб, ҳикоя қилиб бе-риши мумкин бўлганидан ҳам ортиқ билар, аммо нутқ матни-ни тайёрламаган, зарурий маълумотни танлаб олмаган, уни тартибга солмаган, бир тизимга келтирмаган эди. Шунга қара-май, у дадиллик билан, тажрибасиз кишиларга хос тарзда ялтироқ сўзлар гирдобига ўзини ташлади. У қаерга боришини— билар, аммо барибир орқа-ўнгига асло қарамас эди.

Қисқа қилиб айтганда, унинг калласида аралаш-қура-лаш нарсалар қалашиб ётар, шунингдек, бизни нима би-ландир зиёфатга тортгандай кўрсатарди. У даставвал муз-қаймоқ билан сийлади, сўнг шўрва берди, кейин балиқ ва ёнғоқлар тортилди, ниҳоят охирида шўрва қуйқасига ўхша-ган бир бало, яна музқаймоқ ва дудланган селёдка балиғи берди. Мен ҳеч қачон, ҳеч қаерда бунчалик ўзини йўқотиб эсанкираган нотиқни кўрмаган эдим.

Даставвал у тайёргарликсиз гапиришга уриниб кўрди, сўнг мушқул аҳволга тушгани учун чўнтагидан бир даста ёзилган қоғозларни чиқарди ва, буларни котиба тайёрлаб берган эди, деб иқрор бўлди. Ишнинг аҳволи ҳам айнан шундай эди, чамамда. Бу ёзувларда бирор тартиб йўқ, ми-соли платформадаги темир ломга ўхшар эди. Нотиқ асабий ҳолатда уларни варақлаб кўрар, гоҳ унисини танлар, гоҳ бунисини кўздан кечирар, гоҳ бошқа варақни кўлига олар, уларни тартибга солишга уринар ва чигалликдан чиқиб кет-

моқчи бўлар, қулай ҳолда гапиришга ҳаракат қилар, аммо барибир асло уддасидан чиқа олмасди. Кейин кечирим сўраб, сув беришларини илтимос қилди. Қалтираётган қўли билан стаканни олди, тагин бир-бирига боғланмаган бир неча ибораларни айтди-ю, такрорлашга ўтди, сўнг яна ёзув битилган қоғозларни титкилай бошлади... Ҳар бир дақиқада у ёрдамдан маҳрум бўлиб, тобора умидсизликка тушарди. Пешанаси тер билан қопланди, рўмолча билан артар экан, қўллари қалтиради. Биз ҳаммамиз унинг мағлубиятини кузатиб ўтирар эдик, раҳмимиз келиб, унинг учун қийналардик. Шу билан бирга биз кучли равишда унинг учун саросималикни ҳис этдик. Шунга қарамай, нотиқ қайсарлик билан сўзлашда давом этарди. Чалкашлиқдан қутилишга ҳаракат қилар, ёзувларга шўнғиб, кечирим сўрар, сув беришларини илтимос қиларди.

Унинг ўзидан бошқа ҳамма англадики, бу томоша зудлик билан тўла-тўқис ҳалокатга яқинлашди ва у ниҳоят ўтириб, ўзининг самарасиз хатти-ҳаракатларига нуқта қўйгач, барча энгил нафас олди. Мен ҳеч қачон бу қадар ўнғайсиз ҳолатга тушган тингловчиларни ва шунчалик хижолат ва камситилишга дуч келган нотиқни кўрмаган эдим. У ўз нут-қини, худди Руссо айтганидек, севги-муҳаббат мактубларини ёзиш керакдай бошлади, аммо нима дейишни билмас, нима ёзганини тушунмай тугатган эди.

Бу ҳикоядан келиб чиқадиган сабоқ, Герберт Спенсер сўзлари билан айтганда, шундай: *"Агар инсоннинг билимлари тартибга солинмаган бўлса, у қанчалик кўп билмасин, фикрларига шунчалик кўп чалкашлик рўй беради"*

Соғлом фикр юритадиган ҳар қандай киши лойиҳага эга бўлмасдан олдин иморат қуришни бошламайди, албатта. Ахир ҳеч бўлмаганда ўз тезисларининг тахминий режасига эга бўлмай туриб, нутқини қандай бошласин?

Кўпчилик ҳузурига чиқиб, маъруза ўқиш, бу — муайян мақсад ва бу маршрут ҳам харитага тушмоғи керак. Қай томон йўл олганини билмаган киши одатда адашиб қолади.

Нотиқлик санъатини ўрганувчи кишилар тўпланадиган ер шаридаги барча хоналар эшигига бир фут келадиган ёрқин ҳарфлар билан Наполеоннинг қуйидаги сўзларини ёзиб қўйишни жон-жон деб истардим: *"Уруш санъати, бу*

— фан, ҳаммаси ҳисоб-китоб қилинмаса ва пухта ўйлан-маса, муваффақият қозониб бўлмайди”. Бу ҳаракатлар билан бирга кўпчилик олдига чиқиб сўзланадиган маърузаларга ҳам алоқадордир. Аммо бунинотиқлар тушунармикан, агар тушунишса, улар ҳаминиш шундай ҳаракат қилишармикан? Кўпгина маърузаларда на тизим, на тартиб бор, улар ирланд рагуси (жаркол) солинган косадан ҳам бадтар.

Муайян фикрлар уйғунлигини қай тарзда тартибга солиш самарали бўлади? Улар билан танишмасдан туриб, бирор киши бунини айта олмайди. Бу муаммо ҳаминиш янги, бу абадий масала. Бу саволни ҳар бир нотиқ ўз-ўзига бермоғи керак ва унга қайта-қайта жавоб қайтармоғи лозим. Қандайдир шубҳага ўрин қолдирмайдиган қоидаларни илова қилиш шарт эмас, аммо биз ҳаммамиз тартибга солиш нима эканлигини аниқ мисолларда кўрсатмоғимиз лозим.

Мукофотга сазовор бўлган нутқ қандай тузилган эди?

Қуйида кўчмас мулк миллий уюшмаси йиғилишларидан бирида кўп йиллар муқаддам ўқилган бир нутқ матни келтирилади. У турли шаҳарларда ўқилган йигирма еттита маъруза орасидаги мусобақада биринчи мукофотга сазовор бўлган, ҳозир ҳам айнан шундай мукофотни қўлга киритган бўлар эди. Мазкур нутқ ажойиб тузилган, далиллар билан бойитилган, равшан, жонли ва қизиқарли баён этилган. У жуда жўшқин бўлиб, ўқиш ва ўрганишга арзийди.

“Жаноб раис, дўстлар!

Бир юз қирқ тўрт йил муқаддам менинг она шаҳрим — Филадельфияда буюк мамлакатимиз, Америка Қўшма Штатларига асос солинган эди. Шунинг учун тарихий ўтмишга эга бўлган, кучли америкача руҳ уни фақат буюк саноат марказига эмас, шу билан бирга дунёдаги энг йирик ва чиройли шаҳардан бирига айлантиргани мутлақо табиийдир.

Филадельфия икки миллионга яқин аҳолига эга; шаҳар ҳудуди Милуки ва Бостон, Париж ва Берлин бирга олинса, шунча ҳудудга тенгдир. Ҳудудимизнинг 130 квадрат милдан 8 минг акрга яқинини биз чиройли парк, сквер ва хиёбонлар учун ажратганмиз, токи аҳолимиз етарлича дам олсин, кўнгалхушлик қилсин, шундай атроф-муҳитни яратдикки, ҳар бир америкаликка бу маъқул келади.

Дўстларим! Филадельфия катта, озога ва чиройли шаҳаргина бўлиб қолмай, у ҳамма жойда гунёнинг буюк устaxonаси сифатида машхурдир, уни шу боис ҳам шундай аташадикки, биз 400 минг киши банд бўлган 9200 та саноат корхонасига эгамиз, уларда ҳар бир иш дақиқасига 100 минг долларлик зарурий маҳсулотлар ишлаб чиқарилади. Бир та-ниқли статистикнинг сўзлари билан айтганда, бизнинг Фи-ладельфия билан жун, тери маҳсулотлари, трикотаж, даст-гоҳлар, аккумуляторлар, нўлат кемалар ва кўпгина бошқа турдаги маҳсулотлар ишлаб чиқариш бўйича мамлакатимизнинг бирорта шахри тенглаша олмайди. Биз ҳар икки соатда, кечаю кундуз паровоз ишлаб чиқарамиз, шонли мам-лакатимиз аҳолисининг ярмидан ортмиги Филадельфия шаҳ-рида қурилган трамвайларда юради. Биз бир дақиқада минг-та сигра ишлаб чиқарамиз, ўтган йили биздаги 115 та трикотаж фабрикасига ҳар бир эркак, ҳар бир аёл ва ҳар бир бола учун икки жуфтдан пайпоқ маҳсулотлари тайёр-ланган. Биз Буюк Британия, Ирландияни қўшиб ҳисобла-ганда ҳам кўп гилам ишлаб чиқарамиз, савдо-сотиқ ва са-ноатдаги фаолиятимиз шу даражада кенжи, ўтган йили банкларимизни ўзаро олди-берди, ҳисоб-китоблари ўттиз етти миллиард долларни ташкил этган, бунга мамлакат-даги озодликнинг барча заём облигацияларини сотиб олиш мумкин эди.

Шу билан бирга, дўстлар, биз саноатимизнинг шундай мисли кўрилмаган муваффақиятлари билан фархлансак-да, шахримиз тиббиёт, санъат ва таълим соҳасига мамлака-тимизда йирик марказлардан бири ҳисобланади. Биз яна бир нарса билан ниҳоятда фахрланамиз, у ҳам бўлса, Фи-ладельфияда гунёнинг бошқа ҳар қандай шаҳридан кўп шах-сий ўйлар бор. Филадельфияда 397.000 уйга эгамиз, агар маз-кур ўйларни йигирма футли участкаларга бир қатор қилиб қўйгудек бўлсак, унда бу қатор Филадельфиядан Канзас-Ситидаги съездлар зали орқали, яъни биз турган жойдан Денверга қадар чўзилиб кетар, яъни 1881 милни ташкил қиларди.

Аммо мен асосий диққатингизни яна муҳим бир нарсага жалб этмоқчиман, яъни бу ўйлардан ўн мингтаси шахри-миз меҳнаткашларига қарашли ва улар шу ўйларда истиқо-

мат қиладилар, инсонга яшаш учун ер берилса, у бошпанага эга бўлса, у ҳолга ҳеч қандай импорт ва сиёсий касалликлар унга зарар етказа олмайди.

Филадельфия европача бошбошгоқлик учун мос келувчи ҳеч қандай манба бўла олмайди, чунки бизнинг уйларимиз, ўқув юртларимиз ва улкан саноатимиз энг теран америкача руҳ билан бунёд этилган, бу руҳ бизнинг шаҳарга ва аждодларимиз меросига хизмат қилади. Бу шаҳарга Американинг биринчи байроғи тайёрланган; АҚШнинг илк конгресси шу шаҳарга мажлис ўтказган, бу шаҳарга Мустақиллик Декларацияси имзоланган; бунда озодлик қўнғироғи жойлашган, у Американинг энг муқаддас ёдгорлиғидир. У ўн минглаб эркак, аёлларимиз ва болаларимизни руҳлантириб туради. Шу сабабли биз муқаддас вазифани адо этишимиз, деб ҳисоблаймиз, у олтин таначага сажда этиш бўлмасдан, балки америкача руҳни ёйиш ва озодлик машъаласини сақлашни ўз ичига олади, токи яратганининг инояти, Вашингтон ҳукумати, Линкольн ҳамда Теодор Рузвельтнинг руҳи бутун имкониятни руҳлантириб турсин"

Келинг, ушбу нутқни таҳлил қилиб кўрайлик. У қандай тузилган, нима учун одамларда таассурот уйғотган? Ҳаммадан бурун унда кириш ва хотима бор. Бундай афзаллик жуда кам учрайди, сиз ҳам балки буни ўйлашга мойиллик кўрсатарсиз? У мисоли ёввойи розлар галаси парвоз қилгандек бошланади ва олдинга қараб ҳаракатланади. Унда бирор ортиқча сўз йўқ, нотик вақтини асло беҳуда сарфламайди.

Унда тозалик, ўзига ҳослик бор. Нотик унда гапни ўз шаҳри ҳақида гапиришдан бошлайди, бошқа нотиклар ўз шаҳарлари тўғрисида бундай гапира олмас эдилар, эҳтимол; у эса шаҳри бутун мамалакат бешиги эканлигини кўрсата олган.

У бу шаҳар дунёдаги шаҳарлар орасида энг йириги ва чиройлиси деб айтади. Балки бу фикр умумий гап, бемаъниликдай туюлиши мумкиндир. У ўз-ўзидан унчалик таассурот қолдирмас ҳам эди. Нотик буни жуда яхши англаган, шу сабабли тингловчиларга Филадельфиянинг аниқ ўлчамларини равшан тасаввур этишлари учун уни "Бостон, Митлуоки, Париж ва Берлинни биргаликда олганда, уларнинг

хугудларига тенг келади", деб айтади. Бу ниҳоятда аниқ таърифдир. Шу билан қизиқарли. Бу қойил қолдиради. Эсда қолади. Бу статистик маълумотларнинг тўлиқ саҳифасига нисбатан тафаккурни мияга тезроқ етказди.

Сўнг нотик Филадельфия "ҳамма жойга гунё устахона-си сифатида машҳур", дейди. Худди лофга ўхшайди, шундай эмасми? Худди тарғиботга ўхшайди. Агар у ҳозир навбатдаги бандга ўтганида, ҳеч кимни ишонтира олмас эди. Аммо у бундай қилмади. У маҳсулотларни санаб ўтди, уларни ишлаб чиқариш бўйича Филадельфия дунёда биринчи ўринни эгаллагани тўғрисида тўхталди. Булар жун, чарм маҳсулотлари, трикотаж, тўқимачилик саноати моллари, фетр (*аъло навли наъматсимон мато*) шляпалар, бириктирувчи маҳсулотлар, дастгоҳлар, аккумуляторлар, пўлат кемалардир.

Булар тарғиботга мутлақо ўхшамайди, шундай эмасми-а? "Филадельфия ҳар икки соатга, кечаю кундуз паровоз ишлаб чиқаради ва буюк мамлакатимиз аҳолисининг ярми-дан кўпи Филадельфия шаҳрида қуриб битказилган трамвайларга юришади"

"Мен эса буларни билмас эканман, — деб ўйлайди тингловчи. — Балки, мен бутун худди шундай трамвайга тушгандирман. Эртага менинг шаҳрим трамвайни қаердан сотиб олишини билиб олишим керак"

"Бир дақиқага мингта сигара, — деб давом эттиради нутқини нотик, — ... мамлакатимиздаги ҳар бир эркак, қар бир аёл ва ҳар бир бола учун икки жуфтдан пайпоқ маҳсулотлари..."

Булар янада кўпроқ таассурот қолдиради. "Балки менинг ҳам яхши кўрган сигарам Филадельфияда чиқарилар... кийган пайпоқларим ҳам..."

Нотик энди нима қилади? У Филадельфиянинг катталиги ҳақида аввал тилга олинган масалага қайтадими ёки эсидан чиққан далилларни мисол қилиб келтирадими? Асло ундай эмас. У бир мавзу доирасида гапиради, токи у ҳақда гапни тугатмасдан яна унга нега қайтар экан? Бунинг учун сиздан миннатдормиз, жаноб нотик. Акс ҳолда тингловчининг мияси бутунлай гангиб қолар, калласида тўлиқ чигаллик юзага келар эди, ахир маърузачи бир масаладан иккинчисига сакраб ўтар ва яна унга қайтарди, у худди тунги кўршапалакка ўхшар эди-да. Аммо кўпгина нотиклар худди шундай иш

тутадилар. Улар масалани тартиб билан 1, 2, 3, 4, 5 тарзида ўртага қўйиш ўрнига худди футбол жамоаси сардори рақамларни 27, 34, 19, 2 деб қичқириб тилга олишганга ўхшайди. Уларнинг хатти-ҳаракати, ҳатто булардан ҳам бадтар. Уларнинг тартиби қуйидагича: 27, 34, 27, 19, 2, 34, 19.

Бизнинг нотик тўғрига қараб юрди, вақтига таянди, тутлмади, ортга қайтмади, ўнг, чап томонга мутлақо қийшаймади, худди ўзи эслатган паровоз каби юрди.

Мана у ўз нутқининг энг заиф жойига келди:

"Филадельфия, — дейди у, — тиббиёт, санъат ва таълимнинг мамлакатимиздаги энг йирик марказларидан биридир" У бунини тантанали равишда эълон қилади ва шу заҳоти бошқа гапга ўтиб кетади. Бор-йўғи бир неча сўз бу фикрни жонлантириш, уни равшан тарзда хотирада сақлашни учун айтилган. Ҳаммаси бўлиб бир неча сўз битта иборага жойлаштирилган. Бу ярамайди, сўзсиз, ярамайди. Инсон онги бундай пўлат қопқонга асло чидаш беролмайди. Нотик бу масалага шунчалик кам вақт ажратганки, шу қадар умумий, ноаниқ гапирганки, бунга ўзи ҳам қизиқмаган, деб ўйлайсиз. Унинг тингловчига қолдирадиган таассуроти деярли нолга тенг. Нима қилиши керак эди? У бу мавзунини янада давом эттириши, Филадельфияни бутун дунё устахонаси деб кўрсатган, ҳозиргина қўллаган усулидан фойдаланиши мумкин эди, бунини тушунарди. Аммо у мусобақа кетаётганини, хронометр туширилганини, унинг ихтиёрида беш дақиқа вақт қолгани, бирор сония ҳам берилмаслигини ҳам яхши биларди. Шу сабабли унга у ёки бу масалани шунчаки тилга олиб ўтиш қолганди, холос.

Филадельфияда *"дунёдаги шахарларнинг ҳар биридан кўра, кўпроқ шахсий уйлар бор"*. Нотик бу фикри тингловчида таассурот уйғотиши, ишонарли бўлиши учун нима қилди? Биринчидан, у рақамни тилга олди: 397.000. Иккинчидан, бу рақамларга аниқлик берди: *"Агар бу уйларни йигирма беш футлик жойга бир қатордан тизиб чиқилса, Филадельфиядан биз турган Канзас-Сити съездлар залидан Денвергача чўзилар эди, яъни 1881 милга қадар"*

Тингловчилар, эҳтимол, у тилга олган рақамни айтилган заҳоти эсларидан чиқаришгандир? Аммо улар учун чизиб берилган суратни унутадиларми? Бу деярли мумкин эмас.

Мана, совуққон, моддийлиқдан иборат далиллар қандай бўлади? Аммо уларни жимжимадорлик анчагина очиб юборади. Бу нотик кўтаринкилик яратишга уринди, юракка "жиз" этиб тегиб, ҳис-туйғуни уйғотиб юборди. Мана, у хотимада ҳиссиёт қўзғатувчи масалани тилга олади. Бу уйларга эга бўлиш шаҳар аҳолиси учун нимани англалади, дейди. У Филадельфия америкача озодликнинг ҳақиқий манбаси, деб хитоб қилади. Озодлик! Сеҳрли сўзлар, бу сўзлар ҳис-туйғуга тўлиб-тошган, унинг учун миллионлаб одамлар ўз ҳаётларини қурбон қилганлар. Бу иборалар ўз-ўзича яхши, албатта, аммо нотик уни аниқ тарихий воқеалар ҳамда тингловчилар учун муқаддас, қутлуғ саналган ҳужжатлар билан яна мустаҳкамлагани учун у минг карра яхшироқ кўринади.

"Бу шаҳарга Американинг биринчи байроғи тайёрланган; бу ерда Қўшма Штатларнинг илк конгресси мажлис ўтказган. Бу шаҳарга мустақилик декларацияси имзоланган... озодлик қўнғироғи... руҳ берди... муқаддас вазифани адо этамиз... у ўзига америкача руҳни тарқатиш, ёйиш, озодлик, ёрқин гулханини сақлаш, яратганининг инояти ила ҳамда Вашингтон, Линкольн ва Теодор Рузвельт ҳукумати бутун инсониятнинг илҳомчиси бўлиши мумкин эди" Бу нутқнинг ҳақиқий авж нуқтасидир!

Нутқнинг тузилиши ана шулардан иборат. Аммо нутқ композиция нуқтаи назаридан қанчалик яхши бўлмасин, агар у бепарво, ҳис-ҳаяжонсиз, ланж тарзда ўқилса, муваффақиятсиз бўлиши ҳамда ҳеч қандай таассурот уйғотмаслиги мумкин. Аммо нотик уни қандай тузган бўлса, худди шундай ҳиссиёт билан, кўтаринкилик ва чуқур самимият билан ўқиди. Шунинг учун унинг биринчи ўринга сазовор бўлганига ҳамда Чикаго кубоғи берилганига ажабланмаслик керак.

Доктор Конуэлл ўз нутқини қай тарзда тузарди?

Мен илгари айтганимдек, нутқни жуда яхши тузишни ҳал этишга доир масалани еча оладиган хатосиз қоидалар асло мавжуд бўлмайди, албатта. Барча нутқларга ёки уларнинг кўпчилигига мос келадиган чизмалар, тизим ва қолиплар йўқ. Шу билан бирга бир неча режалар борки, уларни айрим ҳолларда татбиқ этиш мумкин. Марҳум доктор, "Ол-

мослар акри" номли машҳур китоб муаллифи Рассел Х. Ко-
нуэлл бир куни менга ўзининг сон-саноксиз маърузалари-
ни қуйдаги тамойиллар асосида тузганини айтган эди:

1. Далилларни баён этиш
2. Ундан келиб чиқадиган мулоҳазаларни сўзлаш.
3. Ҳаракат қилишга чақириқ.

Кўпчилик бундай режани мақсадга мувофиқ ва илҳом-
лантирувчи деб ҳисоблайди:

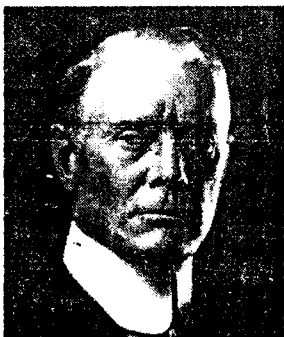
1. Бир нечта ёмон ҳолатларни намойиш этиш.
2. Бундай иллатларни тузатиш йўллари кўрсатиш.
3. Ҳамкорлик ҳақида сўраш.

Ёки буни бошқача шаклда ҳам ўртага ташлаш мумкин:

1. Тузатиш зарур бўлган аҳвол мана шундай.
2. Буни тузатиш учун мана буни, уни қилиш керак.
3. Сиз, ана шу, фалон-фалон сабабларга кўра ёрдам бе-
ришингиз керак.

Бошқа нутқнинг режасини ҳам тавсия этишга эришиш:

1. Қизиқиш ва эътиборни жалб этишга эришиш.
2. Ишонч қозониш.
3. Далилларни баён этиш, тингловчиларга таклифлар
ўринли эканлигини тушунтириб бериш.
4. Одамларни ҳаракатта ундовчи ишонарли вазларни
кедтириш.

Альберт Ж.Беве-
риж

Машҳур кишилар ўз нутқлари-
ни қандай тузар эдилар

Собиқ сенатор Альберт Ж.Беве-
риж кичкина, аммо ниҳоятда фой-
дали "Омма олдида сўзга чиқиш
санъати" номли китоб ёзган эди.
"Нотиқ мавзуну ўзлаштирган бўли-
ши керак, — деб ёзади хизмат кўрсат-
ган сиёсий арбоб. — Бу шуни англа-
тадики, барча далиллар йиғилган ти-
зимга солинган, ўрганилган, пиши-
тилган бўлмоғи лозим, шу билан бирга

улар бир томонлама эмас, балки бошқа томондан ҳам, шунингдек, ҳамма томондан ёришилмоғи зарур. Бу далиллар аниқ эканлигига, у шунчаки тахмин ёки тасдиғини топмаган фикр эмаслигига ишонч ҳосил қилинган бўлиши керак. Ҳеч нарсага ишонманг.

Шунинг учун барча маълумотларни текшириб кўриш ва аниқлаш жоиз. Бу сўзсиз равишда қунт билан тадқиқот ишларини ўтказиш заруратини англаганида, нимадан нима келиб чиқишини билдиради. Ёки сиз ахборот беришни мўлжалламаяписизми, ўз фуқароларингизга ўргатиш, уларга маслаҳатлар беришга тайёр эмасмисиз? Сиз обрў-эътибор қозонишни хоҳлайсизми?

У ёки бу масала бўйича далилларни йиғиб ва улар устида фикр юришиб, ўзингиз учун улар қандай хулосага ундашини ҳал қилинг. Ана шунда нутқингиз ўзига хослик ва таъсир кучига эга бўлади — у жуда бақувват ва ҳаддан зиёд ишонарлилик баҳи этади. Унда сизнинг шахсиятингиз намоён бўлади. Сўнгра ўз фикрларингизни ёзма равишда иложи борида очиқ ва манتيқий тарзда баён этинг.

Бошқача айтганда, ҳолатни ҳар томонлама ақс эттирадиган далилларни танлаб, сўнгра бу далилларни равшан ва аниқ ақс эттирувчи хулоса топинг”

Вудро Вильсондан унинг услублари тўғрисида сўрашганида, у шундай деб жавоб берган:

— Мен нутқни ишни ёришиб беришга мўлжалланган масалалар рўйхатидан тайёрлашдан бошлайман, уни тафаккур чиғиривидан ўтказаман, уларнинг табиий равишда бир-бири билан боғланганини қайта-қайта кўриб чиқаман, ана шу тарзда маърузанинг ўзаги юзага келади. Сўнг уни стенографик йўл билан ёзиб оламан. Мен ҳамиша стенографик тарзда ёзишга ўрганганман, бу анча вақтни тежайди. Сўнгра машинкада бу матнни қайта кўчираман, ибораларни алмаштираман, бўғинларни ўғирлайман ва иш давомига уни маълумот билан тўлдириб бораман.

Вудро Вильсон

Теодор Рузвельт ўз маърузаларини ўзига хос рузвельто-на ёндашиб тайёрлар экан: у барча далилларни териб олар, уларни ўрганар, баҳолар, аҳамияти, қимматини аниқлар, сўнг хулосалар эди — буни мустақкам ишонч билан якунига етказарди.

Кейин ёзувлар билан тўла ён дафтарчани қўйиб, айтиб туриб ёздирарди. У ўз нутқларини жуда тез ёздирар, чунки маъруза тўғридан-тўғри, тугал ва жонли бўлиши лозим эди.

Сўнгра у машинкада кўчирилган маттни ўқиб чиқар, айрим жойларини тўғрилар, қўшимчалар қўшар, ниманидир чизиб ташлар, кўпдан-кўп қалам билан иловаларни ёзиб қўйиб, яна бир бор айтиб туриб ёздирарди. *“Мен ҳеч қачон, — дейди у, — кунт билан тер тўкмаганимда, барча ақлий қобилиятларимни тўла ишга солмаганимда, мунтазам шуғулланмаганим ва узоқ вақт олдиндан тайёргарлик кўрмаганимда, ҳеч қандай муваффақиятга эриша олмас эдим”*

У кўпгина танқидчиларни таклиф қилиб, қандай айтиб ёздиргани, ўз нутқлари матнини овоз чиқариб ўқиб бериб, уларнинг фикр-мулоҳазаларини сўрар эди. Айтганлари тўғри эканлиги ҳақида улар билан муҳокама юритишдан бош тортарди. Ўша пайтларда унинг қарори қабул қилинар, сўзсиз амалга ошарди. У нима гапиргани эмас, балки қандай гапириши кераклиги тўғрисида маслаҳатлар беришларини сўрар эди. Машинкада кўчирилган варақларни қайта-қайта ўқиб чиқиб, тўғрилаб, тузатар эди. Унинг газеталарда чоп этилган мақолалар матни ана шундай тахминда бўлган. Шубҳасиз, Рузвельт уларни ёдлагани йўқ. У сўзга чиққанида, тайёргарлик кўрмасдан ҳам маъруза ўқиб юборар, унинг оғзаки нутқлари ҳам фарқ қилар эди. Шу билан бирга айтиб туриб ёздиргани ва тузатганлари ажойиб тарзда қилинган меҳнат натижаси эди. Ана шулар туфайли у маълумотни ҳамда уни батафсил баён этиш сирларини ниҳоятда яхши ўзлаштириб олганди. Буларнинг бари унинг нутқларига равонлик, ўткирлик бағишлар, ўзига нисбатан ишонч-ни оширарди, ана шуларнинг ҳаммасига бошқача йўл билан эришиш мумкин эдими?

Англиялик физик сэр Оливер Лож менга айтган эдики; маърузаларининг матнини айта туриб *(гастрлаб асосий тезис-*

ларни айтиб туриб ёздирар, сўнг уларни пишишиб, ниҳоят тингловчиларга аниқ кўринишга келтирар эди) у тайёргарлик ҳамда машқ бажаришнинг ибратли усулини топган эди.

Нотиқлик санъатини ўрганмоқчи бўлган аксарият кишилар ўз маърузаларини магнитофон тасмасига ёзиб олиб, сўнг ўзларини эшитиш орқали намуна олса арзийдиган йўл деб биладилар. Бундан сабоқ олса бўладими? Ҳа, фойдаланса бўлади, аммо ёзувни эшитиш зерикарли бўлиб қолиши мумкин, ана шундан қўрқаман. Шу билан бирга бу жуда фойдали машқ бўлиб, уни сизларга тавсия этаман.

Олдиндан ёзиш услуби шуки, айтмоқчи бўлган фикрларингиз сизни ўйлашга мажбур этади. Бу фикр-ўйларингизга равшанлик бағишлаб, уларни хотирангизда мустақкамлайди, тафаккурингизга оз бўлса-да, изчилик олиб келади.

Бенжамин Франклин ўз "Таржимаи ҳоли"да услубини қандай яхшилагани, сўзларни танлашда қандай қилиб енгилликни таъминлагани, ўз фикрларини тартибга солганини ҳикоя қилади. Унинг таржимаи ҳоли мисоли классик адабий асарга ўхшайди, фақат классик асарларга қарама-қарши ўлароқ у жуда енгил ва катта қизиқиш билан ўқилади. Уни инглиз тилининг оддий ва равшан намунаси деб ҳисоблаш мумкин. Нотиқ ва адабиётчи бўлишни хоҳловчи ҳар бир киши уни самарали ва қаноат ҳосил қилган ҳолда ўқиб чиқади. Мен қуйида келтирган парча ҳам сизга маъқул келади, деб ўйлайман:

"Тахминан шу пайтда менинг кўлимга "Томошабин" (журнал)нинг чала жилди тушиб қолди. Бу учинчи жилд эди. Шу пайтгача мен мазкур нашрнинг бирортаям сонини кўрмаган эдим. Уни сотиб олдим, бир неча марта бошдан-оёқ ўқиб чиқдим ва ниҳоятда таъсирландим. "Томошабин"нинг услуби тенги йўқ бўлиб туюлди, шунда мен унга иложи борича тақлид қилиш керак, деган қарорга келдим. Шу мақсадда айрим очеркларни олдим ва ҳар бир иборанинг маъносини қисқача ёзиб, кейин уларни бир чеккага ташлаб қўйдим бир неча кунга, сўнгра китобга қарамай, ҳар бир иборанинг мазмунини хушда шундай тўла ва батафсил, матнни аслагига кўра тиклашга ҳаракат қилдим, бунинг учун ўзимга маъқул келган ибораларга ўрин бердим. Шундан сўнг ўзим тиклаган "Томошабин"ни аслияти билан таққосладим, бир неча ха-

толларимни топдим ва уларни тузатдим. Аммо менга сўз захираси ёки уни ўрнида қўллай олиш малакаси етишмади-ми; ҳар ҳолда, ниҳоят агар мен шеър ёзишни давом эттирсам, буни эгаллаш мумкин, деб фараз қилдим; ахир доимо сўз ахтариш бир хил бўлиб, аммо турли ҳажмда, улар мос келиши ёки қофия учун турли тарзда жараанглаши мени изланишга мажбур этар эди. Шу билан бирга бу барча турфа сўзлар онгимда "михланиб" қолар, мен улар устидан хўжайин бўлардим. Шунда "Томошабин" га чоп этилган бир нечта воқеани олиб, уларни шеърга солдим; шунда мен насрий аслиятни қандай йўқотдим, билмайман, яна уларни насрда қайта ишлашга тутиндим.

Баъзан тартибсизлик ичига ўз конспект ёзувларимни аралаштириб юборгандим, бир неча ҳафтадан сўнг тугалланган иборалар ва очеркларни охирига қадар ёзишдан кўра уларни энг аъло тарзда жойлаштиришга ҳаракат қилардим. Булар мени тартибли равишда тафаккур юриштишга ўргатиши лозим эди. Сўнгра ўзимнинг сочмаларимни аслият билан солиштириб, жуда кўп хатолар топдим ва уларни тузатдим; баъзан ўзимни умид билан юпантирдим, чунки айрим арзимас тафсилотларга баён этиш ёки тилни яхшилашга эришдим ва бу мени ўйлашга мажбур қилди, вақтсоати келиб, мен гурустгина ёзувчи бўлишим мумкин, ахир шунга ҳамма жиҳатдан интилдим-га"

Ёзувларингиздан фол очинг

Ўтган бобда сизга ёзиб бориш таъсия қилинган эди. Қороз парчаларига турли фикрлар, мисоллар қайд этинг, уларни худди қартага қараб фол очгандай ёйиб қўйинг. Бунинг натижаси ўлароқ айрим масалаларга доир бир неча тахламми қутичалар ҳосил бўлади. Бу қутичалар тахминан сизнинг асосий маърузаларингизнинг муҳим мавзуларини ўзида қамраб олади. Сўнгра ҳар бир қутичани бир неча карра кичикроқларига ажратинг. Токи сизда фақат сараланган буғдой дони каби мағзи қолгунча, тўпонларини ташлаб юборинг, ҳатто бир қисм донни ҳам бир чеккага, фойданилмагани учун қўйишга тўғри келар, эҳтимол. Бирор одам ҳам сўзга чиққанида, йиғилган маълумотларни юқори фойзда фойдаланиш қурби тўлиқ етавермайди.

Нутқ сўзланмасдан туриб, уни қайта-кўриб чиқиш ва уни танлаб олиш жараёнини асло тўхтатмаслик керак, ҳатто шундан кейин ҳам тўла-тўкис равишда уни тузатиш, тўлдириб бориш, сифатини ошириш, қўшимча ҳолда ишлов бериш лозим, буларни албатта қилишга тўғри келади.

Ўз маърузасини тугата туриб, яъни нотиқ нутқи тўрт муқобилдан иборат эканлигига ишонч ҳосил қилади: у тайёрлаган матн, у сўзлаган нутқ шаклидаги нусхаси, у газетага жойлаштирган муқобили ва уйга томон йўл олганида, унга ўқиш учун тавсия этилган яна бир муқобили.

Маъруза ўқиладиганда ёзувлардан фойдаланиш керакми?

Линкольн, гарчи тайёргарлик кўрмасдан, бадиха тарзида бемалол сўзлай олса ҳам, президентлик курсисини эгаллагач, ҳеч қачон, ҳатто расмий бўлмаган давраларда ҳам, ўз кабинетини аъзолари ҳузурда ҳам олдиндан ҳозирлик кўрмасдан, пухта, қунт билан тайёрланган матнсиз асло сўзга чиқмаган. Ўз-ўзидан маълумки, у президент вазифасига киришиш пайтида нутқ сўзлаши лозим эди. Бундай таснифдаги тарихий ҳужжатларни аниқ ифода қилиш муҳим аҳамиятта эга бўлган, қандайдир тайёрланмай айтилган бадихага нисбатан. Аммо Иллинойсда Линкольн сўзга чиққан маҳалда, ҳатто ёзувдан ҳам мутлақо фойдаланмаган. *“Улар тингловчини ҳамisha толиқтиради ва безовта қилади”*, дер эди у.

Ким ҳам унга эътироз билдирарди? Қоғозга қараб ўқиш маърузага нисбатан қизиқишимизнинг деярли ярмини йўқотмайдими? Ҳатто у нотиқ билан тингловчи ўртасида мавжуд бўлиши лозим бўлган алоқани бузиб қўймайдими ёки буни қийинлаштирмайдими? У ғайритабиий муҳит яратмайдими? Нотиқ эгаллаши шарт бўлган билимлар заҳираси ҳамда ўзига нисбатан бўлган зўр ишончга кейин тингловчилар ишонмай қўймайдиларми?

Яна такрорлайман, ёзувлар қилсангиз, тайёргарлик кўраётганда, батафсил, кенгроқ шуғулланаверинг мазкур иш билан.

Маيلي, сиз ўз нутқингизни машқ қиладиганда, бу ишга мурожаат қилсангиз бўлади. Балки у чўнтагингизда турган бўлса, тингловчилар олдда ўзингизни яхши ҳис қиларсиз. Шу билан бирга, у пульман *(йўловчи ёки юк ташийдиган*

вагонларнинг бир тури) вагони учун зарур бўлган болта, арра ва болгага ўхшайди, улар ишдан чиқишга яроқли асбоб-ускуналарки, улардан фақат поездлар тўқнашганида ёки ҳалокатга учраганда, ўлим, фалокат, таҳдид рўй берганида фойдаланиш мумкин.

Агар сизга ҳақиқатан ҳам шпаргалкага зарурат пайдо бўлса, майли, жуда қисқа бўлсин, уни катта варақча йирик ҳарфлар билан ёзиб қўйинг. Сўнг сўзга чиқадиган жойингизга эртaroқ келиб, стол устида турган бирорта китоб ора-сига варақларингизни яширинг. Фақат зарурат бўлгандагина унга бир қараб қўйинг, аммо ўз заифлигингизни тингловчилардан яширишга ҳаракат қилинг.

Шу билан бирга юқорида айтилганларга қарамай, шундай ҳолатлар бўлиб қоладики, бу ёзувлардан онгли равишда фойдаланиш зарурати туғилади. Масалан, биринчи марта сўзга чиққан кишилар шунчалик ҳаяжонга тушиб, ўзларини йўқотиб қўядиларки, улар олдиндан тайёрланган нутқларини хотирасида сақлай олишмайди. Нима бўлади? Улар мавзудан бутунлай четлашиб кетадилар, пухта машқ қилинган материал эсларидан чиқади, яъни тўғри йўлдан оғиб кетиб, ботқоқликка ботиб қолади. Бундай кишиларга биринчи марта сўзга чиққанларида қўлларида бир неча қисқагина ёзувлар бўлгани маъқул. Гўдак юришни эндигина ўрганаётган пайтда мебелга тирмашади, аммо бу ҳол узоқ давом этмайди.

Мавзунини сўзма-сўз ёдламанг

Нутқни қоғозга қараб ўқиш ва уни сўзма-сўз ёдлашга ҳаракат қилмаслик керак. Бу жуда кўп вақтни олади ва ташвиш туғдиради. Аммо мазкур огоҳлантиришларга қарамай, ушбу сатрларни ўқиган айрим кишилар буни амалга оширишга уринадилар. Нима ҳам қилардик, улар гапира бошлаганларида, нимани ўйлашар экан? Ўз маърузаларининг мавзусиними? Йўқ, улар барча ибораларнинг аниқлигини, тўғри айтилишини эшлашга уринадилар. Ёзилган матнда инсоний тафаккур жараёнининг оддийгина аксини айлантиришни ўйлашга ҳаракат қиладилар. Маъруза бутунлай зўрма-зўраки, совуқ, туссиз, унда ҳеч қандай инсонийлик мавжуд бўлмайди. Сизлардан илтимос қиламан, бундай беҳуда машғулотларга асло вақт ва куч сарфлаб ўтирманг.

Ахир сизда ишга доир муҳим суҳбат ўтказиш зарур бўлиб қолса, ўтириб, нима айтмоқчи бўлганингизни ёдлаб ўтирмайсиз-ку! Албатта, йўқ-да. Сиз асосий фикрлар бутунлай аниқ бўлгунича масалани обдон ўйлаб турасиз. Балки бир неча ёзувлар қиларсиз ёки айрим ҳужжатларни кўриб чиқарсиз. Ўзингизга айтасиз: *“Мен мана бу тақлифни ўртага ташлайман. Фалон-фалон сабабларга кўра, шундай-шундай қилиш керак, дейман”*. Шундан кейин ўз-ўзингизга даъволарни санайсиз ва уларни аниқ мисоллар билан намоёниш этасиз. Ишга доир суҳбатта шу тарзда тайёрланмайсизми? Нима учун кўпчилик олдида ўқиладиган маърузани тайёрлашда худди шундай соғлом ақлга асосланган услубни қўллаш мумкин эмас?

Генерал Грант Аппоматтокс қишлоғида

Ли Грант ёзма равишда таслим бўлиш шартларини тақдим этишни истаганини билдирган пайтда федерациянинг қуроли кучлари қўмондони генерал Паркерга мурожаат қилиб, ундан ёзиш учун керакли жиҳозлар бериб туришни сўради. *“Мен патқалам билан қорозга эгилганимда, — деб ёзади у ўзининг “Хотиралар”ида, — гапни қайси сўздан бошлашни билмадим. Фақат назарда тутган нарсани билардим, уни равшан баён этишни ўйлар эдим, токи бирор тушунмовчилик рўй бермасин”*

Генерал Грант, сизга қайси сўздан гапни бошлашни билиш сира керак эмасди. Сизда фикрлар мавжуд эди. Сизда ишонч бор эди. Сиз нима дейишни, айтганда ҳам сизда аниқ айтишдан бошқа гап йўқ эди. Шу сабабли, одатий сўзларингиз қорозга ортиқча зўриқишларсиз тушди. Ана шундай ҳолат ҳар қандай кишида ҳам рўй беради. Агар бунга ишонмаётган бўлсангиз, инсонни оёридан чалиб йиқитинг. У турган пайтида ўз ҳис-туйғуларини ифодалаш учун сўз ахтариб ўтиришига ҳожат йўқлиги маълум бўлади.

Гораций бундан икки минг йил муқаддам ёзган эди:

Ёзишга бел боғлашдан олдин тартибли фикрлашни ўрган!

Файласуф китоби сенга тўғри йўл кўрсатур,

Фикрларни ифодалаш эса ўз-ўзидан келур.

Сиз фикрлар билан банд бўлганда, ўз нутқингизни бошдан-оёқ машқ қилинг. Бунини жим турган ҳолда онгда чой

қайнагунча, кўчада бора туриб, лифтни кутганда бажаринг. Бўм-бўш хонага кириб, нутқингизни овоз чиқариб, турли ҳаракатлар билан, дадил, жонли тарзда ўқинг.

Кентерберилик руҳоний Нокс Литтл айтган эдики, ҳар қандай ваъз руҳоний уни беш марта овоз чиқариб ўқимагунча, ҳеч қачон тўлалигича қавмга етиб бормади. Сиз уни бир неча бор машқ қилмасдан туриб, тингловчиларга етиб боради, деб қандай ҳисоблайсиз? Қачон амалиётдан ўтаётган бўлсангиз, рўпарамда тингловчилар турибди, деб тасаввур қилинг. Буни ўзингиз учун иложи борича, жонли деб тасаввур этинг, сўнг ҳақиқий тингловчилар олдида пайдо бўлганингизда, ўзингизга улар ҳузурида алақачон сўзга чиққандай кўринасиз.

Нима учун фермерлар Линкольнни "ҳаддан ортиқ дангаса" деб ўйлаган эдилар

Агар сиз айнан шу тарзда нотиклик санъати бўйича машқлар ўтказсангиз, аниқ равишда кўпгина машқур нотикларга эргашган бўласиз. Ллойд Жорж ўзининг она шаҳри Уэльсда мунозара жамиятининг аъзоси бўлган пайтида кўпинча далада юрар, қўлларини ҳаракатлантириб, дарахлар, симёғочларга нутқ ўқиб, мурожаат қилар экан.

Линкольн ёшлик йилларида кўпинча машқур нотик Бренкениннинг нутқини тинглаш мақсадида ўттиз-қирқ мил пиёда йўл босарди. Шундан сўнг уйга ҳаяжонланган ва қатъият билан нотик бўлишга қарор қилиб қайтар эди. У атрофига даладаги батракларни йириб, сўнг тўнка устига чиқиб, нутқ ирод этар, ҳар хил воқеаларни сўзлаб берар эди. Уларнинг хўжайинлари разабга миниб, бу қишлоқ Цицерони — "ҳаддан зиёд дангаса"нинг ҳазил-ҳузули ва ҳикоялари ҳаммани ишдан қолдирипти, деб гапирдилар.

Асквит Оксфорддаги мунозара клубининг фаол аъзоси бўлганидан кейин эмин-эркин гапиришни ўрганди. Кейинчалик у худди шундай усулда ўзининг клубини ташкил этди. Вудро Вильсон мунозара клубида гапиришни ўрганган эди. Генри Уорд Бичер ва буюк Берк ҳам худди шундай қилишди. Антуанетта Блекуэлл ва Люси Стоун ҳам шундай йўл тутишди. Элихью Рут Нью-Йоркнинг 23-кўчасидаги ёш йигитлар насронийлар уюшмаси қошида ташкил этил-

ган адабиёт жамиятида нотиклик санъати бўйича машқлар ўтказди.

Машҳур нотикларнинг ҳаёт йўли билан танишганда, сиз бир нарсани кўрасиз — уларнинг бари битта иш қилишган — машқлар ўтказишган. Бундай курс тингловчилари орасида энг кўп машқ ўтказгани кўпроқ муваффақият қозонган.

Бу ишлар учун сизда вақт етишмайдими? У ҳолда юрист ва дипломат Жозеф Чот каби йўл тутинг. У ишга кета туриб, эрталабки газетани олиб, у билан юзини тўсди, ҳеч ким халақит бермаслиги учун турли ғийбат ва воқеа-ҳодисаларни ўқиб ўтириш ўрнига ўзининг маърузаларини қайта ўйлаб чиқиб, режалаштирарди.

Чонси М.Депью иш билан ҳаддан зиёд банд, у темир йўл компанияси бошқарувининг бўлажак раиси ва АҚШ сенатори эди. Шунга қарамай, деярли ҳар оқшом нутқ сўзлар эди. *"Бу иш фаолиятимга халақит бермаслигига ҳаракат қилдим, — дейди у. — Барча маърузалар кечқурун ишдан қайтаётганимда тайёрланар эди"*

Бизда ҳар кун иш билан неча соат вақт бўлади, уни хоҳлаган ишларга сарфлашимиз мумкин. Дарвин ишга кўп вақт сарф эта олмаган, чунки соғлиги жойида эмасди. Йигирма тўрт соатдан уч соатни ақл билан фойдалангани уни машҳур шахсга айлантди.

Теодор Рузвельт Оқ уйда бўлганида, унинг бир қисм вақти эрталабки беш дақиқалик ҳаддан ортиқ йиғилишларга сарф бўлар эди. Шу билан бирга у ўзи билан китоб тутиб, бу икки учрашув ўртасидаги сониялардан ҳам унумли фойдаланди.

Агар сиз ниҳоятда банд бўлиб, вақтингиз кам бўлса, Арнольд Беннетнинг "Бир кеча-кундузда қандай қилиб йигирма тўрт соат яшаш мумкин?" деган китобини ўқиб чиқинг. Уни ён чўнтагингизга солиб қўйинг ва бўш вақтларингизда мутолаа қилинг. Мен бу китобни икки кун ичида ўқиб чиқдим. У вақтни тежаш, кундан унумли фойдаланишни ўргатади.

Арнольд Беннет

Сиз танаффус қилиб, доимий ишингизни бошқа машғулот билан алмаштиришингиз керак. Ана шунда нотиклик санъати бўйича машқлар ўтказмоқ лозим. Уйда ҳеч бир тайёргарликсиз оила аъзолари билан бадиҳа тарзидаги маърузаларни ўйланг.

Қисқа хулосалар

1. Наполеон айтган эдики, "уруш санъати, бу — фан, унда нимаики аниқ ҳисоб-китоб қилинган ва пухта ўйланган бўлса, шундан бошқаси асло зафар қозона олмайди" Кўпчилик олдига чиқиб, маъруза ўқиш ҳам ҳарбий ҳаракатларга тайёргарлик кўришдек гап. Сўзга чиқаш — бу саёхатга ўхшайди, унинг йўналиши харитага албатта туширилиши керак. Қаёққа боришини билмаган нотик оғатда ағашиб қолади.

2. Фикрларни ташкил этиш, нутқларни тузишда бенуқсон, темир қонунлар бўлмайди. Ҳар бир сўзга чиқишда ўзига хос, ўзига мос муаммоларни яратади.

3. Нотик ўзи ёндашаётган масалани батафсил баён этмоғи керак, токи унга яна қайтмайдиган бўлсин. Кўргазма тарзида мукофотга сазовор бўлган Филадельфия ҳақидаги нутқни мисол келтириш мумкин. Бир масаладан иккинчисига сакраб ўтавермаслик керак, унга яна қайтиб, мурожат этиш — мақсадсиз тўп ирғитиш, қоронғиликда кўршапалакнинг учишидек гап.

4. Марҳум доктор Конуэлл ўз маърузаларини қуйидаги режалар асосида тузган эди:

а) далилларни баён этиш;

б) ундан келиб чиқадиган мулоҳазаларни сўзлаш;

в) ҳаракат қилишга чақириқ.

5. Сиз, балки, қуйидаги режани жуда фойдали деб ҳисобларсиз:

а) бир нечта ёмон ҳолатларни намоиш этиш;

б) бундай иллатларни тузатиш йўллари кўрсатиш;

в) ҳамкорлик ҳақида сўраш.

6. Мана, яна битта нутқнинг аъло гаражадаги режаси:

а) қизиқиш ва эътиборни жалб этишга эришиш;

б) далилларни баён этиш;

в) одамларни ҳаракатга келтирувчи ишончли важларни келтириш.

7. "Бизнинг мавзумизни ҳар икки томондан ёришувчи барча далиллар, — деб маслаҳат беради собиҳ сенатор Альберт Ж.Бевеиж, — тўпланиши, тизимга солиниши, ўрганилиши ва пишиштилмоғи лозим. Уларни текшириб кўринг, асл далиллар эканлигига ишонинг; шундан сўнг бу далиллар қандай хулосага олиб келиши мумкинлигини ўзингизча ўйланг"

8. Сўзга чиқишдан олдин Линкольн математик аниқлик билан ўз хулосаларини қайта-қайта ўйлаб кўрарди. Қирқ ёшга тўлганида, у аллақачон конгресс аъзоси бўлган эди. Шунда сафсаталарни баён этиб, ўз хулосаларининг тўғрчилигини тасдиқлаш мақсадига Эвклид асарларини ўргана бошлади.

9. Теодор Рузвельт маърузаларга тайёрланишда, барча далилларни танлаб олар, уларни баҳолаб чиқар, сўнг ўз нутқининг матнини жуда тез айтиб туриб ёздирарди, машинкада ёзилган матнни қайта тўғрилар ва матнни яна қайта якуний тарзда айтиб туриб ёздирар эди.

10. Агар иложи бўлса, ўз маърузангизни тасмага ёздуриб, уни қайта эшитиб кўринг.

11. Нотиқ қўлидаги ёзувлар тингловчиларнинг маърузага нисбатан бўлган қизиқишини элик фоиз сўндирарди. Бундан четда туринг. Энг асосийси, ўз нутқларингизни ўқиб берманг. Тингловчиларни қоғозга ёзилган маърузага жалб этишга мажбур этиш ниҳоятда қийин.

12. Ўз нутқингизни ўйлаб олгандан ва қисмларини жой-жойига қўйгандан кейин уни ўзингиз учун машқ қилинг, ҳатто кўча-кўйда юргангизда ҳам. Қаердадир ёлғиз қолиб, нутқингизни бошдан охиригача ўз-ўзингизга сўзлаб беринг, унда қўл ҳаракатлари бўлсин, ўзингизга эрк беринг. Тасаввур қилинги, сиз ростдан ҳам тингловчиларга мурожаат қилияпсиз. Буни қанчалик кўп бажарсангиз, кўпчилик олдига сўзга чиқишда ўзингизни шунча бардам ҳис этасиз.

ХОТИРАНИ ҚАНДАЙ ЯХШИЛАШ МУМКИН

“Ўртача одам, — дейди таниқли рушунос, профессор Карл Сишор, — ўз хотиралари туғма қобилиятларининг фақат ўн фоизидан фойдаланади, холос. Қолган тўқсон фоизи йўқолади, чунки у эслаб қолишнинг табиий қонунларини бузади”

Сиз худди шундай ўртача одамлар тоифасига кирасизми? Агар шундай бўлса, ниҳоят даражада оғир аҳволга тушгансиз, ижтимоий, худди шундай савдо-сотик нуқтаи назардан ҳам; шубҳасиз, бу бобни ўқиш ва қайта ўқиш сиз учун жуда қизиқарли ва фойдали бўлар эди. Унда эслаб қолишнинг табиий қонунлари баён этилган ва ҳар томонлама изоҳланган ва ундан иш юритиш ва маиший суҳбатларда, шу билан бирга кўпчилик олдида маърузалар ўқишда қандай фойдаланиш кўрсатиб берилган.

“Эслаб қолишнинг табиий қонунлари” ниҳоятда оддий. Улар учтагина. Ҳар қандай номланган “Эслаб қолиш тизими” ана шунга асосланади. Қисқача айтганда, гап таассурот, такрорлаш ва тасаввур, ҳис-туйғу, фикрнинг ўзаро боғланиши ҳақида бормоқда.

Эсда сақлаб қолишнинг биринчи шартини — сиз хотирлашни хоҳлаган нарса тўғрисида чуқур, ёрқин ва мустақкам тасаввур ҳосил қилишдир. Бунинг учун диққат-эътиборингизни бир жойга жамлашингиз керак. Теодор Рузвельт уни билган кишиларни ажойиб хотираси билан лол қолдирган. Бу ноёб эслаш қобилияти яна шу билан изоҳланадигани, унинг таассуротлари худди пўлатта нақш ўйгандек бўлиб, асло сувга ёзилгандай эмасди. Кунт, тиришқоқлик ҳамда диққат-эътиборини битта нуқтага йиғишни ўрганган эди. 1912 йилда, Чикагода тараққийпарвар партия съездида унинг штаб-квартираси “Конгресс” номли меҳмонхонада жойлашган эди. Пастда, унинг деразаси тагида оломон тўпланган эди. Одамлар байроқларни силкитиб, “Биз Теддини истаймиз! Биз Тедди-

ни истаймиз!" деб қичқиришарди. Оломоннинг ўқириши, оркестрлар мусиқаси, сиёсий арбобларнинг келиб-кетишлари, шошилинч йиғилиш ва маслаҳатлар – буларнинг бари ҳар қандай оддий кишини чалғитиши мумкин эди, аммо Рузвельт ўз хонасида тебранма оромкурсида ўтириб, бирор нарсага заррача эътибор бермай, юнон тарихчиси Ҳеродот асарини мутолаа қиларди. Бразилиядаги қип-қизил яйдоқ саҳроларда саёҳат қилар экан, у кечкурун ҳориб-чарчаб зўрға манзилга етиб келар, шунда қандайдир шохлаб кетган дарахт тагидан қуруқ жой топарди-ю, сафар курсисини олиб, унга ўтирар ва Гиббоннинг "Рим империясининг қулаши ва емирилиши тарихи" китобини ўқишга тутинарди. Аста-секин мутолаага шунчалик берилиб кетардики, ёмғирни ҳам, лагердаги шовқин-суронни ҳам, тропик ўрмоннинг товушларини ҳам мутлақо илғамас эди. Шундай экан, бу одам ўқиганларини ёдда тутганига ажабланмай бўладими?

Диққат-эътиборни тўлиқ, беш дақиқа бир жойга тўплаш ақл тумани ичида бир кун адашиб юргандан кўра кўпроқ самара беради. "Бир соатлик фойрат билан ишлаш, — деб ёзган эди Генри Уорд Бичер, — бир йиллик мудроқдан кўра кўп нарса беради"

"Мен бир нарсани қўлга киритдим, у барча нарсалардан афзал, — деган эди бир йилда миллиондан зиёд фойда олувчи "Бетлехем стил"

компанияси президенти Южин Грейс, — уни ҳар куни, ҳар қандай шароитда қўллайман — мен айна вақтда шугуланадиган ишимга бутун диққат-эътиборимни тўла-тўқис сарфлайман"

Бу хотира кучи, аслида куч сирларидан биридир.

Улар нега дарахтларни пайқашмади?

Томас Эдисон унинг йигирма етти нафар лаборанти ой давомида ҳар куни олти лампа цехидан Нью-Жерси шта-тидаги Менло-паркда жойлашган заводнинг бош биносига борадиган йўлдан қатнашини аниқлаб олди. Бу йўлда гилос

Генри Уорд Бичер

дарахти ўсар эди, аммо йигирма етти киши билан савол-жавоб ўтказилганида, бирортаси ҳам унинг мавжудлигини умуман пайқамаганлиги маълум бўлди.

“Ўртамиёна одамнинг мияси, — деди қизгинлик ва ишонч билан Эдисон, — кўзи билан кўрадиган мингта нарсадан бирини ҳам қабул қилмайди. Бизнинг ҳақиқий кузатувимиз, кузатиш қобилиятимиз шунчалик ночорки, бунга ишониш қийин”

Ўртамиёна одамни икки ёки учта дўстингиз билан таништириб кўринг-чи, орадан икки дақиқа ўтгач, у исми айтилган кишилардан бирортасининг номини эслай оларми-кан? Ёдидан кўтарилиши мумкин. Нима учун? Чунки у ҳаммадан бурун уларга етарли эътибор бермай, диққат билан қарамайди. У, эҳтимол, сизга хотираси ёмонлигидан шикоят қилар. Йўқ, ундаги кузатувчанлик жуда ёмон. Ахир у туманда хира сурат ишлайдиган фотоаппаратни қораламайди, аммо унинг онги нурсиз ва туманли таассуротларни ёдда сақлашни жудаям хоҳлайди. Бунинг эса сира иложи йўқ.

“Нью-Йорк уорлд” журналининг асосчиси Жозеф Пулитцер ўз муҳарририятида ишловчи барча ходимлар столи тепасида қуйидаги ёзув битилган юпқа тахтача қоқиб қўйган эди: “Зийраклик! Зийраклик! Зийраклик!”

Сиз учун айнан шу нарса жуда зарур. Янги танишнинг исм-шарифини тўғри эшита билиш ниҳоятда керак. Бунга эришинг. Уни тақрор айтишини илтимос қилинг. Қандай ёзилишини сўранг. У сизнинг эътиборингиздан димоғи чоч бўлади, сиз эса исмини билишга муваффақ бўласиз, чунки унга диққат-эътиборингизни қаратдингиз. Шундай тарзда сиз равшан, мустаҳкам таассуротга эга бўлдингиз.

Линкольн нима учун овоз чиқариб ўқир эди?

Линкольн болалигида қишлоқ мактабига қатнар, унинг поли кўп жойидан ёрилиб кетган харидан қилинган, деразадаги ойна ўрнига дафтардан йиртиб олинган ва ёғ суртилган қоғоз қўйилган эди. Мактабда фақат биттагина дарслик бўлиб, уни муаллим овоз чиқариб ўқир, бошқа ўқувчилар ортидан дарсни жўр бўлиб такрорлашарди. Доимий равишда шовқин-сурон эшитилиб турар, шунинг учун қўшни аҳоли бу мактабни “шовқин-суронли асалари уяси” деб айтар эди.

Ана шу "Асалари уяси"да Линкольн бир умрга татигулик одатни ўзлаштирди. У нимани эсда сақлашни истаса, ўшани ҳамиша овоз чиқариб ўқир эди. Спрингфилддаги ўзининг адвокатлик идорасида ўтирар экан, диванга яхшилаб жойлашиб оларди-да, оёғини қўшни курсига таяб, газетани бор овоз билан бақариб ўқир эди. "У менинг шунчалик жонимга тегики, — деган эди Линкольннинг шериги, — бир куни нега айнан шундай қилиб ўқийсан, деб сўрадим. У менга тушунтирди: "Мен қачон овоз чиқариб ўқисам, фикр иккита ҳис этиш аъзоси орқали қабул қилинади. Биринчидан, нимани ўқисам, ўшани кўраман, иккинчидан, мен уни эшитаман, шунинг учун жуда яхши эслаб қоламан"

Унинг хотираси одатдан ташқари ўткир эди. "Менинг ақлим, — деган эди Линкольн, — пўлат парчасига ўхшайди. Унга ниманидир тиркаш ниҳоятга қийин, аммо бирор кун ёзилгандан кейин мутлақо ўчириб бўлмайди"

Линкольн онгига керакли маълумотни акс эттирмоқ учун икки ҳис-туйғу аъзосидан фойдаланган. Сиз ҳам худди шуни амалга оширишингиз мумкин.

Ибратли бўлиш учун фақат кўриш ва эшитишнинг ўзи кифоя қилмайди, хотирада сақлаш учун уни пайпаслаб кўриш, ҳидлаш ҳамда мазасини татиб кўриш керак.

Энг муҳими — кўриш ҳисобланади. Инсонда асосийси, кўриш идроки ҳисобланади. Кўриш идроки, таассуроти жуда-жуда маҳкам мустакамланади. Биз одамни юзидан биламиз, унинг номини кўпинча эслай олмаемиз. Кўздан миягача борадиган асаб толалари қулоқдан мияга қадар борадиганига нисбатан 25 марта ингичкадир. Хитойликларда шундай мақол бор: "Минг бор эшитгандан бир бор кўрган афзалдир"

Хотирада сақлашни истасангиз, телефон рақамини, маъруза режасини ёзиб олинг. Ёзиб олганларингизни кўриб чиқинг. Кўзингизни юминг. Оловли ҳарфлар билан ёзганларингизни кўз олдингизга келтиринг.

Марк Твен ёзмасдан гапиришни қандай ўрганган?

Кўриш хотирасидан фойдаланишни ўрганган Марк Твен ёзувлардан воз кечганди. Шу сабабли узоқ йиллар мобайнида унинг маърузалари муваффақиятсизликка учраган эди.

Бу ҳақда адабнинг ўзи “Харперс мэгэзин” саҳифаларида шундай ҳикоя қилади: “Саналарни эсга сақлаш жуда мушкул, чунки улар рақамлардан иборат; рақамлар ифодасиз кўринади ва хотирада маҳкам сақланмайди. Улар суратлардан иборат эмас, шу боис кўзга илашиб қолмайди. Суратлар рақамларни эслашга ёрдам беради. Улар хотирада деярли ҳамма нарсани сақлаб олади — агар бу суратларни ўзингиз яратган бўлсангиз, янада яхши. Мен буни шахсий тажрибамдан яхши биламан. Бундан ўттиз йил муқаддам ҳар кун кечқурун маърузанинг ёдланган матнини ўқирдим, ҳар бир тун ёзувли қоғозда адашиб қолмаслигим учун ёрдамга келар эди. Ёзувлар хат бошининг биринчи сўзларидан иборат бўлиб, улар ўн учта — тахминан қуйидагича эди:

Бу туманга иқлим...

Ўшанда шундай оғат мавжуд эди...

Аммо Калифорнияда ҳеч ким эшитмади...

Бундай ёзувлар ўн учта эди. Улар маъруза режасини эслатар, бирор нарсани тушириб қолдирмасликка менга ёрдами тегарди. Аммо қоғозда бир-бирига ўхшаб кетар, сурат қиёфасини ҳосил этмасди. Мен уларни ёддан билардим, аммо кетма-кетлигини асло эслай олмасдим, шу боис доимо олдимга бу ёзувларни қўярдим-у, вақти-вақти билан уларга кўз ташлардим. Бир кун уни қаергадир қўйдим, ўша оқшом мени қуршаб олган даҳшатли мутлақо тасаввур ҳам қилолмайсиз. Шундан кейин эҳтиёткорликнинг бошқача қангайдир усулини топиш кераклигини англадим. Ушбу ибораларнинг биринчи ўнча ҳарфини эсладим-у, уларни сиёҳ билан тирноғимга ёзиб, минбарга шу ҳолда чиқиб кетдим. Даставвал тирноқларимга тартиб билан қарадим, аммо кейин адашиб кетдим, қайси тирноғимга қарашни билмай қолдим, ўзимга ишончсизлик ортиб кетди. Фойдаланиб бўлганимдан кейин тирноғимдаги ҳарфларни тилим билан ялаб тозалай олмайман-ку, гарчи бу ишончли усул бўлса-да, тингловчиларнинг ҳақдан зиёд қизиқишларига муяссар бўлардим. Аслида шусиз ҳам тингловчиларнинг синчковлигини оширган эдим, уларга мен маъруза мавзусидан кўра ўз тирноқларимга маҳлиё бўлгандай туюлибди. Бир неча киши қўлларимга нима бўлганини сўраб қолди.

Ана шунда миямга суратлар асосига фикр юзага келди. Менинг руҳий қийноқларим тамом бўлди. Икки дақиқа ичига мен олтига расм чиздим, улар менинг ўн учта бошланғич ибораларим ўрнини ажойиб тарзда алмаштирди. Расмларни ишлаганим заҳоти бир чеккага ташладим, чунки ишонардимки, кўзимни юмиб, уни рўпарамда истаган пайтда кўра оламан. Шундай буён

Марк Твен

чорак аср вақт ўтди, ўша маъруза матни ёғимдан кўтарилиб кетганига ҳам йигирма йил бўлибди, аммо уни яна ўша расмлар асосига ёзишим мумкин — улар хотирамга қолган”

Бир куни менга хотира тўғрисида маъруза ўқишга тўғри келди ва кўпроқ шу бобда келтирилган маълумотлардан фойдаланишга ҳаракат қилдим. Расмлар кўринишида алоҳида ҳолатларни эсладим, кўз олдимда Рузвельтни тасаввур этдим, у деразаси тагида оломон қичқириги ва оркестр мусиқаси остида тарихни ўқиб ётарди. Кейин кўз ўнгимда овоз чиқариб ўқиётган Томас Эдисонни гавдалантирдим. Тингловчилар иштирокида тирноғидан сиёҳ билан ёзилганларни ўчираётган Марк Твенни ҳам тасаввур этдим.

Мен ушбу суратларнинг тартибини қандай эсладим? Рақамларига биринчиси, иккинчиси, учинчиси, тўртинчиси дебми? Йўқ, бу ҳаддан ташқари қийин иш бўларди. Рақамларни ҳам расмларга айлантирдим ва уларни расмлар билан биргаликда қўшиб олиб бордим. Масалан, «уан» (бир) сўзи «ран» (сакрамоқ) сўзи билан оҳангдош, шунинг учун мен ўз хонасида отга миниб, отда сапчиётган Рузвельтни кўз олдимга келтирдим. “Ту” (икки) сўзи “зу” (йиртқич боласи) каби жаранглайди ва мен ҳайвонот боғида айиқ қафаси ичида туриб, гилос дарахтига қараб турган Эдисонни тасаввур этдим. “Зум” (уч) дарахтга ўхшайди ва мен дарахтнинг ичида туриб, шеригига овоз чиқариб ўқиб бераётган Линкольнни кўз ўнгимда гавдалантирдим. “Фор” (тўрт) “дор” (эшик) сўзига

жуда монанд; Марк Твен очиқ эшикка суюниб тингловчилар қаршисида тирноғидан сиёҳни ўчираётган эди.

Ушбу сатрларни ўқиётганларнинг аксарияти мазкур услуб тугуруқсизликдан иборат экан-ку, деб ўйлайди. Бу тўғри, ана шунинг ўзи унинг мувафаққияти сабабларидан бири ҳисобланади. Айнан шу ҳолати ва тугуруқсиз нарсалар осон эсга тушади. Агар мен мисолларимнинг тартибини рақамларга кўра эслашга уринсам, уларни тезгина чалкаштириб юборар эдим, аммо ҳозирги баён этганим мутлақо бундай бўлмасди. Мен қачон учинчи бандни эсламоқчи бўлсам, ўзимдан дарахт тепасида ким тургани, деб сўрар ва кўз олдимда Линкольн гавдаланар эди.

Ўзимга қулайлик туғдириш мақсадида рақамларни бирдан йигирмагача кўзга кўринадиган образларга, суратларнинг номини танлаб, жарангдор рақамларга айлантирдим. Агар сиз ярим соат вақт сарфласангиз, бундай рақамли суратларни эсга туширишда йигирмата фан рўйхатига эга бўласиз, фақат санаб кўрсатилганлардан бирини аниқ тартиб билан такрорлаш, шу билан бирга беихтиёр равишда, масалан, қайси фан саккизинчи, қайси бири ўн тўртинчи, қайсиси учинчи ва ҳоказо дейиш эсга келади.

Буларни ўзингизда санаб кўришга ҳаракат қилинг. Балки, ҳеч нарса чиқмайди, деб ўйлашингиз мумкин, барибир бир уриниб кўринг. Кўп ўтмай одамларни ноёб хотирангиз билан қойил қолдирасиз ва ҳар ҳолда буни қизиқарли, деб топасиз.

Бутун бошли китобни қандай ёд олиш мумкин?

Қоҳирадаги Ал-Азҳар университети дунёда энг йирик олий ўқув юртидир. Ушбу муассасада йигирма бир минг талаба таҳсил олади. Кириш имтиҳонида ҳар бир кирувчидан Қуръонни ёддан айтиб бериш талаб қилинади. Бу китоб ҳам тахминан Инжил каби ҳажмга эга бўлиб, уни овоз чиқариб ўқишга уч кун вақт кетади!

Олим йигитлар деб аталувчи хитойлик талабалар айрим диний китоблар ва классик асарларни ёддан билишлари лозим.

Араб ва Хитой талабалари ишонил қийин бўлган бундай жасоратни амалга оширишни қандай удалайдилар?

Такрорлаш воситасида, бу — эслаб қолишнинг иккинчи "табiiй қонуни"дир.

Сиз чексиз миқдордаги маълумотни етарли даражада тез-тез такрорлаб турсангиз, ёдлаб ололасиз. Эслаб қолишни истаган маълумотларни такрорланг. Улардан фойдаланинг. Амадда татбиқ этинг. Ўзаро суҳбатларда янги сўзларни ишлатинг. Янги танишларнинг исмини тилга олинг, агар уларнинг номини эслашни хоҳласангиз. Кўпчилик олдида сўзга чиқишда гапирмоқчи бўлган ҳолатларни суҳбатларда эслаб туринг. Фойдаланишда ишлатилган маълумотлар хотирада жойлашиб қолади.

Қандай такрорлаш фойдали?

Шу билан бирга механик, кўр-кўрона ёдлаш керак эмас. Онгли такрорлаш, айрим ўзига хосликлар билан тегишли тарзда идрок қилиш — ана шулар биз учун жуда зарур. Масалан, профессор Эббингхауз ўз талабаларига эслаб қолиш учун маънога эга бўлмаган «декюс», «коли» каби сўзлардан иборат узундан-узун рўйхат берган ва ҳоказо. У талабалар уч кун ичида ўттиз саккиз марта такрорлаганидан кейин бир кун ичида олтмиш саккиз марта такрорлаганида, нечта сўз ёдлаган бўлса, шунча ёдлай олишини билиб олди. Бошқа руҳий тестлар ҳам айнан ана шундай натижаларни берди.

Бу хотирамизга доир ниҳоятда муҳим ихтиродир. Биз энди ўтириб такрорлайдиган киши ўз хотирасида уни токи мустаҳкамламас экан, агар такрорлаш жараёни онгли равишда маълум вақт оралиғида ўтказилса, натижалари туфайли қўлга киритилган самарага нисбатан икки баравар кўп вақт ва қувват сарфлашини биламиз.

Идрокнинг бу ўзига хослигини икки омил билан изоҳлаш мумкин:

Биринчидан, такрорлашлар орасида бизнинг онг ости бирлашувимиз фикрлар, сўзлашувларни мустаҳкамлаш билан банд бўлади. Профессор Жеймс тўғри таъкидлаганидек, *"биз қишда сузишни, ёзда эса конькида учишни ўрганамиз"*

Иккинчидан, мия танаффус билан ишлаганда, ҳаддан зиёд оғирлиқдан толиқмайди. "Минг бир кеча" таржимони йигирма етти тилда худди она тилимиздай бемалол гапирган.

Унинг ўзи эътироф этишича, тил ўрганиш ва уни амалиётга татбиқ қилишда ҳеч қачон ўн беш дақиқадан ортиқ бир-варакайига вақт сарфламаган, чунки *"бундан кейин ақл ўз бардамлигини йўқотади"*, дейди у.

Сўзсиз, бу далиллар қуршовида энди бирорта ҳам одам ўзини ақлли деб сўзга чиқиш кунигача ўз маърузасига тай-ёргарликни ташлаб қўймайди. Агар шунга ҳаракат қилса, хотираси ўз имкониятига кўра мажбуран фақат ярим тарзда фаолият кўрсатади.

Биз қандай унутишимиз, эсдан чиқаришни баён этиш хусусида талай қимматли ихтиролар қилинган. Кўп марта ўтказилган руҳий тадқиқотлар шуни кўрсатадики, биз дастлабки саккиз соатда кейинги ўттиз кун ичидагига нисбатан кўпроқ унутар эканмиз. Ҳайратланарли даражадаги ўзаро нисбат! Шунинг учун бевосита биринчи ишга доир йиғилиш, ота-оналар уюшмаси аъзолари билан ўтказиладиган мажлис, клубдаги машғулотлар, бевосита кўпчилик олдида маъруза билан чиқиш қилинганида, далилларни яна бир бор эсланг, хотирангизни янгиланг.

Линкольн бу услубнинг аҳамиятини жуда яхши билар ва унга амал қилар эди. Геттисбергда унинг ҳузурида эътиборли олим Эдвард Эверст сўзга чиққан эди. Линкольн унинг узундан-узоқ расмий маърузаси охирига етаётганини кўриб, *"очиқдан-очиқ асабийлашди, у ~~говид~~ бошқа нотикдан кейин сўзга чиқса, шундай бўлар эди"*. Шоша-пиша кўзойнагини тақиб, чўнтагидан қўлёзмани олиб, хотирасини янгилаш мақсадида ўзича ўқишга тутинарди.

Профессор Уильям Жеймс яхши хотиранинг сирларини очади

Мана сизга эслашнинг иккита дастлабки қонуни. Аммо яна учинчи қонун — ассоциация ҳам бор (*ассоциация — тасаввур, ҳис-туйғу, фикр ва шу қабиларнинг бир-бирини эслатадиган ўзаро боғланиши маъносига*). У эслашнинг муҳим қисми ҳисобланади. Аслида унинг ўзи хотира механизмини изоҳлаб беради.

"Бизнинг миямиз, — деб доноларча фикр юритади профессор Жеймс, — ўзига, асосан, тасаввур, ҳис-туйғу, фикр-

ни бир-бирига боғлашга хизмат қил-
диган механизмдир... Фараз қилайлик,
мен биров вақт жим-жит тураман,
сўнгра буйруқ оҳангига: "Эсланг! Эслаб
кўринг!" – деб айтаман. Хотирангиз ана
шу буйруққа бўйсунса-да, ўйлаш ҳаётин-
гиздан қандайдир муайян манзарани гав-
далантирадими? Йўқ, албатта. У фао-
лиятсиз қолаверади ва: "Мен аниқроқ
қилиб, айнан нимани эслашим керак?" –
деб сўрайди. Қисқаси, унга кўрсатма
керак. Аммо мен унга: "Туғилган йилин-
гиз санасини айтинг ёки нонуштада нима еган эдингиз,
нота тартибини мусиқа гаммасига айтиб беринг", десам,
сизнинг хотира қобилиятингиз зудлик билан талаб қилин-
ган натижани беради, олинган кўрсатма хотирангизнинг
тўла-тўқис имкониятларининг жуда кенг захираларини
маълум томонга йўналтиради. Бу кўрсатма сиз эслаган нар-
салар билан чамбарчас боғлиқдир. "Туғилган куним санаси"
деган сўз бевосита муайян ой, йил рақам билан ўзаро боғла-
нади; "Бугунги нонушта" эсдаликларининг қаҳва ва куймоқ-
дан ташқари барча бошқа ришталарини чийлаб ўтади, "му-
сиқавий гамма" сўзи онга бир-бирига до, ре, ми, фа, соль, ля,
си, до билан қўшни сифатида мавжуддир. Аслида ассоциация
қонунлари сизнинг фикрларингиз ҳаракатини бошқаради; у
хаёлот, ташқаридан рўй берадиган ўзгаришларга асло бе-
рилмайди, онга нимаши рўй берса, унда акс этмоғи керак,
энди бўлажак акс этувчи эса алақачон рўй бергани билан
ўзаро алоқага киришади. Бу ниманики эсласангиз ҳам, нима
ҳақида ўйласангиз ҳам барчасига тааллуқлидир. Машқ қилин-
ган хотира ассоциациянинг ташкилий тизимига таянади
ва унинг юқори сифати бу ассоциацияларнинг икки ўзига
хослигига боғлиқдир: биринчидан, ассоциациянинг мустақ-
камлигига, иккинчидан, унинг сонига.

Уильям Жеймс

Шундай қилиб, "яши хотира сирин", бу турли хилдаги
ва сон-саноқсиз ассоциацияларнинг, яъни биз эслашни хоҳ-
лаган барча далиллар билан шаклланиш сиридир. Аммо ас-
социациянинг далиллар билан шаклланиши иложи борича
далиллар тўғрисида кўпроқ ўйлашни англаатади. Қисқа қилиб

айтганда, ташқаридан бир хилдаги ахборотни олган икки кишидан қайси бири олинган маълумотни кўпроқ ўйласа ва улар ўртасига мустаҳкам алоқани ўрнатолса, у яхши хо-тирага эга бўла олади”

Далилларни бир-бирига қандай боғлаш керак?

Буларнинг бари ажойиб, аммо маълум далилларни бир-бирига қандай боғламоқ мумкин? Жавоб шундай бўлади: уларнинг аҳамиятини аниқлаб олиш, онгли равишда тушуниш. Масалан, агар сиз ҳар бир янги далил билан танишганда, қуйидаги саволларни ўртага ташланг ва уларга жавоб беринг. Шу билан бирга уларни бошқа далиллар билан боғлашингиз мумкин. Мана ўша саволлар:

1. Бу нега шундай?
2. Бу қандай рўй берди?
3. Қачон шундай бўлади?
4. Қаерда шундай бўлади?
5. Шундай деб ким айтди?

Агар, масалан, биз нотаниш кишининг фамилиясини биламиз ва бу фамилия одатдагидек, деб фараз қилайлик. Уни худди шундай фамилиядаги бошқа киши билан боғла-нишда тасаввур этишимиз, боғлашимиз мумкин. Агар у но-одатий бўлса, ҳодисадан фойдаланиб, бу ҳақда ўша одамга айтишимиз лозим. Янги таниш ўз фамилияси тўғрисида у ёки буни гапириб бериши яккам-дуккам ҳодисадир. Маса-лан, ушбу бобни ёзаётганимда, мени Сотер хоним деган аёл билан таништириб қўйишди. Ундан фамилияси қандай ёзилишини сўрадим ва аслида бошқача фамилияда эканига эътибор бердим.

“Ҳа, — деб жавоб берди у, — бу жуда бошқача. Сотер юнонча сўз бўлиб, “қутқарувчи” деган маънони билдира-ди” Сўнгра у эрининг қариндошлари тўғрисида гапириб берди, уларнинг асл келиб чиқиши афиналик бўлиб, аслзо-даларга мансуб бўлган экан, ўша ерда ҳукуматда хизмат қилишган. Одамларни ўз исм-фамилияси тўғрисида гапи-риб беришга ундаш унчалик қийин эмас. Бу менга ҳамиша эсда тутишимга ёрдам беради.

Янги танишнинг ташқи қиёфасига диққат билан эъти-бор беринг. Унинг кўзлари ва сочининг рангига разм со-

линг, юз чизиқларига боқинг. Қаранг-чи, қандай кийинган. Қулоқ тутинг, у қай ҳолатда гапиреди. Ташқи кўриниши ва ўзига хослиги тўғрисида равшан, аниқ маълумотлар тўпланг ва буларнинг барини фамилияси билан боғлаб кўринг. Кейинги гал бу ойдин таассуротлар онгимизда янгитдан вужудга келади ва бир вақтнинг ўзида бу одамнинг фамилиясини ёдга солишга ёрдам беради.

Бир киши билан икки ёки уч марта учрашиб, касб-кори ёки мутахассислигини эслагансиз, аммо унинг номини, нима деб аташганини эслай олмайсиз, шундай воқеаларга дуч келганмисиз? Бўлиб туради. Сабаби шундаки, инсоннинг машғулоти қандайдир аниқ ва белгилidir.

У муайян мазмунга эга. Сизга худди ёпишқоқ пластир каби шилқимлик қилаверади, шунда ҳеч қандай мазмунга эга бўлмаган фамилия бир чеккага мисоли томдан ғилдираб тушган дўл донаси каби юмалаб кетади. Шунинг учун одамнинг фамилиясини эслаб қолиш учун қандайдир ибора тузиб, унинг фамилиясига, ҳунар, касбининг номини ҳам тиркаб қўйинг. Бундай усулнинг самарадорлигига ҳеч қандай шак-шубҳа йўқ. Масалан, бир-бирини танимаган йиғирма киши яқинда Филадельфиядаги Пансильвания атлетика клубида йиғилишди. Уларнинг ҳар биридан ўрнидан туриб, ўзининг фамилияси ва машғулоти турини айтишни сўрадилар. Шундан кейин бу маълумотларга алоқадор ибора ўйлаб топишди ва бир неча дақиқадан сўнг иштирок этувчилар бу ерда бўлганлардан хоҳлаганининг фамилиясини айта олиши мумкин эди. Маълум вақт ўтгач, янги учрашувларда аён бўлдики, бу одамлардан бирортасининг ҳам исми ва фамилияси ҳамда касбининг номи унутилмаган экан, чунки улар бир-бири билан фикран боғланган эди. Бир-бирига киришиб кетганди.

Мисол тариқасида бу гуруҳнинг айрим аъзолари ҳамда одамларнинг фамилияси билан уларнинг касб-корини бир-бирига алоқадор қилиб қўйиш учун ўзимиз ўйлаб топган бесўнақай ибораларни келтираман: Жаноб Д.П.Олбрайт, қум таъминотчиси (сэнд бизнес) — Сэнд мейкс ол брайт (қум барча нарсани тиниқ қилади, шу билан бирга сўз ўйини кучда — қум тайёрлайди: Олбрайт).

Мистер Томас Фишер — кўмир таъминотчиси, (коул) "хи фишес фор коул ордерс" (у кўмирга буюртмалар олади).

Саналарни қандай эслаб қолиш керак?

Саналарни катта аҳамиятга эга кунларга боғлаб, яхши эслаб қолиш мумкин, улар хотирада маҳкам жойлашиб қолади. Масалан, америкаликка Сувайш канали 1869 йилда очилганини ўргатиш анча қийин, ундан кўра АҚШдаги фуқаролар уруши тугаганидан тўрт йил кейин биринчи кеманинг ўтганини эслаш осонроқдир. Америкалик Австралияда биринчи манзилгоҳларга 1789 йилда асос солингани тўғрисидаги маълумотни ёдида сақлашга уринса, бу сана унинг калласидан ўша заҳоти учиб кетиши мумкин, мисоли машинага ёмон ўрнатилган болт каби; агар 1776 йил 4 июлда мустақиллик декларацияси эълон қилинганидан 12 йил ўтгач, бу вақеа содир бўлгани эсланса, уни хотирада сақлаш имкониятлари етарли даражада бўлади. Бу бўшаган болтга гайкани бураб киритишдай гап — у маҳкам ушлайди.

Бу тамойилни ҳисобга олиш жуда фойдали, айниқса телефон рақамини эсда сақлашда асқотади. Масалан, уруш вақтида мазкур китоб муалифининг телефони рақами 1776 эди. Бу рақамни эслаб қолиш қийин эмас. Агар сиз телефон компаниясидан 1492, 1861, 1865, 1914, 1918 ўхшаш рақамларни олсангиз, дўстларингизнинг телефон китобига эҳтиёжи қолмайди. 1492 рақамингизни улар унутиб юборишлари мумкин, чунки сиз уни қуруққина маълумот сифатида айтдингиз, холос. Аммо: *«Менинг телефон рақамимни эслашингиз осон, у 1492 — шу йили Колумб Америка қитъасини очган эди»*, десангиз, унинг хаёлидан бу рақам кўтарилармикан?

Астралияликлар, Янги Зеландияликлар бу сатрларни ўқиб туриб, 1776, 1861, 1865 рақамларини албатта эслаб қолишадди, чунки ўз мамлакатлари тарихининг машҳур саналаридир булар;

Ушбу рақамларни эсда сақлаш ҳаммасидан осон:

а) 1564 — Шекспирнинг туғилган йили.

б) 1607 — Американинг Жеймстаунда биринчи инглиз манзилгоҳига асос солинган йил;

- в) 1819 — қиролича Виктория туғилган йил.
- г) 1807 — Роберт Ли таваллуд топган йил.
- д) 1789 — Бастилия қулаган йил.

Эҳтимол, сизни биринчи бор иттифоққа кирган 12 штатнинг номини тартиб билан эслаш толиқтириб қўйиши мумкин дир, аммо уларни бирор тарихий воқеа билан боғлаб кўринг, ана шунда у тез ва машаққатсиз тарзда ёдда қолади. Навбатдаги хатбошини фақат бир марта ўқинг, холос. Диққатингизни бир жойга жамланг. Ўқиб бўлгандан сўнг текшириб кўринг, ўн иккита штатни тўғридан-тўғри, тартиб билан санаб бера олармикансиз?

“Бир кун и шанбада делавэрлик хоним Пенсильвания темир йўли бўйлаб кичик саёҳатга чиқиш учун патта сотиб олди. У жомадонига Нью-Жерсидан олинган свитерни солди ва Коннектикутдаги дугонаси Жоржияни йўқлади. Эртаси кун ий бекаси ва унинг меҳмонлари Мэрис-лэнгдаги черков месесига иштирок этдилар. Сўнг улар уйга жанубий йўл билан қайтдилар (Кар лайн), янги ветчина (дугланган чўчка гўшти) тановул қилдилар (нью-хэм), у Нью-Йоркдаги қазил танли ошпаз Виргиния томонидан қовурилган эди. Тушликдан сўнг улар шимолий йўналишдаги поездга ўтирдилар (кар лайн) ва оролга қараб йўл олдилар (рог ту зе айленд)”

Ўз маърузасининг режасини қандай эслаш мумкин?

Биз нимаики бўлса, фақат икки сабаб туфайли ўйлашимиз мумкин: биринчидан, ташқи омил натижасида ва иккинчидан, ўзимизга маълум бўлган бирикма туфайли. Кўпчилик олдига чиқиб, маъруза ўқиганга татбиқ этилса, бу қуйидагиларни англайди: биринчидан, сиз ўз фикрларингизни баён этишда кетма-кетликка рия қилиш учун қандайдир ташқи омилга таянасиз; масалан, ёзувларга, аммо қоғозга қараб, маъруза ўқийдиган нотик кимга ёқади? Иккинчидан, сиз маърузангиз режаси бандларини хотирангизда сингиб қолган қандайдир нарсалар билан боғлаб туриб, эслаб қолишингиз мумкин. Улар шундай мантқиқли тартибда жойлашиши керакки, токи иккинчи банд биринчисидан келиб чиқсин, учинчи банд эса иккинчисидан шундай табиий келиб чиқсинки, худди бир уй эшиги иккинчисига қараб очилгандай.

Бу жуда оддий эшитилади, аммо янги киши учун жўн кўринмайди асло, чунки ақлий қобилиятлар қўрқув билан қуршаб олинган бўлади. Шу билан бирга баён этишнинг кетма-кетлигини таъминловчи усул ҳам мавжуд, у жуда оддий, тез таъсир этади, амалий жиҳатдан бузилмайди. Мен хотирада тутишни осонлаштирадиган ибораларни назарда тутяпман. Мисол келтираман. Фараз қилайлик, сиз бир-бири билан мутлақо боғланмайдиган кўпдан-кўп мавзуга дахл этишни истайсиз. Уларни хотирада сақлаш жуда қийин. Масалан, сигир, сигара, Наполеон, уй ва диний маросимлар ҳақида бирварақайига гапириб бўладими? Келинг, кўрайлик-чи, бу мавзуларни худди занжир ҳалқалари каби қуйидаги иборалар билан бир-бирига пайванд қилиб бўлармикан: *"Сигир сигара чекиб, Наполеонни тенги, уй эса диний маросимлар билан бирга ёниб кетди"*

Энди бу гапни қўлингиз билан беркитинг ва саволларга жавоб беринг: маърузанинг учинчи банди қайсиси эди? Бешинчими? Тўртинчими? Иккинчими? Биринчи?

Бундай усул ёрдам берадими? Ҳа, ёрдам беради. Ким хотирасини яхшиламоқчи бўлса, уни қунт билан татбиқ этиш тавсия қилинади.

Шундай тарзда ҳар қандай танланган фикрларни бир-бирига боғлаш мумкин ва хотирани осонлаштирадиган ибора қанчалик тутуриқсиз бўлса, уни эшлаш шу қадар осон кўчади.

Тўла муваффақиятсизлик пайтида нима қилиш керак?

Фараз қилайлик, қанчалик тайёргарлик кўрган бўлмасин, хавфсизликнинг барча чоралари кўрилмасин, цирк жамоаси ҳузурида сўзга чиққан маърузачи аёл нутқининг ўртасига келиб, бирдан айтадиган гапларини битта қолдирмай эсдан чиқариб юборади ва тингловчилар олдида тошдай қотиб қолади, сўзини давом эттиришга мутлақо мажоли қолмайди. Аҳвол ниҳоятда ачинарли эди. Саросимага тушиб, жойига ўтириш ва муваффақиятсизлигини тан олишга эса ғурури йўл қўймайди. Агар ихтиёрида нажот бахш этувчи ўн-ўн беш сония бўлганида, маърузасининг жилла қурса, навбатдаги бандини эслаганида, бошқача бўларди, деб хис этди. Ҳатто, ўн беш сониялик даҳшатли жимлик

тингловчилар кўзи олдида унинг учун ҳалокатта тенг эди. Нима қилиш керак? Яқинда америкалик машҳур сенаторлардан бири худди шундай аҳволга тушиб қолди. Шунда у тингловчилардан, етарли даражада баланд овозда гапиряпманми, зал охиригача эшитилияптими, деб сўради. У жуда яхши эшитилаётганини биларди, бу ҳақда сўрашнинг ҳожати ҳам йўқ эди. Сенаторга вақтдан ютиш зарур эди ва мана шу жиндек тўхтаб олиш унга фикрни "тутиш" ва нутқини давом эттиришга ёрдам берди.

Аммо худди шундай "кема ҳалокатга учраганида" "қутқарув чамбараги" сифатида қуйидаги усул ҳам балки асқотар: охирги сўз ёки охирги жумлани, ёки охирги жумладани фикрни дастлабки иборага айлантинг. Адоғи йўқ занжир ҳосил бўлади, нутқ ҳам жўшқин ирмоқ мисоли тиним билмай оқаверади, гарчи у мақсадсиз бўлса-да, давом этаверади. Бу жараён амалда қандай кўринишини кўрайликчи! Кўз олдимизга келтирайлик, нотик ишнинг муваффақиятлари тўғрисида гапира туриб, қуйидаги сўзларни айтгач, боши берк кўчага кириб қолди: *"Ўрта хизматчи олдинга қараб силжимайди, чунки унинг ўз ишига ҳақиқий қизиқиши жуда суст бўлади, унда ташаббус кам"*

"Ташаббус". Навбатдаги иборани "ташаббус" деган сўз билан бошланг. Шубҳасиз, сиз нима дейишни ва нима деб тугатиш ҳақида тушунчага ҳам эга эмассиз, аммо барибир бошланг. Йўқдан кўра, ҳатто энг бўш жумла ҳам ўринлидир.

"Ташаббус ўзига хосликни тақозо қилади, бу эса ниманидир ўзича қилишни, кўрсатма кутмасдан бажаришни англатади"

Мулоҳаза ниҳоятда дабдабали эмас, у нутқни тарихий матнга айлантормади, албатта. Аммо у азоб берувчи жимжитликдан афзал эмасми? Охирги сўз «кўрсатма»га келиб тақалди. Хўш, нима қилдик, ишни ана шу янги жумладан бошлаймиз.

"Доимий кўрсатма бериш, сабоқ бериш, ҳар қандай мустақил фикр юритишдан бош тортувчи хизматчиларни судраб юриш, булар — энг ёмон, ўзини уларнинг ўрнига қўйиб, тасаввур этишдир"

Худого шукр, маъруза ўқиб бўлинди. Олдинга қараб қадам ташлаш керак. Энди тасаввур қилиш ҳақида нимадир дейиш мумкин.

"Тасаввур, хаёл — жуда зарур. Хаёлот, орзу. Хаёл бўлган жойда, — деган эди Сулаймон пайғамбар, — улус ҳалок бўлади». Мана шу икки жумла гап тополмай, тугилиб қолишнинг ўзидир. Ружимизни туширмай, давом этамиз.

"Ҳар йили бизнес жангида, ҳақиқатан ҳам қайғуга ботиб, ҳалок бўлган ходимларнинг аҳволи ачинарлидир. Қайғули деганимнинг боиси шуки, агар бундай эркак ва аёлларга жиндек ташаббускорлик, озгина ор-номус, орият, одобинтизом бўлганида, улар муваффақият билан маълумият ўртасидаги чегара чизиғидан баланд кўтарилар эдилар. Аммо бизнес оламида муваффақиятсизлик айнан ана шунда эканлигини асло тан олишмайду"

Ва ҳоказо... Нотиқ беихтиёр тарзда бу умумий жумлаларни билдирар экан, маърузасида шундан кейин навбатдаги қайси масала режада келиши, шахсан у нимани айтмоқчи эканлигига киришганини эсламоғи керак.

Мазкур усулнинг тугамайдиган занжири узоқ давом этса, эҳтимол, шунга олиб келадик, нотиқ пудинг (*гуруч ва бошқа ёрмалардан творог ва мевалар қўшиб товада пиширилган овқат*) печи ёки канарейкалар нархи тўғрисида мулоҳаза юритишни бошлаши мумкин эди. Аммо барибир бу "тез ёрдам" вақтинча хотира йўқолганида, ақлий фаолият бузилган пайтда зарур бўлиб қолади. Худди шундай усул билан охириги нафасини олаётган кўпгина нутқларни жонлантиришга муваффақ бўлинди.

Барча турдаги дарсларни хотирада сақлашни яхшилашнинг иложи йўқ

Мен ушбу бўлимда такрорлаш ва далилларни тасаввур қилиш, ҳис-туйғу, фикр ҳамда шунга ўхшашларнинг бири-бирини эслатувчи ўзаро боғланиш йўли билан ёрқин таасуротлар олишда хотирани яхшилаш борасида ҳикоя қилган эдим. *"Хотиранинг асоси бирикма эканлиги қанчалик аниқ бўлмасин, у хотиранинг умумий ёки биринчи қобилиятини яхшилаши мумкин эмас, — дейди профессор Жеймс. — Хотирамизни яхшилаш учун бириктирилган фанлар махсус тизимининг алоҳида ўрни бор"*

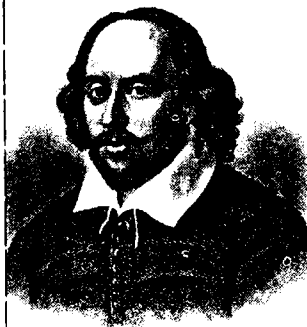
Масалан, ҳар куни Шекспирдан бир матн ёдлаб турсак, адабиётга тегишли иқтибосга доир хотирамизни юқори да-

ражада мустаҳкамлаган бўламиз. Ҳар бир иқтибос онгимизда янги дўстлар топиб, улар билан боғланади.

Аммо Шекспирнинг "Ҳамлет"идан тортиб, "Ромео"га қадар эслаш пахта бозори ва чўяннинг мустаҳкамлигини оширишда бесемемер усули орқали пўлат олиш жараёни тўғрисидаги маълумотларни хотирада эслаб қолиш унчалик ёрдам бермайди.

Келинг, такрорлайлик. Агар мазкур бўлимда баён этилган қоидаларни татбиқ этадиган бўлсак, хотиранинг усули ва самарадорлигини ҳар қандай тартибда ҳам яхшилаган бўламиз. Борди-ю, бу қоидаларни татбиқ этмасак, у ҳолда бейсболга оид ўнлаб миллион, фонд биржасига тааллуқли энг кичкина маълумот ҳам эслашга асло ёрдам бера олмайди. Бир-бирига сира алоқадор бўлмаган бундай маълумотларни бир-бирига боғлаш мумкин эмас. Эсингизда бўлсин: *"бизнинг миямиз асосан бириктирилган механизмдан иборат"*

Уильям Шекспир

Қисқа хулосалар

1. *"Ўртамиёна одам, — деган таниқли руҳшунос профессор Карл Сижор, — ўз хотираси туғма қобилиятларининг фақат ўн фоизидан фойдаланади. Қолган тўқсон фоизи ғойиб бўлади, чунки у хотиранинг табиий қонунларини бузади"*

2. *Эслаб қолишнинг учта табиий қонуни бор: таассурот, такрорлаш, бирикув.*

3. *Чуқур, равшан таассуротлар олиш керак, нимани эслашни хоҳласангиз, бунинг учун:*

а) *фикрингизни, диққатингизни бир жойга жамлашингиз лозим. Теодор Рузвельт хотирасининг асосий сирини ана шунда эди;*

б) *диққат билан кузатиш. Тўғри таассуротга эга бўлиш. Фотоаппарат туманда яхши сурат тушира олмайди, сизнинг онгингиз ҳам хира таассуротларни асло сақлай олмайди;*

в) *иложи борича кўпроқ ҳис-туйғу аъзолари воситасига таассуротларга эга бўлиш керак. Линкольн эслаб қолишни*

истагани учун овоз чиқариб ўқиган, шу пайтнинг ўзига ҳам кўриш, ҳам эшитиш орқали қабул қилган;

г) ҳаммадан бурун кўришга асосланган таассурот олишга урининг. Улар жуда чигамли бўлади. Кўздан мияга борувчи асаб толалари қулоқ мияга борадиган толага нисбатан йигирма беш баробар қалиндир. Марк Твен қағоздаги ёзувларга қараган пайтида ўзи баён этган фикрлар изчиллигини эслай олмасди. Шунда у қағозлардаги матндан воз кечиб, ўзининг турли мавзуларини расмлар воситасига эга туширадиган бўлди, барча машаққатлари шу заҳоти йўқолди.

4. Хотиранинг иккинчи қонунини — такрорлаш ҳисобланади. Минглаб мусулмон талабалар Қуръонни ёд билишади. Мазкур китоб Инжил каби ҳажмга эга, талабалар бунга Қуръон оятларини такрорлаш орқали эришадилар.

Биз онгли чегарага қадар, агар ҳар кун такрорлаб турсак, нимаики бўлса, барини эслаб қолишимиз мумкин. Аммо такрорлашга кўйидагиларни назарда тутиш керак:

а) матнни хотирангизда жойлашиб қалгунига қадар қайта-қайта такрорламанг. Уни бир ёки икки марта ўқинг, сўнг бир чеккага ташлаб қўйинг. Кейинроқ унга қайта-қайта мурожаат қилинг. Вақт оралиғи асосига бундай такрорлаш бир марталик маромга нисбатан ярим баробар кам вақт ичига эслаш имконини беради;

б) нимани эсламоқчи бўлсанг, дастлабки саккиз соат ичига кейинги ўттиз кундагига нисбатан бўлган нарсани унутамиз, шунинг учун сўзга чиқишдан олдин ёзувларингизнинг барини қайта кўриб чиқинг.

5. Хотиранинг учинчи қонунини — бирикувдир. Далилни эслаб қолишнинг ягона йўли — уни қандайдир бошқа далиллар билан боғлаш ҳисобланади. "Онгда рўй берадиган ҳолатларнинг бари, — дейди профессор Жеймс, — унга кириши лозим, киришилганлари у ерда нимаики бўлса, ўшалар билан алоқага киришади... Кимки, олинган маълумотларни кўпроқ ўйласа, улар ўртасига кўпроқ чамбарчас алоқалар ўрнатса, энг яхши хотирага эга бўлади"

6. Агар сиз бир далилни ўзингизга маълум бошқаси билан боғласангиз, янги далилни барча нуқтаи назардан қараб, у ҳақда ўй-фикр юритинг. Ўзингизга шундай саволлар бе-

ринг: "Нега шундай? Бу қандай рўй берди? Қачон шундай бўлади? Қаерда шундай бўлади? Шундай деб ким айтди?"

7. Нотаниш оғамнинг фамилиясини эслаб қолиш учун шу муносабат билан саволлар беринг — қандай ёзилади ва ҳоказо... Бу оғамнинг ташқи кўринишига диққат билан разм солинг. Унинг фамилиясини юзи билан алоқадорликка боғлашга ҳаракат қилинг. Нима билан шуғулланади, шуни билиб олинг, унинг касб-хори билан боғланадиган қандайдир тўтуриқсиз бирор ибора ўйлаб топинг; Пенсильвания атлетика клубида тўпланган гуруҳ билан ўтказилгандек машғулот бошлаб юборинг.

8. Саналарни хотирада сақлаб қолиш учун уларни ўзингиз биладиган машҳур саналар билан боғлаб кўринг. Масалан, Шекспирнинг уч юз йиллик таваллуд куни АҚШдаги фуқаролар урушига тўғри келган.

9. Ўз маърузангизнинг бандлари изчиллигини эслаб қолиш учун уларни шундай жойлаштирингки, токи бир мавзу бошқасидан мантиқий равишда келиб чиқсин. Шу билан бирга асосий лаҳзаларни ўзига қамраб олган тўтуриқсиз ибораларни ҳам ўйлаб топишингиз мумкин: "Сигир сигара чекиб, Наполеонни тепди, уй эса диний оқимлар билан бирга ёниб кетди" каби.

10. Сиз қанчалик эҳтиёт чораларини қўлламанг, айтмоқчи бўлганларингизни тўсатдан унутиб қўйдингиз, шунда тўлиқ маълумиятдан сақланиш учун сўнги иборанинг охири сўзини янги иборанинг биринчи сўзидай фойдаланинг. Нутқингизнинг навбатдаги бандини эслагунга қадар шу тариқа давом эттиришингиз мумкин.

**ОММА ОЛДИДА МАЪРУЗА ҲҶИШНИНГ
АСОСИЙ ШАРТЛАРИ**

Ушбу сатрлар ёзилаётган куни, 5 январда сэр Эрнест Шеклтон вафотининг бир йиллиги қайд этилади. У ўзининг "Квест" номли ҳашаматли кемаси билан Антрактидани тадқиқ этиш пайтида жанубда вафот этган эди. Кимки «Квест»-га кўтарилса, мис тахтачага битилган қуйидаги сатрларга диққатини қаратар эди:

*Агар сен орзу қила олсанг-у, орзунг қулига айланмасанг,
Агар фикр юришсанг-у, фикрни ягона мақсад демасанг,
Агарки сен дуч келсанг тожу тахту ҳалокатларга,
Бу икки алдамчи рўёга этсанг мурожаат бир йўла,
Ўз юрагинг, асабларинг, мушакларинг этолсанг мажбур,
Улар ғойиб бўлгач, ишингни эттирсанг давом,
Шу тариқа сендан ҳеч нарса қолмагач, ўзни сақласанг,
"Ўзингни тутгин!" деган ирогадан бўлак, албат,
Агар сен тутқиш бермас дақиқалару,
Олтимиш сониялик пойгалар-ла тўлдурсанг,
Ана шунда ер ҳам, ундаги бор-буднинг бари сеники.
Боз устига сен инсон бўлурсан, ўғлим !*

Шеклтон мазкур шеърни "Квест" кемасининг руҳи деб атаган эди. Ҳақиқатдан ҳам жанубий қутбга йўл олган одам ҳам, кўпчилик олдига чиқиб, сўзламоқчи бўлган одам ҳам ўзига ишонч билан бирга худди шундай руҳга эга бўлмоғи лозим эди.

Аммо афсус билан шуни айтиш жоизки, нотиклик санъатини эгаллашга уринган кишиларнинг бари ҳам худди шундай руҳни эгаллай олмайди. Анча йиллар муқаддам ўзимнинг муаллимлик фаолиятимни бошлаган пайтларимда кўп сонли талабалар турли кечки ўқув юртларига ўқишга киради, аммо аксарияти толиқиб, мақсадига эриша олмай, машғулотларни ташлаб кетганига ҳайрон бўлардим. Улар шун-

чалик кўп эдики, бу бир пайтнинг ўзида таажжуб ва ачи-ниш туйғуларини уйротар, инсоний табиатга хуш келмай-диган баҳо беришга ундар эди.

Мен китобимнинг ўрталарига келяпман ва тажрибам-дан шуни яхши биламанки, айрим китобхонларнинг руҳи тушиб кетади, чунки улар кўпчилик олдида рўй берадиган қўрқувга қарши кураша олмайдилар ҳамда ўзларига нис-батан ишонч қозонолмайдилар. Бу жуда ачинарли. *"Сабр қила билмаслик қанчалик аянч! Бир онда жароҳатни туза-тиб бўлармикан?"* (Шекспир).

Сабот — матонат жуда зарур

Биз қандайдир янги фанни, масалан, француз тилини, гольф ўйнаш ёки нотиклик санъатини ўрганишга кириш-сак, бирданига тўхтовсиз тарзда олдинга қараб ҳаракат қил-маймиз. Тобора муваффақиятга эришавермаймиз. Уларни қўққисдан сакрашлар, кескин силкинишлар туфайли қўлга киритамиз. Вақт билан бироз муддатда тўхтаимиз, ҳатто ор-қага қараб чекинишимиз ҳамда қўлимизга кирган нима-дандир маҳрум бўлишимиз ҳам мумкин. Бундай орқага ке-тиш жараёни руҳшуносларга жуда яхши маълум ва у *"қин-ғир ўқитиш учун қийшиқ тоғ"*, деб номланган. Кимки но-тиклик санъатини ўрганмоқчи бўлса, ҳафталаб ана шу *"қийшиқ тоғ"*да тутилиб қолишига тўғри келади. Қанчалик тиришқоқлик билан меҳнат қилишмасин, олдинга силжиш-га муяссар бўлмайди. Бўш-баёвлар умидсизликка берилиб, ташлаб кетади, вазмин мижозга эга кишилар эса давом эттиришади ва тўсатдан, кутилмаганда, ўзлари ҳам тушун-май, қандай ва нега рўй берганини пайқамай жуда катта муваффақиятга эришадилар. Улар чўққидан худди самолёт каби учадилар. Кутилмаганда маҳоратни қўлга киритади-лар. Фавқулодда ўзларини эркин тута бошлайдилар, таби-ийлик касб этадилар, маъруза ўқишда ўзларида тўла ишонч ҳосил қилиб, кўпчиликка таъсир кўрсатадилар.

Бу китобда, аввал айтилганидек, кўпчилик олдида би-ринчи марта сўзга чиққанда, сиз, балки доимий равишда худди шу каби қандайдир ўткинчи ваҳима, ҳаяжон, асабий таъшишни бошдан ўтказгандирсиз. Аммо сабот-матонатга эга бўлсангиз, барча қўрқув-ваҳималардан халос бўласиз;

дастлабкилари бундан мустасно, бундай қўрқув жуда қисқа вақт давом этади. Бир неча оғиз сўздан кейин ўзингизни бемалол идора эта бошлайсиз. Маъруза сизга сўзсиз ҳузур бағишлайди.

Қатъиятга эга бўлинг

Ҳуқуқни ўрганмоқчи бўлган бир йигит Линкольнга мактуб ёзиб, ундан маслаҳат сўради. Линкольн унга шундай деб жавоб берди: *“Агар сиз ҳуқуқшунос бўлишга қатъий қарор қилган бўлсангиз, ишнинг ярмидан кўпи бажарилибди... Ёдингизда тутинг, муваффақият сари бўлган қатъиятнингиз ҳаммасидан муҳимдир”*

Линкольн ана шундай деб ўйларди. Ўзи ҳам буни бошидан ўтказган эди. Бутун ҳаёти давомида мактабда жами бир йилдан ортиқ ўқимаган. Китоблар-чи? Линкольннинг айтишича, у уйдан элик мил радиусда пиёда кезиб, ўқиш мумкин бўлган ҳар қандай китобни қарзга бериб туришни сўрар экан. Кулбасида тун бўйи ўт ёнар ва у тонг отгунча аланга ёғдусида китоб ўқиш билан банд бўларди. Девордаги ёғочлар ўртасида тирқиш бор эди ва Линкольн кўпинча китобларни ана шу тирқишга қўярди. Тонг отди дегунча у ўзининг хазон тўшагидан ирғиб туриб, кўзларини уқалаб, китобни пайпаслаб топар ва ташналик билан китоб ўқишга тутинарди.

Бирор нотикнинг сўзини эшитиш учун йигирма-ўттиз мил пиёда йўл босар, уйга қайтганидан сўнг ҳамма жойда — далада, ўрмонда, кўпчилик олдида, Жоннинг Жентривилдаги баққолик дўконида тўпланганлар олдида адабиёт ва мунозара жамиятида сўзга чиқар ва долзарб мавзуларда ваъз ўқишни худди сиз ҳозир машқ қилгандек синовдан ўтказарди.

Линкольнни ҳамиша норасолик ҳис-туйғуси қийнар эди. Аёллар бўлганида, у миқ этолмас, бир оғиз сўз айта олмасди. Мэри Тодда мулозамат қилганида, у одатдагидай, меҳмонхонада ўтирар, журъатсиз равишда индамас, сўз тополмай, фақат жувоннинг сўзларини тинглаб ўтирарди. Аммо бу одам машқ қилиш ва ўз устида ишлаш орқали шундай нотикқа айландики, юксак маълумотли сенатор Дуглас каби кишилар билан бемалол мунозара қиладиган бўлди.

Бу одам Геттисбергда президентликка қайта сайланиши муносабати билан сўзга чиққанида, ажойиб сўзлаш бора-сида инсоният тарихида жуда кам кишилар муяссар бўлган муваффақиятга эришган эди.

Шу сабабли, даҳшатли азоб-уқубатларни ёлғиз ўзи енгганини эслаб, уни қийинчиликлар билан тўла кураш олиб борганига, *"Агар сиз ҳуқуқшунос бўлишга қатъий қарор қилган бўлсангиз, ишнинг ярмидан кўпи бажарилибди"*, деб ёзганига асло ажабланмаслик керак.

Теодор Рузвельт хонасида Авраам Линкольннинг ажойиб сурати осифлиқ турарди. *"Баъзан, мураккаб ва чигал масала бўйича қандайдир қарор қабул қилишим керак бўлса, ҳуқуқ ва манфаатлар тўқнаш келса, — деган эди Рузвельт, — мен гарҳол Линкольнга қарайман, шундай ҳолатларда у қандай иш тутар эди, деб тасаввур этаман. Сизга ғалати туюлади, албатта, аммо, очиғини айтмай, бу мендаги қийинчиликларни анча енгиллаштиргандай кўринади"*

Нима учун сиз Рузвельтдан ибрат олмас экансиз? Агар сизнинг руҳингиз тушиб кетган ва нотиқлик санъатини эгаллаш учун кураш бошлашга тайёр экансиз, у ҳолда чўнтагингиздан Линкольн сурати туширилган беш долларлик пулни олиб, шундай шароитларда у қандай иш тутарди, деб ўзингиздан сўранг. Сиз ахир Линкольн қандай иш тутишини яхши биласиз. Рақиби Стивен А.Дуглас АҚШ сенати учун сайловларда ғалаба қозонганида, Линкольн ўз тарафдорларига *"нафақат битта, балки юзта маълумиятдан келин ҳам асло таслим бўлмаслик керак"*, деган эди.

Сизнинг тиришқоқлигингиз тақдирланишга сазовордир

Кошки эди, бир ҳафта давомида ҳар куни эрталаб но-нуштадан олдин стол устига бу китобни очиб қўйсангиз-у, Гарвард университети профессори, машҳур руҳшунос Уильям Жеймснинг сўзларини ёдлаб олсангиз. Мен ана шуни истардим. Жеймс шундай деган эди: *"Бирорта ҳам ўсмир ўзи олган таълим натижаларидан, йўналиши қандайлигидан қатъи назар, асло безовта бўлмасин. Агар у иш вақтининг ҳар бир соатига виждонан меҳнат қилиб, тер тўкса, пировард натижадан гумонсирамаса ҳам бўлади. Шунга амин бўлмоғи керакки, ажойиб кунларнинг бирида у уйқудан уйқо-*

ниб, тенгдошлари орасига энг билимдон одамга айланган бўлади"

Энди эса машҳур профессор Жеймснинг фикрига таянган ҳолда бемалол айта оламаники, агар сиз виждонан ва кўтаринки руҳ билан омма ҳузурида сўзга чиқишни ўргансангиз ва онгли равишда машқ қилишни қанда қилмасангиз, ажойиб тонгларнинг бирида уйғониб, шаҳрингиз ёки жамоамиздаги нотиклар орасидаги энг пешқадамлардан бири бўлиб қоласиз. Бунга тўла-тўқис ишонч ҳосил қилишингиз мумкин.

Сиз учун хаёлот бўлиб кўриниши мумкин, аммо умумий қонун-қоидага кўра, бу ҳақиқат. Айрим истиснолар бўлади, албатта. Инсон заиф ақл-заковат билан шахс сифатида ўз олдига ҳеч қандай мақсад қўймасдан, ҳеч нарса демасдан, маҳаллий миқёсдаги Даниэл Вебстер бўла олмайди, аммо онгли чек-чегарада бу тасдиқ тўппа-тўғридир.

Аниқ мисол келтиришга ижозат беринг.

Нью-Жерси штатининг собиқ губернатори Стоукс Трентондаги нотиклик санъати мактаби тингловчиларининг битирув кечасига бағишланган зиёфатда иштирок этди. У айтдики, ўқувчиларнинг сўзи Вашингтон сенатидаги вакиллар палатасида эшитган нутқлардан асло қолишмайди. Ушбу нутқлар Трентонда ишбилармонлар томонидан ирод этилган эди, ваҳоланки, бир неча ой муқаддам тингловчилар олдига қўрққанидан уларнинг тили тугилиб қолганди.

Бу инсонлар бўлажак Цицеронлар эмасди. Улар Нью-Жерси штати ишбилармонлари бўлиб, ажойиб тонглардан бирида ўз шаҳарларининг энг яхши нотикларидан бирига айланиб қолган эдилар.

Сизнинг нотик сифатидаги барча муваффақиятларингиз истиқболи икки ҳолатга таянади: табиатингиздаги қобилиятлар, мақсадга интилишнинг кучи ва теранлигига. "Деярли барча соҳаларда, — деган эди профессор Жеймс, — маълум фанга нисбатан бўлган жўшқин қизиқиш сизни кутқариб қолди. Агар сиз етарли даражада натижага кучли равишда интилсангиз, унга албатта эришасиз. Масалан, бой бўлишни хоҳласангиз, бойиб кетасиз, мабодо олим бўлишни истасангиз, олим бўласиз, агар яхши бўлиш хоҳиши бор экан, яхши бўласиз. Аммо сиз ҳақиқатан ҳам хоҳлашингиз

керак, фақат шуни, аммо худди шундай куч билан бир-бирига тўғри келмай турган юзлаб мақсадларга интилмастик керак". Ва профессор Жеймс қўшимча қилишга ҳақли эди: "Агар сиз нотик бўлишни хоҳласангиз, шунга ишончингиз комил бўлса, нотик бўласиз, фақат ҳақиқатан ҳам шуни астойдил иштаингиз лозим"

Мен ўзига ишонч ҳосил қилиш ва омма олдида маъруза билан чиқишни ўрганишга интилган минглаб эркак ва аёлларни диққат билан кузатган эдим. Бунга муваффақ бўлган жуда кам сонли киши ажойиб қобилиятга эга бўлди. Улар аксарият ҳолларда оддий кўринар, шаҳардаги сизу биз кўрган кишиларга ўхшарди. Сабаби эса оддий: улар ниҳоятда тиришқоқ эдилар. Шу билан бирга анча-мунча қобилиятли кишилар бу ишга совуққонлик билан муносабатда бўлдилар ёки пул орқасидан қувиш билан ўта банд эдилар. Шу сабабли улар кўзга кўринарли ютуққа эришмадилар. Кучли иродага эга бўлган, ўз олдига мақсад қўйган ўрта-миёна одам пировардида пешқадамга айланди.

Бу табиий ва инсонга хос, албатта. Сизга ҳам худди шу нарсани савдо-сотик ва ихтисослик фаолиятингизда кўришга тўғри келмадими? Тўнғич Рокфеллернинг айтишига кўра, бизнес соҳасидаги биринчи ва асосий шарт — сабр-тоқатдир.

Маршал Фош буюк армияни ғалабага олиб келди. Ўзининг айтишича, бу ютуққа у битта фазилат билан эришган, яъни ҳеч қачон умидсизликка берилмаган.

1914 йилда французлар Марнега чекинганида, генерал Жоффр ўзига бўйсунувчи генералларга ихтиёрларидаги икки миллион аскарга чекинишни тўхтатиб, ҳужум қилишни буюрган. Дунё тарихидаги ҳал қилувчи бу янги уруш икки кун авжига чиққанида, марказда қўмондонлик қилувчи генерал Фош унга ҳарбий тарихда муҳрланиб қолган хабарни юборган эди: "Менинг марказим чекинмоқда. Ўнг қанотим ташлаб кетмоқда. Аҳвол жуда яхши. Шугдатли ҳужумга киришаман!"

Бу ҳужум Парижни сақлаб қолди.

Шунинг учун аҳвол жуда оғир кўринса, ҳатто умидни узадиган даражада бўлса ҳам, марказдаги кучларингиз чекиниб, ўнг қанот ташлаб кетаётганда ҳам "аҳвол жуда яхши",

дейиш керак. Хужумга киришинг! Хужумга киришинг! Хужум қилинг ва ана шунда энг қимматлисини сақлаб қоласиз. Бу эса сизнинг мардоналигингиз ва ўзингизга нисбатан ишончингиздир.

Ўввойи Кайзер чўққисига кўтарилиш

Бир неча йил муқаддам мен Австралиянинг Альп тоғларидаги Ўввойи Кайзер деб номланган чўққига кўтарилишга қарор қилдим. «Бедекере» меҳмонхонасида унга кўтарилиш жуда қийинлигини, ҳаваскор альпинистларга йўл кўрсатувчи кераклигини айтишди. Дўстим билан менда йўл кўрсатувчи йўқ эди ва биз, турган гапки, ҳаваскорлар эдик, шу сабабли бир одам, муваффақият қозонишга ишонасизларми, деди.

— Бўлмаса-чи, — деб жавоб бердик биз.

— Нега шундай деб ўйлайсиз? — сўради у.

— Бошқалар йўл кўрсатувчисиз иложини қилишди-ку, — дедим мен. — Демак, бу иложи бор иш, қолаверса, мен ҳеч қачон мағлубият тўғрисида ўйламайман.

Альпинист сифатида камина жуда ёш ва заиф бўлиб, биринчилардан эдим, аммо инсон руҳияти, у кўпчилик олдада сўзга чиқадими ёки Эльбрус чўққисига чиқишга уринадими, барибир айнан шундай бўлиши керак.

Муваффақият ҳақида ўйланг. Ўзингизни кўпчилик олдада тўла-тўқис, дадил ҳолда гапираётган киши деб тасаввур қилинг.

Буни амалга ошириш буткул ўз ихтиёрингизда. Муваффақиятга эришишга ишонинг. Унга қатъий ишонинг. Ана шунда муваффақиятга эришмоқ учун нимаики лозим бўлса, барини амалга оширасиз.

Адмирал Дюпон ўзининг тўп билан қуролланган кичик ҳарбий кемаларини Чарлстон бандаргоҳига киритмаслик учун бир олам ишончли сабабларни рўқач қилди. Адмирал Фаррагут унга диққат билан қулоқ солди.

— Аммо сиз яна битта сабабни тилга олмадингиз, — деб қўшиб қўйди у.

— Қанақа сабабни? — сўради адмирал Дюпон.

— Сиз буни амалга ошира олишга ишонмадингиз, — деган жавоб бўлди.

Аксарият ўқувчиларнинг машқлар ҳамда омма олдида сўзга чиқиш туфайли қўлга киритадиган энг қимматли манбаи бу ўзига ишончининг ошиши ва нимадир қилиш қобилиятига нисбатан мустаҳкам ишонч ҳисобланади. Ҳар қандай ишда муваффақият қозониш учун бундан ортиқ нима ҳам бўлиши мумкин?

Ғалабага эришмоқ учун продали бўлинг

Мен марҳум Элберт Хаббардининг донишмандлик билан тўлибтошган маслаҳатини қониқиш билан эслатмасдан ўтолмайман. Агар ўртамиёна одам — эркак ё аёл — ундаги донишмандликни ўзлаштириб олса ва амалга оширса, у бахтли бўлади ҳамда яшаши энгил кўчади:

“Сиз қачон уйдан чиқсангиз, энгакни ростлаб, бошни баланд кўтаринг ва кўксингизни тўлдириб нафас олинг. Кўёш нурини тўлиқ сумиринг; дўстларга табассум улашинг, ҳар бирини чин кўнгилдан қўлини қисиб кўйинг. Мени нотўғри тушунишади, деб асло кўрқманг, ўз душманларингизни ўйлашга бирор дақиқа ҳам вақт сарфламанг. Бажармоқчи бўлган ишларингизни онгда маҳкам жойланг, ана шунда сиз мақсадга тўппа-тўғри йўл оласиз, ана шунда четга чиқмайсиз. Фикр-ўйларингизни улуғ, қўлга киритмоқчи бўлган ажойиб ишларга йўналтиринг, ана шунда кунлар ўтган сари беихтиёр хоҳиш-истагингизни бажариш учун талаб этиладиган имкониятлардан фойдалана бошлайсиз, бу мисоли денгиз сувидан керакли моддани олувчи маржон полипини эслатади (полип — бир жойда қимирламай яшайдиган денгиз жонивори). Сиз ўзингиз хоҳлаган ўша қобилиятли, жигдий, фойдали одамнинг суратини онгингизга чизинг ва бу фикр сизни соат сайин айнан ана шундай одамга айлантиради... Фикр ҳамма нарсадан устун туради. Тўғри ақлий ҳолатда туринг, мардлик, очиқкўнгиллик, хушчақчақлик билан яшанг. Тўғри фикрлаш — демак, ижод қилишдир. Барчаси хоҳиш-истак туфайли рўй беради ва ҳар қандай ибодат самара беради.

Элберт Хаббард

Юрагимиз нимага интилса, биз худди шунга ўхшайверамиз. Энгакни тик тутиб, бошингизни балан кўтариб, юринг. Биз кўғирчоқ тахлит худоларга ўхшаймиз"

Наполеон, Веллингтон, Ли, Грант, Фош — бу буюк лашкарбошилар эътироф этган эдики, армиянинг ғалабага бўлган иродаси ва унинг ўзини енгиш қобилиятига нисбатан ишончи бошқа ҳар қандай нарсадан кўра кўпроқ муваффақиятни таъминлайди.

"Тўқсон минг мағлуб, — деган эди маршал Фош, — тўқсон минг ғолиб олдиган чекинади, чунки фақат уларнинг руҳи тушган, ғалабага ишончи йўқолган, тушқунлик кайфиятига, уларнинг қаршилиги маънан синдирилган эди"

Бошқа сўзлар билан айтганда, чекинган ушбу тўқсон минг аскар сабаб, улар манъавий тор-мор қилиниб, мардлик-матонатни йўқотганлар, ўзларига нисбатан ишончдан маҳрум бўлганлар. Бундай армия ҳеч нарсага таянмайди. Бундай одам ҳам ҳеч нарсага асло таяна олмайди.

АҚШ ҳарбий-денгиз флотининг собиқ бош руҳонийси, хонаки черков попи Фрейзьер биринчи жаҳон уруши даврида ҳарбий руҳоний бўлишни истовчи кишилар билан суҳбат ўтказган эди.

Ундан ҳарбий флот руҳонийси вазифасини муваффақиятли адо этиш учун қандай сифатлар талаб қилиниши сўралган. *"Худонинг инояти, ҳозиржавоблик, сабр-тоқат ва мардлик"*, деб жавоб берган эди Фрейзьер.

Худди шундэй сифатлар кўпчилик олдида маъруза билан чиқадиган кишиларга ҳам жуда зарур. Уларни шиорга айлантининг. Реберт Сервиснинг қуйидаги шеърини ўзингизнинг жанговар мадҳиянгизга айлантининг:

*Агар сен саҳрога адашиб қолсанг,
Бола каби қуршаса кўрқув, ваҳима,
Ва ўлим кўзингга қараса тил-тиқ,
Сен бутунлай ярадорсан, бу пешона-ку,
Тепкини босиш қолди ва... ўлим қолур,
Аммо эркаклик шаъни, охирга қадар
Қурашгин, ўзинг йўқотма, ҳақинг йўқ, дейди.
Агар оч бўлсанг ва ўлгудай хароб,
Ўзни ўлдирмоқ қийин ҳам эмас,
Жин ургурни тишга бўлмас тегизиб.*

Тўйдингми курашлардан? Бу нима, уял!
 Ахир, ёшсан-ку, мардсан, ақли расосан,
 Сенга оғирлик йўналди, биламан буну,
 Аммо умидсизлик бўлмасин ҳамроҳ,
 Кучни йиғиб, олға интил,
 Белда қувват борки, курашгин ахир!
 Тиришқоқлик келтирур зафар.
 Шунинг учун руҳинг тушмасин, дўстим!
 Мардлик, мапонат тўпла, енгилма асло,
 Бош кўтариб юриш эмасдир енгил.

Инграмоқ осон, сен абгор қилиниб,
 Ва ўлиб кетишинг эмасдир мушкул.
 Чекинмоқ ва қочиб кетмоқ осондир, албат.
 Шунда агар кураш бошланиб кетса,
 Умид эса кўрсатмасе қадду қоматин.
 Мана ўша — орзиққан қисмат!
 Сен чиқдинг кўрқинчли жойдан,
 Курашлардан чиқдинг, ярадор, аянч,
 Бутун аъзонг чандиққа тўла,
 Яна бир кўр уриниб, ўлишдир — енгил,
 Тирик бўлиш аммо машаққатли иш.

Қисқа хулосалар

1. Биз аста-секин такомиллашиб бормай туриб, гольф ўйнашни ҳам, француз тилини ҳам, нотиклик санъатини ҳам — ҳеч нарсани асло ўргана олмаймиз. Олдинга қараб тўсатдан сакрашлар, кескин силкинишлар туфайли ҳаракат қиламиз. Айнан ана шу туфайли бир неча ҳафта битта жойда туриб қолишимиз ёки қўлга киритилган кўникмалардан маҳрум бўлиб қолишимиз мумкин. Руҳшунослар бундай даврни "қинғир ўқитиш учун қийшиқ тоғ", деб юритишади. Биз тиришқоқлик билан зўр бериб меҳнат қилишимиз, аммо ана шу "тоғ" туфайли силжий олмаслигимиз ва юксакликка кўтарилмаслиғимиз мумкин. Айрим кишилар ўзига хос бу ҳолатни билмаеван, руҳлари тушиб кетади. "Қийшиқ тоғ" туфайли барча хатти-ҳаракатларини тўхтатадилар. Бу фавқулодда қайғули ҳол бўлиб, агар улар ҳаракатларини давом эттиришганида, амалий ишларни ба-

жариб, машқ қилганларига, қутилмаганда кўкка қараб худ-ди самолёт каби парвоз қилишганини ва қисқа муддат ичига тўсатдан улкан муваффақиятга эга бўлишганини англаб олар эдилар.

2. Сиз нутқ ўқишдан олдин айрим асабий ҳолатларни бошдан ўтказмай туриб, кўпчилик олдига ҳеч қачон сўзга чиқмаслигингиз мумкин. Аммо сабот-матонатни намойиш этсангиз, тезликда шу каби барча қўрқув, ваҳималардан халос бўласиз, фақат дастлабкилари бундан мустасно, маъруза бошлангандан сўнг у бир неча сония ичига ғойиб бўлади.

3. Профессор Жеймс ёш йигитлар фанни эгаллаш йўлида ўз қобилиятларига шубҳаланмасалар ҳам бўлади, деб кўрсатган эди. Агар талаба виждонан шуғулланса, "тўла равишда шунга ишониши керакки, бир кунни — ажойиб тонгларнинг бирига уйқудан уйғониб, билимнинг қайси соҳасини танлаб олмасин, бундан қатъи назар, у ўз авлоди вакиллари ичига энг билимдони бўлиб қолади" Ушбу психологик ҳақиқат Гарвард университетининг машҳур олими томонидан айтилган бўлиб, сизга ва сизнинг нутқ сўзлашга нисбатан интилишингизга ҳам тўла равишда тааллуқлидир. Бунга ҳеч қандай шак-шубҳа бўлиши мумкин эмас. Бу соҳада муваффақиятга эришган одамлар оғатда ноёб қобилиятларга эга бўлмаганлар. Аммо улар сабр-тоқат, тиришқоқлик ва енгилмас қатъиятли эгаси эдилар. Улар асло чекинмай, мақсадларига эришганлар.

4. Нотиқ санъатининг муваффақияти ҳақида ўйланг. Ана шунда сиз муваффақиятга эришиш учун зарур бўлган барча ишни амалга оширасиз.

5. Агар сиз руҳан тушган бўлсангиз, Тедди Рузвельтга ўхшаб Линкольн суратига қаранг ва ўз-ўзингиздан, шундай вазиятларда у нима қилган бўларди, деб сўранг.

6. АҚШ ҳарбий-ҳаво кучларининг биринчи жаҳон уруши давридаги бош руҳонийси ҳарбий руҳонийнинг муваффақияти учун зарур бўлган сифатларни бешта сўз билан ифодалаган эди. Улар қайсилар?

ЯХШИ МАЪРУЗАНИНГ СИРЛАРИ

Биринчи жаҳон урушидан кўп ўтмай мен Лондонда икки пика-ука — сэр Россом Смит ва сэр Кит Смит билан танишдим. Улар эндигина Лондондан Австралияга биринчи училишни амалга оширган ва Австралия ҳукумати таъсис этган эллик минг долларлик мукофотга сазовор бўлган, бу эса Британия империясида шов-шувга айланган ва улар қирол томонидан дворянлик унвони билан тақдирланган эдилар.

Машҳур кинотасвирчи капитан Херли улар билан бирга қисман парвоз қилиб, бу жараёни тасмага муҳрлаган эди. Мен унга парвоз ҳақида ва таассуротлар бўйича кўргазмалли нутқ тайёрлашда ёрдам бердим ҳамда кўпчилик олдидан сўзга чиқиш санъатини ўргатдим. Улар тўрт ой давомида Лондонда, филармония залида сўзга чиқишди. Бири — кундуз кунни, иккинчиси — кечқурун.

Ҳар иккисида таассуротлар бир хил эди, улар самолётда ёнма-ён ўтиришган, ер шарининг деярли ярмини ўчиб ўтишган. Ака-укалар деярли сўзма-сўз бир воқеани гапиришган, аммо негадир уларнинг маърузалари ҳар хил эди.

Ҳар бир сўзга чиқишда нимадир, сўзга яқин бир нарса борки, ана шу нимадир ҳам муҳим аҳамиятга эга. Бу ўзига хослик таъсиридир. *“Гап шундаки, сизнинг нима гапирганингиз эмас, балки қандай гапирганингиз муҳим”*

Бир кунни мен ёшгина аёл билан концертда ёнма-ён ўтириб қолдим. У Падеревскийнинг Шопен мусиқаларини нота бўйича ижро этилишига оид чиқишни томоша қилиб ўтирарди. Хоним ниҳоятда таъсирланганди. У тушунишдан йироқда эди. У ижро этган асардаги ўша ноталарни айнан аниқлик билан танлаган бўлса ҳам, ижроси оддийгина эди. Эркакнинг ижроси эса илҳом берувчи, завқ-шавқ бағишловчи, тингловчини жўштирадиган даражада эди. Гап фақат у танлаган ноталарда эмасди, балки қандай олганида, ҳис-туйғуларга артистликда, шахсий жозибанда эдики, бу жозибани ижрода қўшиб юборар, ана шунинг ўзи ўртамиёналик билан даҳолик ўртасидаги тафовутни намоён этарди.

Улуф рус рассоми Брюллов бир кунни шогирди чизган хوماки суратнинг бир жойини тузатди. Шогирд тузатилган суратга ҳайрат билан қараб, хитоб қилди:

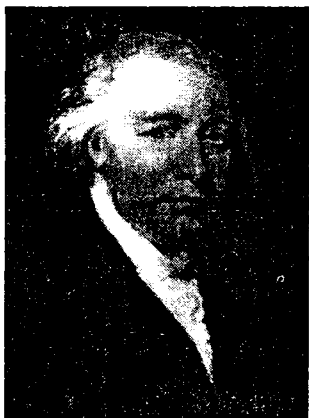
— Сиз сал-пал қўл тегиздингиз-у, у бутунлай бошқача бўлди-қолди!

— Санъат ана шу сал-палдан бошланади.

Бу нотиклик санъатига ҳам, худди рассомлик ҳамда Падеревский ижросига ҳам бир хилда тааллуқли эканлиги ҳақиқатдир.

Инсон сўзни талаффуз этганида ҳам худди шундай ҳолат рўй беради. Англия парламентида эскидан қолган удум бор, яъни гап шундаки, нимани гапираётганлари эмас, балки бу ҳақда қандай гапираётганлари муҳим. Квинтилиан буни жуда қадим-қадимда, Англия ҳали Рим колонияларидан бири бўлган пайтда айтиб кетган эди.

Худди қадимги нақлларда бот-бот тилга олинганидек, уни йирик туз донасидек қабул қилмоқ керак, аммо жуда яхши ифодалаб берилганида, ниҳоятда сушт маъруза ҳам жуда катта таассурот қолдириши мумкин. Мен кўпинча коллежлардаги мусобақаларда энг яхши маълумотга эга нотик ҳар доим ҳам муваффақият қозонавермаслигининг гувоҳи бўлганман. Ғолиблик кўп ҳолларда энг яхши гапирган, маълумоти бошқаларга нисбатан афзал даражада жаранлаган кишига насиб этган.

Эдмунд Берк

“Нутқга уч омил катта аҳамият касб этади, — деган эди бир кунни лорд Морли қувноқ беадаблик билан, — ким гапиряпти, қандай гапиряпти, нимани гапиряпти? Ана шу уч омилдан учинчиси катта аҳамиятга эга” Бу ошириб юборишми? Ҳа, аммо унинг тирқишларидан ҳақиқат ёғду бериб турибди.

Эдмунд Берк мантиқий жиҳатдан пухта, далиллар тўғри келтирилган, тузилиши ажойиб нутқлар ёзган эди, ҳозир уларни мамлакатдаги коллежларнинг деяр-

ли ярми худди классик намуна сифатида ўрганмоқда, вақоланки, Берк бирор жойда тан олинмаган ночор нотик эди. У ўзининг сўз дурдоналарини тақдим этиш қобилиятига эга бўлмай, уларни қизиқарли ва ишонарли ифода этишининг уддасидан чиқа олмасди. Шунинг учун Беркни жамоа палатасида "тушликка чалинадиган қўнғироқ" деб атадилар. Берк минбарга кўтарилганида, палата аъзолари йўталар, оёқларини дўпирлатишар ва залдан чиқиб кетар эдилар.

Агар сиз одамга пўлат қобиқли ўқ отгудай бўлсангиз, ҳатто унинг кийимини ҳам йирта олмайсиз. Аммо унга мум шамли порох солсангиз, у мустақкам қайин ёғочни ҳам тешиб ўтади. Афсус билан айтиш керакки, кўпгина нутқлар ана шундай порох мумли шам билан пўлат қобиққа эга бўлган суяқ нутқлардан кучли жаранглайди.

Шу сабабли ўзингизнинг баён этишдаги қиёфангизга диққат билан эътибор бериб боринг.

Сўзга чиқиш йўсини нима?

Универсал дўкон сиз харид қилган молни беришда қандай йўл тутади? Ҳайдовчи халтачани ҳовлингизга улоқтириб кетадими? Буюм бериш билан уни топшириш бир хилми? Почтачи шошилиничнома кимга тегишли бўлса, шахсан ўзига топширади. Буни барча нотиклар ҳам уддасидан чиқа олармикан?

Сўзга чиқадиган минглаб кишилар учун таниш ҳолатни мисол келтиришга ижозат беринг. Бир пайтлар Швейцария Альпидаги Мюрренда ёзги курортда бўлишимга тўғри келди. Мен Лондон компанияларидан бирига тегишли меҳмонхонада яшар ва мазкур компания одатда ҳар ҳафта меҳмонлар олдида сўзга чиқиш учун иккита нотикни юборар эди. Даставвал машҳур инглиз адибаси келди. У ёзиб олинган қандайдир матнларни ҳавола қилди, тингловчиларга заррача эътибор бермай, улар рўпарасида туриб, гоҳ уларни боши узра қаергадир қараб, гоҳ ўз ёзувларига, гоҳ ерга тикиларди. Сўзларини бир хил товущда талаффуз этиб, гўё уларни бўшлиққа ташлагандай эди.

Бундай тарзда сўзга чиққандан чиқмаган яхши. Бу ўз-ўзи билан суҳбат демақдир. Тингловчилар билан ҳеч андай алоқа йўқ. Энг яхши маъруза учун энг асосийси айнан

тингловчилар билан алоқани тасаввур этишдир. Тингловчилар бу алақандай нома бевосита нотикнинг онги ва юрагидан ўтиб, уларнинг онги ва юрагига бораётганини ҳис этишлари керак. Мен ҳозиргина таърифлаган нутқ сувсиз Гоби саҳросида ирод этилганидек, муваффақият қозониши мумкин эди. У ҳақиқатан одамлар ўртасида эмас, балки худди шундай жойда ўқилгандай эди.

Маълумотни тақдим этиш бир вақтнинг ўзида жуда оддий, шу билан бирга жуда мураккаб жараён ҳисобланади. Бу жараённи кўпинча нотўғри тушунадилар ва нотўғри амалга оширадилар.

Ажойиб маърузанинг сири

Нутқ қандай бўлиши кераклиги тўғрисида жуда кўп беъмани ва қуп-қуруқ сафсаталар ёзилган. Уни турли хилдаги қоидалар ва маросимлар билан ўраб ташладилар ҳамда ғаройиб бир нарсага айлантirdилар. Эски урфдаги “элоквенция” — сўзамолик, яъни жимжимадор нутқ, бу — расвогарчилик, илоҳийлик ва инсонийликнинг эскириши кўпинча унга бемаъни кўриниш берар эди. Ишбилармон кишилар кутубхона ва китоб дўконига йўл олиб, у ердан “нотиклик санъати”га доир адабиётларни топишарди, аммо улардан сира фойдаланиш мумкин эмасди. Бошқа соҳаларда қўлга киритилган тараққиётга қарамай, айрим ўқувчиларни ҳозиргача Вебстер ва Ингерсолл нутқларини ифодали ўқишга мажбур қилишади. Ваҳоланки, улар шунчалик эскирган ва замонамиз руҳидан узоқки, худди Ингерсолл ва Вебстер хоним тўсатдан тирилиб, қалпоқчаларида пайдо бўлгандай туюлади.

АҚШда фуқаролар уруши даврида халқ олдида чиқиб сўзлашнинг бутунлай янгича мактаби юзага келди. Давр руҳи билан ҳамоҳанг равишда нутқ оддий ва аниқ тус олди, у худди шошилиночномага ўхшар эди. Замонавий тингловчилар бир пайтлар мода бўлган ялтироқ сўзларга асло тоқат қила олишмайди.

Замонавий тингловчилар — у ўн беш кишидан иборат иш билан боғлиқ йиғилиш бўладими ёки чодир остида ўтирган минг кишидан иборатми, барибир, нотик худди шахсий суҳбат ўтказаетгандек, умуман, худди шундай кўринишда,

худди бир киши билан баҳс ўтказаеттандай оддий, содда илрзда гапиришни истайди.

Худди шу тахлитда, аммо бундай куч билан эмас, акс қолда уни умуман тингламай қоладилар, у табиий бўлиши учун қирқ нафар тингловчи ҳузурида сўзлаганида битта одам билан гаплашганга нисбатан кўпроқ қувват сарфлайди. Худди бино томидаги ҳайкал жуда катта ҳажмда бўлгани каби, токи ерда турган кузатувчи уни оддий савлатли кўринишда тасаввур қилсин.

Марк Твен Невада конларидан бирида ишловчилар ҳузурида сўзга чиққанида, унинг олдига бир кекса олтин изловчи келиб сўради:

“Сиз доим мана шундай табиий қиёфада гапирасизми?”

Тингловчиларга айнан ана шу муҳим: табиий қиёфада гапиришнинг самараси анчайин кўп.

Агар сиз муҳтожларга ёрдам кўрсатиш қўшма фонди йиғилишида сўзламоқчи бўлсангиз, худди Жон Генри Смит каби гапиринг. Ахир фонд аъзолари Жон Генри Смитларнинг ҳаммаси эмас. Ахир, аёл ва эркаклар алоҳида келган ўша усуллар жамоа билан гаплашганда ҳам ярамайдими?

Мен юқорида бир адибанинг маърузаси тўғрисида батафсил сўзлаган эдим. Орадан бир неча кун ўтиб худди шу залда машҳур физик, сэр Оливер Ложнинг сўзларини ҳузур билан тинглашга муваффақ бўлдим. Ложнинг маърузаси “Атом ва оламлар” деб номланган эди. Унда ярим асрлик ўй-мулоҳазалар, асарлар ва тадқиқотлар қамраб олинган эди. Лож нимаки сўзлаган бўлса, юрагидан, ақлидан олинган, унинг ҳаётининг бир қисми, айтмоқчи бўлган, истаган гапларидан иборат эди. У тингловчиларга фақат атомлар тўғрисида аниқ, равшан ва ишонарли гапириб беришни сал бўлмаса эсдан чиқарёзди (*мен унинг учун худога шукроналар келтирдим*). Лож самимий, сидқидилдан сўзлар экан, у кўриб турганини биз ҳам кўрардик, ҳис этганларини биз ҳам ҳис этар эдик.

Хўш, натижа қандай бўлди? Лож ажойиб нутқ сўзлади. Унда жозибадорлик ҳам, қувват ҳам бор эди, аммо ишончим комилки, Лож ўзини нотик деб ҳисобламасди. Шу билан бирга уни эшитган кишиларнинг жуда озчилиги уни нотик деб ҳисоблашларига ҳам ишончим комил эди.

Агар сиз, ушбу китобнинг ўқувчилари, шу тарзда кўпчилик олдидан сўзга чиқсангиз, тингловчиларингиз сизни нотиқлик санъатини ўрганган экан, деб шубҳаланса, буни муаллифга иззат-икром деб билманг. Шу қадар табиийлик билан сўзлангки, сизнинг тайёргарликдан ўтганингиз уларнинг хаёлига ҳам келмасин, буни чин дилдан истайдилар. Яхши дарча ўзига диққатни асло жалб этмайди. У фақат нурни ўтказади, холос. Яхши нотиқ ҳам айнан шундай. У шу қадар табиий равишда гапирадикки, тингловчилари унинг қандай йўсинда гапирганини пайқамай, фақат гап кетаётган ашё (ёки ҳодиса)ни кўз олдига келтириб туради.

Генри Форд ўтитлари

“Форднинг ҳамма машиналари мутлақо бир-бирига ўхшаш, — деган эди унинг яратувчиси, — аммо бир-бирига мутлақо ўхшаш икки киши бўлмайди. Ҳар бир янги ҳаёт, бу — қуёш остидаги янги нарсасидир, илгари бирор нарса ҳудди шундай аниқ ўхшаш бўлмаган ва бундан кейин ҳам бўлмайди. Ёш киши ҳудди шу тарзда ўзига қараши керак — у ўзига хосликнинг яккаю ягона учкунини излаши лозим, ана шу ўзига хослик уни бошқа кишилардан ажратади ва уни бутун куч-

Генри Форд

қувват билан авж олдиради. Жамият ва мактаблар бу учкунни ўчиришга уринадилар; улар барини бир хил қирраликда қирқиб ташламоқчи бўладилар, мен эса: учкунни ўчиришга уринманг, бу сиз ўйнашингиз лозим бўлган асосий ролингиз учун муҳим ҳисобланмиш яккаю ягона таянчингиздир, дейман”

Буларнинг бари кўпчилик олдидан сўзга чиқувчи нотиққа нисбатан икки жиҳатдан тўғридир. Бу дунёда сизга ўхшаш одам асло бўлмайди. Юз миллионлаб кишилар икки кўз, бурун ва оғизга эга, аммо улардан бирортаси айнан сизга ўхшаш эмас, юз тузилиши ҳам, ақл-шгуур жиҳатдан ҳам

сизга асло ўхшамайди. Аммо кўпчилиги ўз фикр-мулоҳазаларини худди сиздек аниқ сўзлаб, ифодалаши мумкин, агар сиз табиий равишда гапирсангиз. Бошқача сўзлар билан айтганда, сизда ўзига хослик, алоҳидалик бор. Нотиқ сифатида бу сиз учун энг қимматбаҳо мулк ҳисобланади. Уни маҳкам ушланг. Авайлаб-асранг. Уни ривожлантиринг. Сизнинг нутқингизга куч-қувват ва самимийлик бахш этувчи ўша учқун, *"сиз ўйнашингиз лозим бўлган асосий ролингиз учун муҳим ҳисобланмиш яккаю ягона таянчдир"*

Сэр Оливер бошқалар каби гапира олмас, чунки унинг ўзи ҳам ҳеч кимга ўхшамас эди. Бу одамнинг гапириш услуби унинг ўзи хослигининг бир қисми — соқол ва бошдаги сочга ўхшар эди. У агар Ллойд Жоржга тақлид қилганида борми, нутқи сохта бўлиб чиқар ва ҳеч нарсага арзимас бўлиб қоларди.

Энг машҳур мунозара Америкада, 1858 йилда, сенатор Стивен Дуглас ва Аврам Линкольн ўртасида Иллинойс чўлларида жойлашган шаҳарларда бўлиб ўтганди. Линкольннинг бўйи баланд ва бесўнақай эди. Дуглас ўртабўй ва ораста одам эди. Фель-атворлари ва ақлий қобилиятлари жиҳатидан бу одамлар худди ташқи кўринишлари каби фарқ қиларди.

Дуглас жуда маданиятли, оқсуякларга мансуб киши эди. Линкольн — ўрмон кесувчи бўлиб, меҳмонларни кутишда остонага битта пайпоқ кийиб чиқиб кетавериши ҳам мумкин эди. Дугласда қўл хатти-қаракатлари жуда нафис, назокатли, Линкольнда эса қўпол эди. Дуглас бутунлай юмор ҳиссидан маҳрум бўлса, Линкольн ҳеч кимга тақлид қилмай, латифалар айтаверарди. Дуглас таққослашларга жуда кам мурожаат қилар, Линкольн эса ҳамиша ўхшашлик ва мисоллар асосида муомала қиларди. Дуглас такаббур ва ҳукмфармо, Линкольн вазмин ва андиша билан иш тутадиган киши эди. Дуглас жонли, ёрқин ақлга эга бўлса, Линкольнда эса фикрлаш жараёни секинроқ ўтарди. Дуглас худди бўрон шижоати каби тез, Линкольн хотиржам, теран ва эҳтиёткор киши эди.

Бу икки арбоб, гарчи тубдан турли-туман кишилар бўлишса-да, жуда ажойиб нотиқ эдилар, чунки уларда ўзларидаги ўзига хосликни ҳамда соғлом фикрни сақлаш учун матонат етарли эди. Агар улардан бири иккинчисига тақ-

лид қилишга уринганида, бирдан мағлубиятга учраб қоларди. Аммо бу инсонлар ўзларидаги алоҳида истеъдодни тўлиқ сарфлаб туриб, ҳар иккиси ҳам оригинал ва кучли эканликларини намойиш қилдилар. Уларга тақлид қилишга ҳаракат қилинг.

Бундай маслаҳатлар бериш—ку, ҳамиша осон, аммо уларга амал қилиш—чи? Сўзсиз, амал қилиш йўқ. Маршал Фош ҳарбий санъат қақида айтганидек, *"унинг моҳияти ҳагдан зиёғ согга, аммо бахтга қарши, уни ҳаётга татбиқ этиш жуда мураккаб"*.

Тингловчилар олдида ўзни табиий тутиш учун амалиёт керак. Буни актёрлар жуда яхши билишади. Балки сиз тўрт ёшли бола бўлганингизда тингловчиларга ниманидир сўзлаб беришга уринганда, бунинг уддасидан чиқардингиз. Аммо энди ёшингиз йигирма тўрт ёки қирқ тўртда бўлганида, минбарга чиқиб, гапира бошлаганингизда, нима бўларди? Сиз бир пайтдаги, яъни тўрт ёшингиздаги сокин табиийликни сақлаб қола олармидингиз? Эҳтимол, бўлар, аммо сиз чегараланиб қоласиз, ўз овозингиз билан гапиролмайсиз, шиллиққурт мисоли ўз чиганоғингизга яширинардингиз, мен бунга баҳс бойлашга тайёрман.

Одамларни ўз фикрларини баён этишга ўргатиш аслида уларга қандайдир қўшимча сифатлар бериш дегани эмас. Улардаги сиқикликни туб—тубидан чеклаш, эркин тарзда ўзларини ҳис этишга ёрдам бериш керак. Кимдир уни уриб, оёғидан чалган бўлса, табиий баён этгани каби ифодалай олсин.

Мен юз марталаб бўлса керак, маърузанинг ўртасида гапираётган кишини тўхтатиб, *"одамга ўхшаб"* гапиришини ўтиниб сўраганман. Юз марталаб кечқурун уйга ақлий жиҳатдан толиқиб, асабларим қақшаб, одамларни зўрма—зўраки гапиришдан қайтаришга уриниб ҳамда уларни табиий гапиришга мажбур этиб қайтар эдим. Ишонинг, бу шунчаки осон иш эмас, албатта.

Дунёда жазава ҳолатидаги табиийликни эгаллашнинг ягона йўли — амалиёт ўтказишдир. Сиз қачон амалиёт ўтказсангиз, бирдан сиқик ҳолатда гапираётганингизни пайқаб қоласиз—у, тўхтайсиз ва ўз—ўзингизга: *"Қулоқ сол—чи, нима бўлди? Ҳушингни иш, одам бўл!"* — дейсиз. Шундан кейин

ингловчилар орасидан орқа томонда ўтирган ўртача кўри-
нишдаги бир кишини белгилаб оласиз—у, унга қараб, муро-
жаат қилаверасиз. Бинода бошқа кишилар борлигини мут-
лақо эздан чиқаринг. Айнан шу одам билан суҳбат ўтка-
ринг. Тасаввур қилингки, у сизга савол беради, сиз жавоб
берасиз. Агар у ўрнидан турса—ю, сизга муражаат қилса ва
унга жавоб беришингизга тўғри келса, бу сизни дарҳол ва
муқаррар равишда шахсий суҳбат тарзида, ниҳоятда таби-
ий, жуда оддий сўзлашга мажбур этар эди. Шу сабабли
ўзингизни айнан ана шундай деб тасаввур этинг.

Сиз шундай усулни қўллашингиз мумкин: ҳақиқатан ҳам
берилган саволларга жавоб қайтаринг. Масалан, сўзлаёт-
ганда, маърузанинг ўртасида: *“Мен буни қандай исботла-
шимни билишни хоҳлайсизми? Менга ишончли исботлар
бор, мана улар...”* дейсиз. Сўнгра хаёлингизга келган са-
волга жавоб бера бошлайсиз. Мазкур амалиётни табиий
равишда қилиш мумкин. Бу баён этишнинг бир хил оҳанг-
да бўлишининг олдини олиб, маърузанинг ниҳоят таъсир-
ли, ёқимли ва жонли тарзда чиқишини таъминлайди.

Самимийлик, кўтаринкилик ва теран ишонч ҳам сизга
ёрдам беради. Одам қачон ўз ҳис—туйғулари таъсири ости-
да бўлса, унинг асл моҳияти юқори томон йўл олади. Чега-
ралар, чекловлар тушиб кетади. Унинг ҳиссиёт гулхани та-
бийий равишда гапиради. Шундай қилиб, маълумотни баён
этиш услуби ҳақида гапира туриб, хулосага келамизки, бу
ҳақда бир неча бор уқдириб ўтдик: маърузага, сўзга чи-
қишга қалбни бағишлаш керак.

*“Лондондаги черковда хизмат қилган бир дўстимнинг
ҳикояси асло эсимдан чиқмайди, — деган эди Йелдаги ди-
ний мактабда ваъзхонлик санъати бўйича маъруза ўқиган
декан Браун. — Унда Жорж Макдональд ваъзхонлик қилар-
ди. Ўша кун эрталаб у Муқаддас Сухуфдан яхудиёларга
йўлланган Номанинг ўн биринчи бўлимини ўқир эди. Ваъз
ўқиш вақти келганида, шундай деди:*

*— Сизлар барингиз хужожўй кишилар тўғрисида эшит-
дингиз. Мен имон нима эканлиги ҳақида изоҳ бериб ўтир-
майман сизларга. Диний таълим профессори буни мендан
яхшироқ угдалайди. Мен бу ерга ишонишларингизга ёрдам
бериш учун келдим.*

Шундан сўнг бу одамнинг абадий ҳақиқатларга нисбатан шундай оддий ҳис этиладиган ва буюк намоёиши рўй бердики, натижада у ҳар бир тингловчи қалби ва фикрига имон ёғдусини жойлаштирди, гўё. Нимаики деган бўлса, унга қалбини бағишлади, баён этиши шунинг учун таъсирли эдики, у ички дунёсининг ҳақиқий гўзаллигига таянар эди

“У қалбини бағишлади” Сир айнан шунда. Аммо биланманки, бундай маслаҳатлар муваффақият қозонавермайди. Улар хира, ноаниқ кўринади. Ўртамиёна ўқувчи равшан ва тушунарли маслаҳатларга муҳтож бўлади, унга гўё қўл билан тутиб бўладиган аниқ нарсалар керак. Унга мисоли машинани бошқариш қоидалари каби аниқ-муайян қоидалар зарур.

Мана, у нимани истайди ва мен унга айнан шуни айтмоқчи эдим. Шунда унга ҳам, менга ҳам жуда енгил бўларди. Шундай қоидалар мавжуд, аммо уларда битта кичик камчилик бор: улар таъсир этмайди. Улар нутқни ҳар қандай табиийликдан, эркинликдан маҳрум этади, уни руҳсиз ва қуруқ нарсага айлантиради. Бундай ҳолатлар менга жуда яхши маълум, ёшлик йилларимда мен унга амал қилиш учун жуда кўп куч-қувватимни сарфлаганман. Улар бу саҳифалардан ўрин олмайди, ҳолбуки, қувноқ дақиқаларда Жон Беллингс таъкидлаганидек, *«Агар нарсалар қандай кўрингани билан аслига ундай эмаслиги маълум бўлса, ҳагдан зиёд кўп нарсани билишнинг сира маънисини йўқ»*

Кўпчилик олдида сўзга чиқишда сиз бу усуллардан фойдаланасизми?

Қуйида маърузага табиийлик бахш этувчи айрим усулларни кўриб чиқамиз, токи улар биз учун янада равшан ва жонли бўлсин. Мен буни қилиш керакми-йўқми, деб иккиланиб қолдим, балки бирортаси: *“Аҳа, мана гап қаерда? Ўзингни шундай мажбур қилишинг керакки, ҳаммаси жойида бўлади”*, деб айтиб қолар. Йўқ, ундай эмас Агар, борди-ю, сиз ўзингизни мажбур этгудай бўлсангиз, нутқингиз ёрочдай қаттиқ ва еп-енгил бўлади.

Ҳали кечагина сиз бу усулларнинг кўп қисмини дўстлар билан суҳбатларда истифода этдингиз, уларни шунчалик

ийрихтиёрий равишда амалга оширдингизки, гўё ўз тушлик овқатингизни яна қайта пиширгандай бўлдингиз. Уларни мана шундай қўлламоқ керак. Бошқа усули йўқ. Бу кўпчилик олдидан сўзга чиқишда сизга, илгари айтилганидек, фақат амалиёт орқали келади.

Биринчидан, асосий сўзларга урғу беринг ва уларга муҳим бўлмаган сўзларни бўйсундиринг

Биз суҳабтлашаётганда, сўзда фақат битта бўғинга зўр эътибор берамиз, қолганларини эса юзаки, четлаб ўтиб, талаффуз қиламиз, худди такси бир тўда саёқлар олдидан ўтиб кетгандек четлашамиз. Масалан: МассачУсетс, бахт-СИЗлик, қаМАЛ. Худди шундай ҳолат иборалар билан ҳам рўй беради. Улар орасидан бир ёки иккита сўз худди Нью-Йоркнинг 5-авеньюдаги "Эмпайр стейд билдинг" каби осмонўпар бинодай юқори товушда ажралиб эшитилади.

Мен қандайдир ғалати ва одатдан ташқари ҳолатни тасвираётганим йўқ. Мана, қулоқ солинг. Буни сиз доимо ўз атрофингизда эшитишингиз мумкин. Кечагина ўзингиз юз ёки минг марта бажаргансиз. Буни, шубҳасиз, эртага юз марта яна ўзингиз адо этасиз.

Мисол келтираман. Қуйидаги иқтибосдан катта ҳарфлар билан ёзилган сўзларни алоҳида эътибор билан таъкидлаб ўқинг, қолганларини эса шунчаки кўз югуртириб ўқинг. Нима рўй беради?

"Мен барига УЛГУРДИМ, чунки мен хуғги ШУ НАРСА-НИ хоҳладим. МЕН ҲЕЧ ҚАЧОН ИККИЛАНМАДИМ, бу эса қолган инсоният устидан УСТУНЛИК қилишни ато этди"

Наполеон

Бу мисраларни бошқача ўқиш ҳам мумкин. Эҳтимол, бошқа нотик буларни ўзгача талаффуз этар. Ифодалилик учун темир қонунлар йўқ. Бари шароитга боғлиқ.

Қуйидаги сатрларни ифодали, фикрни тиниқ ва ишонarli тарзда овоз чиқариб ўқинг. Муҳим сўзларни алоҳида ажратиб, ишонч ҳосил қилдингизми?

Агар сен ўзингни абгор деб ҳисобласанг,

Ҳақиқатда абгор бўлурсан албат.

Агар угда қилолмайман деб ҳам ўйласанг,

Демак, азму қарор қилолмассан ҳеч.
 Агар ютишни хоҳласанг, аммо сен
 Эглолмайман, деб ўйлар экансан,
 Сен деярли ютарсан албат.
 Ҳаёт жангига доим фақат кучли,
 Фақат чаққан енголмас ҳамиша.
 Эртами-кечми, қозонур зафар,
 Фақат ўзни қодир санаган.

Муаллифи номаълум

“Характерли муҳим ҳолатлар орасига балки энг муҳими,
 узил-кесил қатъият ҳисобланса керак. Буюк инсон бўлиб
 етишни истаган ўсмир у ёки бу тарзда ҳаётга из қалдир-
 моқчи бўлса, фақат минглаб тўсиқларни эгаллаш учун қарор
 қилибгина қолмай, балки минглаб маълумият ва муваффа-
 қиятсизликларга қарамай ғолиб чиқмоғи лозим”

Теодор Рузвельт

Иккинчидан, товуш оҳангини ўзгартиринг

Сўхбат чоғида овозингиз оҳанги ўзгариб туради — гоҳ кучая-
 ди, гоҳ пасаяди, яна юқори кўтарилади, худди денгиз сатҳи
 ўзгариб тургандек, у ҳам доимо тебраниб туради. Нима учун?

Буни ҳеч ким билмайди, бу ҳеч кимни қизиқтирмайди.
 Натижа яхши бўлади ва бу табиий, албатта. Бизга ҳеч ким
 ўргатмаган, бу ўз-ўзидан продамиз туфайли болалигимиз-
 да рўй берган. Аммо биз тингловчилар олдида сўзлаш учун
 чиқсак, овозимиз ниҳоятда зерикарли, сийқа ва бир хиллик
 касб этади, гўё Невада штатидаги шўрхок саҳрога ўхшаб.

Агар сиз бир хил оҳангда гапирсангиз, одатда баланд
 овоз билан сўзлаётганингизни сезсангиз, бир сония тўхтанг
 ва ўз-ўзингизга: “Сен худди қаққайиб тургандай гапиряп-
 сан. Бу одамлар билан сўхбатлашгин. Одамларга ўхшаб га-
 пир. Ўзингни табиий тут”, деб айтинг.

Ўз-ўзини ишонтиришинг бу йўли сизга ёрдам беради-
 ми? Балки, озгина ёрдам берар. Тўхтаб олиш ҳам ўз-ўзидан
 фойдали бўлади. Сиз амалиёт орқали халос бўлиш учун йўл
 ишлаб чиқишингиз лозим.

Товушингизни тўсатдан пасайтириб ёки баландлатиб,
 шуни қўлга киритасизки, сиз танлаган ибора ёки сўз уму-

нинг манзарада худди борингиздаги яшил дафна дарахтига ўқиб товланиб туради. Бруклинклик машҳур руҳоний — доктор С.Паркс Кэдмен кўпинча шундай қиларди. Сэр Оливер Лож ҳам, шунингдек, Брайан ҳам айнан шундай йўл туттиларди. Рузвельт ҳам шундай қилган. Ҳар бир яхши шотиқ худди шу тарзда иш тутарди.

Қуйидаги иқтибосларни ўқий туриб, тагига чизилган сўзларни овозингизни маълум даражада пасайтириб ўқиб кўринг-чи! Нима бўлишини биласизми?

"Каминада фақат битта фазилат бор — мен ҳеч қачон умидсизликка берилмайман"

Маршал Фош

"Таълим-тарбиянинг буюк мақсади — бу билим бўлиб-гина эмас, балки ҳаракатдир"

Герберт Спенсер

"Мен саксон олти йил яшадим. Юзлаб одамларнинг муваффақият сари кўтарилганини кўрдим. Муваффақиятни қўлга киритишнинг барча унсурлари орасига зарури энг муҳими, бу — ишончдир"

Кардинал Гиббонс

Учинчидан, нутқ тезлигини ўзгартиринг

Ёш бола гапирганда ёки биз оддий суҳбат ўтказганимизда, нутқ тезлиги доимий равишда ўзгариб туради. Бу жуда ёқимли, табиий бўлиб, беихтиёр равишда рўй беради. Аслини олганда, бу қандайдир фикрни алоҳида ажратиб олишнинг энг яхши усулларида ҳисобланади.

Уолтер Б.Стивенс ўзининг Миссури штати тарихий жамияти томонидан нашр қилинган "Линкольн репортёр кўзи билан" номли китобида Линкольн фойдаланган энг сеvimли усуллардан бири айнан шу эканлигини ҳикоя қилади. Линкольн ўз сўзларига ишончлилик руҳини бермоқчи бўлса, ана шу усулга мурожаат қилган экан.

"У бир нечта сўзни жуда тез айтарди, аммо аҳамият бериши, алоҳида таъкидлаши керак бўлган сўзларга ёки иборага яқин келганида, нутқини секинлаштиради, керакли сўзга асосий эътибор бериб, сўнгра яшин тезлигида жумлани

тугатарди... У алоҳида диққат қилиш зарур бўлган бир-икки сўзга анча тўхталиб қолар, шундан сўнг ўнлаб сўзга кетган вақт кетарди, ана шу бир-икки муҳим сўзга".

Бундай усул диққатни асло ўзгартирмай ўзига жалб этади. Мисол келтираман. Мен кўпчилик олдида сўзга чиққанимда, адмирал Гиббонснинг юқоридаги сўзларини иқтибос тариқасида айтардим. Мардлик гоёсига эътиборини қаратмоқчи бўлганимда, шуни англаган сўзларга келганда нутқни секинлаштирар, уларни чўзиб, гўё ўзим ҳам уларнинг таассуроти остида қолгандек гапирардим, аслида ҳам шундай бўлиб қолган эди. Бу иқтибосни марҳамат қилиб, ўша усулни қўлаб овоз чиқариб ўқинг, ана шунда нима рўй беришини кўрасиз.

Ўзининг ўлими олдидан адмирал Гиббонс шундай деган эди: *"Мен саксон олти йил яшадим. Юзлаб одамларнинг муваффақият сари кўтарилганини кўрдим. Муваффақиятни қўлга кириштишининг барча унсурлари орасида энг зарури, энг муҳими, бу — ишончдир. Агар инсонга мардлик бўлмас экан, у бирортаям буюк ишни амалга ошира олмайди"*

Сиз "ўттиз миллион доллар" деган сўзни тез ва оддийгина талаффуз қилишга ҳаракат қилинг, токи миқдор унча катта бўлмагандай кўринсин. Энди эса "ўттиз минг доллар" деган сўзни секин талаффуз қилинг, гўё бундай катта маблағдан ҳайратта тушгандай ҳиссиёт билан айтинг. Сизга ўттиз минг ўттиз миллионга нисбатан кўпдай кўринмадими?

Тўртинчидан, муҳим фикрлардан олдин ҳам, кейин ҳам тўхтаб олинг

Линкольн нутқ ўртасида кўпинча тўхтаб қоларди. Муҳим фикрни айтмоқчи бўлса, тингловчилар онги, шуурига чуқурроқ кириши учун бироз олдинга эгилиб, маълум вақт ҳеч нима демас, уларнинг кўзига тик қараб турарди. Дабдурустдан рўй берган бундай жим қолиш шундай таассурот қолдирардики, мисоли тўсатдан эшитилган товуш каби диққатни бутун ўзига тортарди. Ҳамма диққат билан, таранг тортилиб, бундан кейин нима бўлишини кутар эди. Масалан, Дуглас билан бўлиб ўтган машҳур мунозараси охирлаб қолганида, барча белгилар унинг мағлубиятидан дарак бериб турган эди. Шунда умидсизликка берилиб, маълум вақт уни одатий дил-

гирлик қуршаб олди, бу унинг сўзларига таъсирли нафас ба-
ришлади. Линкольн таржимаи ҳолааридан бирида ёзишига
кўра, у ўзининг якунловчи нутқларидан бирида "тўсатган
тўхтаб, бироз муддат кўлаб ярим бепарво одамларга, ярим
дўст кишиларнинг юзига толиққан кўзларини тикиб (бу
кўзларга доимо тўкилай-тўкилай деб турган ёшлар бўларди)
жим қолади. Қўлини кўйиб, гўё улар ҳам ноумид курашган
чарчаган каби, ўзига ҳос равон овозда шундай дегу:

"Дўстларим, Қўшма Штатлар сенатига ким сайланади,
судья Дугласми ёки менми, бу аҳамиятсиз, мутлақо аҳамияти
йўқ. Бугун биз сизларнинг олдингизга кўйган ушбу буюк масала
шахсий манфаатлар ёки ҳар қандай кишининг сиёсий тақди-
ридан бутунлай ташқарида туради. Ва, менинг дўстларим, —
шу ўринда яна тўхтаб олди, тингловчилар унинг ҳар бир сўзини
илиб олишарди, — бу масала энг ҳаётий, қизғин моҳият касб
этадиган вақт — мен билан Дугласнинг бедармон, заиф, ўласи
товуши бир умр ўчган пайтга тўғри келади"

Бу оддий сўзлар, шу тарзда оддий баён этилиши билан
барча юракларни забт этди.

Линкольн қайси жумлани таъкидламоқчи бўлса, ана шу жум-
ладан сўнг тўхтаб олар эди. Буларни ургу билан, тик турган
ҳолда талаффуз қилар, токи аҳамияти тингловчилар онгига етиб
бориб, ўз вазифасини бажаргунча сабр қилиб турарди.

Сэр Оливер Лож ҳам муҳим фикрларни баён этишдан
олдин ҳам, кейин ҳам ўз нутқларида тўхтаб олар эди. У, ҳатто
бир жумлада икки ёки уч марта тин олар, уларни табиий ва
беихтиёр бажарарди. Сэр Оливернинг нотиклик усулларини
ўрганиш билан машғул бўлган киши буни дарров англайди.

"Ўзингнинг жим туришинг билан, — дейди Киплинг, —
сен гапира бошлайсан". Жим туриш нутқда онгли равишда
қўлланилса, ҳеч қаерда айнан шундай олтинга тенг дара-
жада бўлмайди. Бу кучли қурол ниҳоятда муҳим бўлиб, ун-
дан бепарво бўлмаслик керак, шу билан бирга бошловчи
нотиклар ундан фойдаланмайдилар.

Қуйида Хоменнинг "Жанговар нутқлар" асаридан кел-
тирилган парчалардан мен нотик тўхтаб олиш туфайли му-
ваффақият қозониши мумкин бўлган ўринларни белгила-
дим. Бу ўринларда жим қолиши ёки шундай ўринлар анча-
гина қулай — бу энг ягона йўл деб айтмоқчи эмасман. Мен

фақат ана шундай йўл тутса бўлар эди, демоқчиман, холос. Тўхташ ўринлари қаттиқ ва қатъий қоидалар билан белги-ланмайди. Буларнинг бари маърузанинг мазмуни, нотиқ-нинг қизиққонлиги ва кайфиятига боғлиқдир, эртага эса айнан ўша нутқнинг бошқа жойида шуни қўлаймиз.

Иқтибосни тўхтаб қолишсиз, сўнг мен кўрсатган ўрин-ларда тўхтаб қолиб, яна қайта ўқиб чиқинг. Унинг қандай самара берганини кейин кўраимиз.

"Молни сотиб, бу уруш (шу ўринда жим қоласиз, токи уруш ҳақидаги фикрлар тингловчилар онгига ўрнашсин) ва ундан фақат жангчилар ютиб чиқишади (яна тўхтайсиз, бу фикрлар жойлашгунга қадар сабр қиласиз). Бизга бу ҳолат ёқмаслиги мумкин, аммо уни биз яратганимиз йўқ ва биз уни ўзгартира олмаимиз ҳам (тўхтанг). Ўйинга кирдингизми, мард бўлинг, буни савдо дейишади (яна тўхтанг). Кимки гол урмаган бўлса, ўша киши тўпни узат-тишдан ҳам кўрқади (жим қолинг, фикрларингиз яхшилаб жойлашсин). Буни асло эсдан чиқарманг (жим қолинг ва фикрлар ўрнашишига муддат беринг). Кимки тўпни яхшилаб ўйинга туширса ёки уни узил-кесил зарб бериш учун узатса, ана шу йигит зафар томон борадиган кишидир (кўпроқ тўхтанг, сизнинг бу ўйинчи тўғрисида нима дейишингизга нисбатан қизиқишлари ошсин), унинг қал-бига қатъий азму қарор бор"

Навбатдаги иқтибосларни аниқ ва фикрлаб овоз чиқариб ўқинг. Қайси ўринларда сиз табиий равишда тўхтайсиз, шу жойларни кузатинг.

"Американинг Буюк саҳроси Айдахо, Нью-Мексико ёки Ари-зонада жойлашмаган. У ўртамиёна одамнинг шляпаси тагидан жой олган. Американинг буюк саҳроси, бу — ҳаммадан кўра табиий саҳрога нисбатан ақлий, онг шуурга боғлиқдир"

Д.С.Нокс

"Инсоний офатлардан қутулиб қоладиган восита йўқ, ошқоралиқ уларга энг мос келади"

Профессор Фоксуэлл

"Икки тирик жон мавжудки, мен унинг кўнглини топ-моғим керак: бири Парвардигори олам ва Гарфилд. Гарфилд"

билан бу ерга яшашим лозим, Парвардигор билан нариги цунёда"

Жеймс А. Гарфилд

Балки нотик менинг ушбу бобда айтганларимга амал қилиб, барибир анча-мунча хатога йўл қўяр. Тингловчилар олдида худди шахсий мулоқот каби аниқ-тиниқ тарзда ёқимсиз овозда гапириши, бир талай услубий хатоларга йўл қўйиши, ўзини шахсиятга тегадигандай туттиши, кўпгина иожўя хатти-ҳаракатлар қилиши мумкин. Ҳар бир кишининг гапириш билан боғлиқ хулқ-атвори кўпгина тузатишларга муҳтож эканлиги мутлақо табиийдир. Ўзингизнинг суҳбат олиб боришдаги табиий ҳолатингизни такомиллаштириб, сўнгра бу усулни минбарга кўчириб кўринг.

Қисқа хулосалар

1. Нутқда сўзган бошқа нарса бўлмайди, ана шу ниҳоятда муҳимдир. Гап шундаки, сиз нимаики гапирганингиздан кўра қандай гапирганингиз муҳимдир.

2. Кўпгина нотиклар тингловчиларини назар-писанд қилмай, уларнинг боши узра ёки ерга қарайдилар. Гўё ўз-ўзлари билан ангармон бўлгандай гапирадилар. Тингловчилар билан нотик ўртасида алоқа, ўзаро муносабат бўлмайди. Бундай хатти-ҳаракат суҳбатни барбод қилади, худди шунингдек, кўпчилик олдида чиқиб сўзлашни ҳам ер билан яксон этади.

3. Ажойиб маъруза, бу — ҳаммадан бурун суҳбат оҳанги, самимийлик ва таъкидлаб кўрсатиш, демакдир. Ҳомийлик фондининг бирлашган йиғилишида худди Жон Генри Смит билан суҳбатлашгандай гапиринг. Ахир фонд аъзоларининг бари Жон Генри Смитлардан асло бошқа эмас-ку!

4. Ҳар қандай киши нутқ сўзлай олади. Бунга шубҳаланаётган бўлсангиз, ўзингиз текшириб кўринг: энг жоҳил одамни оёғингиз билан бир уриб йиқитинг-чи, у ўрnidан туриб, сизга нималар дейишида тутиларканми! Ўзингиз ҳам тингловчилар олдида айнан ана шундай дангал, самимийликни эгаллашингизни хоҳлаймиз. Бундай хислатга эга бўлиш учун машқ қилиш зарур. Бошқаларга асло тақлид қилманг. Агар сиз самимий бўлсангиз, бошқа бирор кимсага

асло ўхшамайсиз. Маъруза ўқишда ўзига хосликни сақлаб қолинг, ўзингизни, фақат ўзингизга хосликни сақлаб қолишга интилинг.

5. Тингловчилар билан шундай гапирингки, гўё улар ўрнидан туради—ю, сизга жавоб берадигандай ҳолатда бўласин. Агар савол беришса, маърузангизнинг бирдан аҳамияти ошиб кетармиди. Шунинг учун ўзингизни биров савол бериб, сиз жавоб бераётгандай тасаввур қилинг. Овоз чиқариб: "Сиз мендан, буни қаердан биласан, деб сўранг. Мен сизга айтсам..." дег. Бундай ҳолатлар бутуналай табиий кўринади, сизнинг ибораларингиз шундан сўнг расмий тус олмайди, бу маърузани қизгин ва одамларга яқин қилиб кўяди.

6. Ўз маърузангизга қалбингизни жо қилинг. Ҳақиқий ҳиссиётларга тўла бўлган самимийлик дунёда барча тўплатилган қонун-қоидалардан зиёддир.

7. Тўртта усул борки, биз улардан жиддий суҳбатда беихтиёр фойдаланамиз. Сиз улардан кўпчилик олдига сўзга чиққанда фойдаланасизми? Кўпчилик одамлар бу ишни қилмайдилар.

а) жумладаги асосий сўзларни таъкидлайсизми, уларга озроқ аҳамиятларини бўйсундирасизми? Сиз барча сўз, бўгин ва қўшимчаларни бир хилда талаффуз қиласизми? Улардан бирортасини урғу бериб, масалан: "МассаЧУсетс" тарзида айтасизми?

б) ҳудди гапирётган бола товушига ўхшаб, товушингиз овози тебраниб, баланд-паст бўлиб турадими?

в) нутқингиз тезлигини ўзгартирасизми, катта аҳамиятга эга бўлмаган сўзларни тез талаффуз этиб, ажратиб кўрсатадиган сўзларга кўпроқ вақт белгилайсизми?

г) муҳим фикрлардан олдин ва кейин пўкжаб оласизми?

МИНБАРДА ТУРИБ ЖАМОАТ ОЛДИДА СЎЗЛАШ ВА ШАХС

Бир куни Карнеги технология институти юзга таниқли ишбилармонга тест тарқатиб, уларнинг ақл-заковати даражасини текширувдан ўтказмоқчи бўлди. Мазкур тестлар уруш даврида армияда қўлланилган эди. Институт учун бу борадаги натижалар муваффақиятларни қўлга киритишда юқори даражадаги ақл-заковатта нисбатан шахс катта аҳамиятга эга, деган баёнотга асос бўлиб хизмат қиларди.

Бу тадбиркор учун, таълим соҳасидаги ходим учун, эркин касб эгаси учун, нотiq учун жуда муҳим эди.

Шахс, агар маърузага тайёргарликни ҳисобга олмасак, омма олдида сўзга чиқишда жуда муҳим бошқарувчи саналади. Элберт Хаббард: *"Таъсирли нутқга нутқ услуби муҳим, сўз эмас"*, деган эди. Нутқ услуби қўшув роя дейилса, янада тўғрироқ бўларди. Шу билан бирга шахс дурдона ва тутқич бермас бўлиб, у гул ҳиди каби таҳлилга берилмайди. Инсонда нимаики бўлса, унда ҳаммаси бор: жисмоний, маънавий, ақлий, руҳий, афзаллик, мойиллик, жўшқинлик, ақл-шуур йўсини, қувват, тажриба ва маълумот — буларнинг бари унинг ҳаётидир. Шахс худди Эйнштейннинг нисбийлик назарияси каби мураккаб бўлиб, уларни жуда кам киши тушунади.

Шахс насл-насабга бориб тақалади ва атроф-муҳитга боғланади, уни ўзгартириш ва яхшилаш ниҳоятда мураккаб. Шу билан бирга агар кучли таъсир этилса, уни маълум даражада жуда кучли, диқ-

Альберт Эйнштейн

қатни тортадиган ҳолатга олиб келиш мумкин. Қандай қилиб бўлса ҳам бизга табиат инъом этган шахс деб аталувчи вазияти ҳолатдан иложи борича кўпроқ нарса ажратиб олишга интилишимиз керак бўлади. Бу масала ҳар биримиз учун ниҳоятда муҳим. Гарчи шахсни камолга етказиш имкониятлари чегараланган бўлса-да, улар етарли даражада юксак бўлиб, уни муҳофаза ва тадқиқ қилиш мумкин.

Агар сиз ўзига хослигингиздан иложи борича кўпроқ нарса олишни истасангиз, тингловчиларингиз ҳузурига дам олгандан кейин сўзга чиққанингиз маъқул. Чарчаган нотик ўзида оҳанрабодек тортувчи, жалб этувчи хусусиятларга эга бўлмайди. Жуда кенг тарқалган хатога асло йўл қўйманг, у шундан иборатки, нотик тайёргарликни ва режани ишлаб чиқишни сўзга чиққунча ташлаб қўяди, сўнг жуда тез суръатларда ишлайди-ю, шу билан сарф бўлган вақтнинг ўрнини тўлдирмоқчи бўлади. Агар сиз шу тариқа ишласангиз, жисмингизда кўпгина зарарли моддалар йиғилиб қолади, мия чарчайди. Бу эса нутққа ҳаддан зиёд нохуш ланжлик келтиради, сизни тўхтатиб, ҳаётини кучингизни қуритиб ташлайди, мияни ҳам, асаб тизимини ҳам заифлаштиради.

Агар сизга қўмита йиғилишида муҳим маълумотлар бериш учун тўрт соат давомида сўзга чиқишга тўғри келса, энгилгина овқатланиб, имкони бўлса, дам олинг. Жисмоний, ақлий дам олиш ва асабларни бўшаштириш — булар сиз учун жуда зарур. Машҳур қўшиқчи Жералдин Фаррат кўпинча янги танишларини кеча охиригача суҳбатлашиш учун ўзининг эрига қолдириб, уларни ҳайратга солганича хайрлашиб эрта кетиб қоларди. Санъатнинг қўйган талабларини у жуда яхши тушунар эди. Нордика хоним эса примадонна (*опера ёки опереттага асосий ролларни ижро этувчи аёл*) бўлиш — аёлга нима ёққан бўлса, жамият фаолияти, дўстлар ва кишининг ҳавасини келтирадиган зиёфатларни қурбон қилиш, улардан маҳрум бўлиш дегани, деб ҳисоблар эди.

Агар сиз муҳим хабар билан сўзга чиқмоқчи бўлсангиз, очлик туйғусидан эҳтиёт бўлинг. Худди авлиё каби мўътадил тарзда овқатланинг. Якшанбада, кечқурунлари Генри Уорд Бичер одатда соат бешда сут билан печенье ер эди, шундан кейин ҳеч нарса тановул қилмасди.

“Мен кечкурун кўшиқ айтадиган бўлсам, — деган эди Мельба хоним, — тушда овқатланмайман, балки соат бешларга жуда енгил газак тановул қиламан. Газак балиқ, жўжа ёки “ширин гўшт”, яъни ошқозон ости безидан пиширилган олмадан иборат бўлар эди, шундан сўнг бир стакан сув ичардим. Мен доим қечки овқатдан олдин, опера ёки концертдан сўнг жуда кучли очиққанганимни ҳис этаман”

Мен Мельба ва Вудро қанчалик ақл билан иш кўрганларини профессионал нотик бўлганимдан сўнг тўйиб овқатланиб, икки соат маъруза ўқишга ҳаракат қилганимдан кейин тушуниб етдим. Тажриба шуни кўрсатдики, менинг дастлаб “денгиз тили”дан пиширилган филе, сўнг картошқадан қовурилган французча бифштекс, салатлар, сабзавотлар, сўнгра ширинликлар тановул қилиб ва ана шундан кейин тингловчилар ҳузурига чиқиб сўзлашим мутлақо мумкин эмас. Миямда айланиши керак бўлган қон пастга, ошқозонга тушиб, ундаги картошка ва бифштекс билан кураш бошлар эди. Падеревский ҳақ эди: ўзининг айтишича, концерт олдидан нимани хоҳласа, ўшани еса, у ҳайвонга айланиб, бармоқларига қадар қуршаб оларди-ю, рақсларини зерикарли ва ифодасиз ҳолатга айлантириб қўярди.

Нега бир нотик бошқасига нисбатан яхшироқ чиқиш қилади?

Қувватингизни пасайтириб қўядиган бирор иш қилманг. У ўзига тортиш хоссасига эга. Мен биринчи навбатда кўпчилик олдидан сўзга чиқадиган нотиклар ва муаллимларга одатта айлантириш учун ҳаракат қилганим — ҳаётини куч-қувват, жонлилик ва шавқ-завқ каби сифатлар ҳисобланади. Одамлар ҳаракатчан нотикнинг атрофини дарров ўраб олишади; уни гўё қувват берувчи генератор деб биладилар, уларнинг бу туриши худди кузги буғдойзорга тўпланган ёввойи розларга ўхшаб кетади.

Мен келтирган ушбу қоида кўпинча Лондондаги очиқ майдонда жойлашган Гайд-паркда сўзга чиқадиган нотиклар мисолида тасдиқланади. Мармар арк ёнидаги майдон ҳар хил нотиклар тўпланадиган жой ҳисобланади. Ҳар қандай якшанбада куннинг иккинчи ярмида бу ерга келиб, Рим папасининг шубҳага ўрин қолдирмайдиган католик таълимоти

шарҳини, Карл Маркснинг иқтисодий назариясини тарғиб қилаётган социалистни, икки хотини бўлган мусулмон нима учун ҳақлигини тушунтираётган қандайдир ҳинднинг ва бошқаларнинг сўзларини эшитиш мумкин. Бир нотик атрофида юзлаб тингловчилар турган бўлса, иккинчи нотик қаршисида бир ҳовучгина одамлар кўринади. Нима учун? Маърузалар мавзуси турли нотиклар томонидан турлича куч билан баён этилганида етарли даражада хизмат қила олиши мумкинми? Йўқ. Кўпчилик ҳолларда бу нотикнинг ўзига боғлиқ. У кўпроқ даражада қизиқади ва шубҳасиз бу қизиқарлидир. У жуда ғайратли ва ҳиссиётларга тўлиб-тошиб сўзлайди. У ҳаётий кучни нурлантириб, унга руҳ бағишлайди. Бундай нотиклар ҳамиша диққатни тортади.

Кийим сизга қандай таъсир ўтказади?

Университет президенти ва психология бўйича мутахассис одамларнинг катта гуруҳига саволнома тарқатилди. Унда кийим сизга қандай таъсир кўрсатади, деган савол берилган эди. Бир овоздан жавоб беришларича, рисоладагидек кўринишда ва шинам кийинишган бўлса, онг ҳам, фикр ҳам уларга таъсир этади, гарчи буни баён этиш қийин кечса-да, тўла равишда аниқ ва равшан ҳисобланади. Кийим уларга кўпроқ ишончни, кўпроқ ўз кучларига нисбатан умидворликни ҳамда ўз-ўзига нисбатан ҳурматни оширади. Уларнинг ҳикоя қилишларича, агар башанг кўринишда бўлсалар, муаммоларни муваффақиятли ҳал этиб, ютуққа эришадилар. Кийим уни кийган кишига ана шу тариқа таъсир этади.

Хуш, кийим тингловчиларга қандай таъсир кўрсатади? Мен кўп марта кузатганман: агар нотик кенг шалвираган шим, шаклсиз костюм, ифлос пойафзал кийган бўлса, пиджак чўнтагидан авторучка ва қалам, бошқа чўнтагидан газета чиқиб турса, улар мундштук ва тамаки қутисидан дўппайиб турганида, агар нотик дидсиз, аёл киши бўлиб, сумкаси нималар биландир тўлиб-тошган, юбкаси тагидан ички кийими чиқиб турса, ўзим гувоҳи бўлганимдек, тингловчилар бундай нотикқа жуда кам даражада ҳурматда бўладилар, худди у ўзига беҳурмат бўлганидай. Эҳтимол, улар нотикқа нисбатан худди соч турмагидек нотоза, пала-партиш,

искирт поймафзали ялтирамаганидек, акли ҳам шу даражада ноқис, деган хулосага ҳам келадилар.

Генерал Ли Аппоматтоксдаги суд залига ўз армияси таслим бўлганини эълон қилиш учун келганида, янги мундир кийган, биқинида эса мутлақо қимматбаҳо шамшир осилган эди. Грант эса мундирсиз, шамширсиз ҳолда эгнига аскар кийимини илган эди. У ўз ёдномаларида шундай деб ёзган эди: *"Афтидан, мен олти футли қағди-қоматга эга, бежирим мундир ва рисолагагидек уст-бош кийган киши ёнида жуда ғалати кўринган бўлсам керак"*. Шундай тарихий воқеа рўй берганида Грант тегишли тарзда кийинмагани учун умр бўйи изтироб чекиб ўтганлиги маълум.

Қишлоқ хўжалик вазирлигининг Вашингтондаги тажриба фермасида юзлаб асалари қутиси бор эди. Ҳар бир уяга катталаштириб кўрсатадиган ойна қўйилган бўлиб, ин ичи электр чироғи ёрдамида тутмачани босиш орқали ёритиларди. Шундай қилиб, бу асалариларни кечами-кундузми бемалол кўриш мумкин эди. Нотиқ ҳам худди шундай, у гўё катталаштириб кўрсатиладиган ойна тагида тургандай, у прожекторлар билан ёритилган, барча кўзини унга тиккан. Ташқи кўринишидаги заррача мос келмаслик дарров текисликлар ўртасида Пайка чўққиси каби дарров кўзга ташланади.

Биз гапира бошлаганимизда, танбех беришадими ёки маъқуллашадими?

Бир неча йил муқаддам мен "Америкэн мэгэзин" журнали учун Нью-йорклик бир банк бошқарувчисининг ҳаёти ҳақида ёзган эдим. Бу инсоннинг дўстларидан бирига мурожаат қилиб, унинг муваффақиятлари сабабини айтиб беришини илтимос қилдим. У жавоб берар экан, дўстининг ютуғига мафтункор жилмайиши ҳам ёрдам берганини айтди. Даставвал бундай маълумот лофдай кўринади, аммо мен айнан шундай бўлганига ишонаман. Бошқа одамлар, ўнлаб бошқа одамлар, юзлаб кишилар, эҳтимол, молиявий масалаларда анча кўзга кўринарли тажриба ҳамда жуда катта билимга эга бўлишлари мумкин. Бироқ бу инсонда қўшимча имтиёз мавжуд эдики, улар буни эгаллаб олмагандилар, у жуда ёқимли киши эди ва кучли хислатларидан бири унинг иссиқ,

хушмуомала кулгиси бўлиб, дарҳол суҳбатдошининг ишончини қозонар ва зудлик билан икки ўртада ғоят ажойиб муносабатни таъминлар эди. Биз ҳамиша бундай кишининг муваффақият қозонишини истаймиз ва унга ҳамкорлик кўрсатиш бизга доимий чинакам роҳат бағишлайди.

Хитой мақолида: *"Қимки жилмайишни билмасан, у савдо билан мутлақо машғул бўлмасин"*, дейилган. Ахир жилмайиш, табассум дўкондаги харидордан кўра тингловчилар учун ёқимли ва ўринли эмасми? Мен Бруклин савдо палатасида кўпчилик олдида маъруза билан чиқишга оид ўқув курсларини ўтганимда, бир тингловчини эслайман. У омма олдида чиққанида, улар ҳузурда бўлиш ёққанлиги, ўтказадиган машғулоти ўзига ниҳоят даражада маъқул бўлаётгани шундоққина кўриниб турарди. У ҳамиша ширин кулиб турар, ўзини шундай тутардики, гўё сизларни кўриб туриб, жуда хурсандман, дегандай бўларди, шунинг учун тингловчилари тез ва муқаррар равишда унга нисбатан илиқ туйғуларни ҳис эта бошладилар.

Аммо шундай нотиқларни ҳам кўргандимки, улар минбарга совуқ ва бепарво тарзда кўтарилиб, гўё ёқимсиз ва-зифани ҳал этаётгандай, маъруза тугаганидан сўнг, худога шукр-ей, деб шукрона келтиргандай ўзларини тутардилар. Сал ўтмай, биз, тингловчилар ҳам айнан худди шу ҳиссиётни бошимиздан кечирар эдик, чунки бундай кайфият жуда ҳам юқумли бўлади.

"Ўхшаш нарса ўхшаш нарсани вужудга келтиради", дейди профессор Оверстрит ўзининг "Инсон хулқ-атворида таъсир этиш" деб номланган китобида. *"Агар биз тингловчиларимиз билан қизиқсак, улар ҳам биз билан қизиқадилар, дейишга асос бор. Агар тингловчиларга дарғазаб ҳолда муносабат билдирсак, эътибор бермасдан дарғазаб бўлишади. Агар ўзимизни тортиччоқдек тутсак ёки ҳаддан зиёд бесарамжом бўлсак, улар, шубҳасиз, бизга ишончсизлик билан муносабат билдирадилар. Сурбетлик қилсак ёки мақтанчоқликни намоён этсак, бунга жавобан шахсий худбинликларини намоиш этадилар. Эндигина гапира бошлаганимиз ҳамон улар бизга танбеҳ беришади ёки маъқулай бошлайдилар. Шунинг учун ижобий муносабат уйғотиш учун ўзимизни шунга муносиб тутсак, бари ишончли бўлади, дейишга асослар бор, албатта"*

Тингловчиларни бир жойга йигинг

Менга кўпинча кундуз кунлари унча кўп бўлмаган, залнинг ҳар-ҳар жойида ўтирган ва худди шу залнинг ўзида кечқурун тўлиб-тошиб кетган тингловчилар ҳузурда сўзга чиқишга тўғри келган. Кундузи тингловчилар гуруҳининг зўр-базўр табассумини кўзгатган кулгига кечки гуруҳ тингловчилари чин юракдан қаҳ-қаҳ урар эдилар. Кечки тингловчилар чапак чалиб юборган ўринларда кундузги тингловчилар ҳеч қандай ҳис-туйғу билан жавоб бермай ўтиришарди. Нега?

Шуниси борки, ёши ўтган аёллар ва болалар кўпинча кундуз куни келиб, ўз ҳис-туйғуларини унчалик очиқ ошкор қилмайдилар, жуда қизиққон, ниҳоятда кўпни кўрган тингловчилар эса кечқурун келадилар. Шу билан бирга бу фақат жузъий изоҳлардир, холос.

Гап шундаки, агар тингловчилар бутун зал бўйлаб сочилиб кетган бўлса, унда уларни жонлантирмоқ осон эмас. Залдаги жуда кенг хона ва бўм-бўш оромкурсилардан бўлак завқ-шавқни дарров сўндирадиган нарса бўлмайди.

Генри Уорд Бичер ўзининг ваъзхонлик қилиш тўғрисидаги Йэл маърузаларида шундай деган эди: *“Оғамлар кўпинча мендан, кам сонли тингловчилардан кўра кўп сонли тингловчилар ҳузурда маъруза ўқиш қизиқарли эмасми, деб сўрашади. Йўқ, деб жавоб бераман; мен ўн икки киши олдида ҳам худди минг киши ҳузурда гапиргандай маъруза ўқий оламан, фақат ана шу ўн иккиси менга яқин ўтириб ва бир-бирига тегиб турса, бас. Аммо минг нафар тингловчи бўлса-ю, улар орасидаги масофа тўрт футдан ошса, худди зал бўм-бўшдай туюлади...*

Ўз тингловчиларингизни бир жойга тўпланг ва ўшанда сиз озгина ҳаракат сарфлаб бўлса ҳам уларни ишонтира оласиз”

Кўп сонли тингловчилар ҳузурда бўлган киши ўзига хослигини йўқотиб қўйиши мумкин. У оломоннинг бир қисмига айланиб қолади ва бундай ҳолатда унга таъсир этиш алоҳида, айро бўлганига нисбатан анча енгиллашади. У нотикни тинглаб турган ярим дюжина одамлардан бирига айланганида ҳам ўзига алоқадор бўлмаган гапларга кулиб ва қарсак чалиб туради.

Индивидуал, яъни якка ҳолатдаги одамларга нисбатан бир бутунликдаги оммани ҳаракат қилишга мажбур қилиш мумкин эди. Урушга кирган кишилар, масалан, энг хавфли ва ўйланмай қилинадиган вазифаларни ҳам албатта мажбурий тарзда бажаришга ҳаракат қиладилар, шунингдек, улар бирга бўлишни истайдилар. Охириги урушда немис аскарлари кўпинча бир-бирининг қўлини ушлаган ҳолда жангга кирганлар.

Оломон! Оломон! Оломон! Улар ўзида жуда ажиб ҳолатни жамлаган. Барча буюк халқ ҳаракатлари ва ислоҳотлар оломон руҳияти ёрдамида амалга оширилган. Эверет Дин Мартин ушбу мавзуда жуда қизиқарли "Оломон хуқ-атвори" номи китоб ёзган.

Агар биз тингловчиларнинг унча катта бўлмаган гуруҳи ҳузурида сўзга чиқмоқчи бўлсак, ўртача бино танлашимиз лозим. Тингловчиларни ҳайҳотдай залда ўтирғизгандан кўра, унча катта бўлмаган бинода курсиларни тигиз қўйиш яхшироқдир.

Тингловчиларингиз бутун залга ёйилиб ўтирган бўлса, улардан олдингизга яқинроқ келиб ўтиришларини илтимос қилинг. Бунга маъруза бошлангунча ҳаракат қилиш керак.

Минбарга фақат тингловчилар ҳаддан зиёд даражада кўп бўлган ҳоллардагина кўтарилинг, ўшанда ҳақиқатан ҳам нотиқнинг баланд жойга кўтарилиш зарурати юзага келади. Ўз тингловчиларингиз билан бир хил даражада бўлишга ҳаракат қилинг. Улар билан бир қаторда туринг. Ҳар қандай расмий муҳитдан имкон қадар чеккада бўлинг. Мустақкам алоқа ўрнатиб, маърузангизни суҳбатга айлантинг.

Майор Понд ойнани чилпарчин қилар эди

Залда ҳаво тоза бўлишига эътибор беринг. Кўпчилик ҳузурида маъруза ўқиш учун кислород худди бўғиз, ҳиқилдоқ ва кичик тил каби катта аҳамиятга эга. Цицероннинг мазмундор нутқлари, "Роккетс" хотин-қизлар мюзик-холл ансамблининг бутун барнолиги агар бино ҳавоси дим бўлганида тингловчиларни жунбушга келтира олармиди?! Шунинг учун мен ҳам, бошқа нотиқлар ҳам маъруза ўқишдан олдин деярли барчанинг ўрнидан туриб, икки дақиқа дам олишини, шу вақт ичида ойнани очишларини илтимос қиламан.

Майор Жеймс Б.Понд Генри Уорд Бичернинг вакили сифатида Қўшма Штатлар ва Канаданинг бутун ҳудуди бўйлаб саёҳат қилиб чиқди. Ушанда бруклинлик бу машҳур воиз оммабоп маърузачи сифатида шуҳрат чўққисига чиққан эди. Тингловчилар тўплангунга қадар Понд доимо Бичер сўзга чиқиши лозим бўлган зал, черков ёки театрдаги ёруғлик, оромкурси, ҳарорат ва шамол бериш мосламасини синчковлаб текшириб чиқар эди. Понд эски армиянинг даргазаб ва бақироқ зобити эди ва у ўзининг ҳукмформолигидан фойдаланишни яхши кўрарди. Шунинг учун зал ҳаддан зиёд иссиқ ёки димиққан ҳавога тўлган бўлиб, у ойнани оча олмаса, китобни улоқтирар, деразани синдираар, майдалаб ташларди. Спержен айтганидек, *"воизга кислород худди худонинг инояти каби ниҳоят зарур"*

Юзингизни ёритадиган ёруғлик бўлсин

Агар сиз спиритизм (*ўлганлар руҳи нариги дунёда яшайди ва улар билан яшаш мумкин, деб ҳисоблайдиган оқим*) билан шуғуланмасангиз, агар имкони бўлса, зални ёруғлик билан тўлдириг. Ним қоронғи бинода завқ-шавқни кўзгашидан кўра беданани қўлга ўргатиш осонроқ, у худди термоснинг ички томони каби ниҳоятда хира кўринишга эга бўлади.

Дэвид Беласконинг саҳнадаги режиссёрлик тўғрисида ёзган мақоласини ўқиб чиқинг. Унда одатдаги нотик зални тўғри ёритишнинг катта аҳамиятта эгаллиги тўғрисида тирноқча ҳам тасаввурга эга эмаслиги ҳақида бохабар бўласиз.

Майли, ёруғлик сизнинг юзингизга урилсин. Одамлар сизни кўришни истайдилар. Юзингиздаги жиндай ўзгариш ҳам ўз-ўзини ифодалаш жараёнининг таркибий қисми, ниҳоятда муҳим таркибий қисми ҳисобланади. Баъзан улар сизнинг сўзларингиздан ҳам зиёд аҳамият касб эта-

Дэвид Беласко

ди. Агар сиз тўғридан-тўғри лампа тагида турган бўлсангиз, юзингизга соя тушиши мумкин, агар ёритиш мосламосининг тўғрисида бўлсангиз, унда юзингиз ятираб кўринадиди. Шунинг учун сўзга чиқишдан олдин ёруғликка нисбатан қулай жой топиш ҳар томонлама қулай ва фойдали эмасмикан?

Саҳнада... ортиқча нарса

Сўзга чиққанингизда, курсида ўтирманг. Одамлар сизни бор бўйингиз билан кўришни истайдилар. Улар сизни бор будингиз билан кўриш учун бўйинларини ҳам чўзишади.

Қандайдир сахийқалб киши балки стол қўяр, унинг устида графин ва стакан бўлар. Борди-ю, томоғингиз қуриб қолгудек бўлса, бир чимдим туз ёки бир бўлак лимон келтириб қўйилса, Ниагара шаршарасидек куч билан оғиздан сув кела бошлайди.

Сизга на сув, на графин керак. Бошқа фойдасиз буюмларнинг ҳам мутлақо кераги йўқ, улар маърузачи сўзга чиққанида ҳис-туйғулар парвозини пасайтириб, тикилинч қилиб юборади.

Бродвейдаги турли автомобиллар салони жуда чиройли бўлиб, улар ниҳоятда яхши жойлаштирилган, кўзни қувонтиради. Парижда йирик атир-упа ва заргарлик буюмлари фирмасига қарашли дўконлар ҳашаматли ва дид билан безатилган. Нима учун? Чунки бу даромадли бизнесни таъминлайди. Одамларнинг фирмага ҳурмати ва ишончи ортади, бундай жиҳозларни кўриб, эътибори кучаяди.

Худди шундай сабаб билан нотик фоят шинам фонда тингловчилар ҳузурда сўзга чиқиши керак. Менимча, энг маъқул йўл мебелларнинг мутлақо бўлмаслигидир. Сўзга чиқувчининг ортида диққатни тортадиган бирор нарса бўлмаслиги лозим. Ён томонида ҳам ҳеч нарса бўлмасин. Парданинг эса қорамтир-кўк бахмаллиси тавсия этилади.

Нотик ортида барибир нима бўлиши керак одатда?

Жуғрофий хариталар, диаграммалар ва жадваллар, кўп ҳолларда бир-бирига мингашиб, айқаш-уйқаш бўлиб турган стуллар... Бундан нима келиб чиқади? Жуда жўн, эътиборсизлик билан тўлиб-тошган тартибсиз ҳолат юзага келади. Хўш, шундай экан, буларнинг барини йиғиштириш керак.

Генри Уорд Бичер шундай деган эди: “Кўпчилик олдида маъруза ўқишда энг аҳамиятлиси инсон ҳисобланади”. Шу сабабли сўзга чиқадиған киши мисоли Швейцариянинг мошвий осмони фонигади қор билан қопланған Юнгфрау чўққисидек кўриниб турсин.

Саҳнада ҳеч қандай меҳмон бўлмасин

Бир куни Лондоннинг Онтарио вилоятида бўлишимга тўғри келди. Ушанда Канада бош вазири сўзга чиққан эди. Бирдан фаррош кириб, қўлидаги узун таёқ билан бир деразадан иккинчисига ўтиб, хонани шамоллата бошлади. Нима бўлди? Тингловчиларнинг деярли битта қолмай ҳаммаси анча вақт сўзга чиқувчини назар-писанд қилмай, фаррошга гўё у бир мўъжиза кўрсатгандай диққат билан қараб ўтирдилар.

Тингловчилар ҳаракатдаги буюмга қизиқиш билан қарашларини идора қила олмайдилар ёки шу билан бирга бу одатга қарши курашолмайдилар. Сўзга чиқувчи киши бу ҳақиқатни эслаганида, ўзини айрим нохушликлар ва кераксиз ранж-аламлардан четта олар эди.

Биринчидан, у қўлларини ҳадеб айлантириш, кийимларини тўғрилаш, яна бошқа асабий ҳаракатлардан ўзини тия олиши мумкин, чунки булар маърузасига бўлган диққатни чалғитиб қўяди. Ёдимда, бир пайтлар Нью-Йорк залларидан бирида тингловчилар машҳур нотикнинг қандайдир буюм қопқоғини чангаллаган қўлидан ярим соатлар чамаси кўз узмай қараб турган эдилар.

Иккинчидан, нотик ўз тингловчиларини агар имкони бўлса, жой-жойига шундай ўтирғизиши керакки, улар залга кечикиб кирган кишини пайқамасин ёки унга диққати чалғимасин.

Учинчидан, саҳнада нотикдан бошқа ҳеч ким бўлмаслиги керак. Бир неча йил олдин Реймонд Робинс Бруклинда бутун бошли маърузалар сериясини ўқиган эди. Бошқалар қатори мени ҳам саҳнага таклиф қилишди. Мен бу таклифдан бош тортдим, чунки нотикқа нисбатан адолатсизлик бўлар эди. Биринчи кечада саҳнада таклиф этилганларнинг кўпчилиги бутун вақт давомида ўтирган ерларида типирчилаб, оёқларини бир-бирига чалиштириб, ўтирганига гувоҳ бўлдим. Ҳар сафар таклиф этилганларнинг бирортаси қимирлаб қолса, тингловчиларнинг бари

нигоҳини нотикдан ўтириб, шу меҳмонга қаратишарди. Мен бу ҳақда Робинсга гапириб бердим ва кейинги сафар саҳнада унинг фақат ўзи бор эди, холос.

Дэвид Беласко саҳнага қизил гул қўйишга асло рухсат бермас эди, чунки у ҳаддан зиёд диққатни талаб қилади. Ана шунда нима учун нотик гапириб турганида нотинч кишини тингловчиларга рўпара қилиб қўймас экан. Агар ақлли бўлса, унга қадар ва ундан кейин ҳам буларга асло йўл қўймайди.

Ўтириш санъати

Нотик сўз бошлагунча тингловчиларга рўпара бўлиб ўтирмаслиги тавсия этилади. Тингловчилар кўз олдига яп-янги экспонат сифатида пайдо бўлгани яхши эмасми, эски бўлгунча, а, нима дедингиз?

Шу билан бирга агар ўтиришга тўғри келса, буни қандай қилиш кераклигини билиш керак. Сизга курси ахтариб, атрофга аланглаётган кишининг ҳаракати ухлаш учун жой излаётган този итни эслатмаганми? Улар атрофга қарайверади, ниҳоят курсини топиб олгач, унга қум солинган халта каби гуп этиб ташлашади ўзларини.

Курсига ўтиришни биладиган киши унга орқасини ўтиради, уни оёғи билан аста пайпаслайди ва ўзини эркин тутиб, гавдасини бошдан-оёғига қадар тик тутиб, курсига ўз танасининг ҳаракатини изчил назорат қилиб оҳиста ўтиради.

Оғир, вазминлик

Биз юқорида кийим-кечаклар ёки заргарлик буюмларига ҳадеб ёпишавермаслик керак, улар тингловчилар диққатини тортади, деб айтдик. Шу билан бирга яна битта сабаб бор, албатта. Бундай хулқ-атвор сизнинг заифлигингиз ҳамда ўз-ўзини назорат этиш хусусиятингиз йўқлигидан далолат беради. Ташқи кўринишингизга ҳеч нарса илова қила олмайдиган хатти-ҳаракат сиз тўғрингиздаги таассуротни салбийлаштиради, холос. Нейтрал хатти-ҳаракатлар бўлмайди. Мутлақо. Шу сабабли хотиржам туринг ва ўзингизнинг жисмоний ҳолатингизни назорат қилинг. Бу сизнинг руҳий ва жисмоний вазминлигингиз ҳақида таассурот пайдо қилади.

Тингловчи ҳузурида пайдо бўлгандан сўз бошлашга шониманг, бу ҳолат юзаки ишқибоз кишига хосдир. Чуқур нафас олинг. Тингловчиларга кўз ташлаб чиқинг, агар қаердадир шовқин бўлаётган бўлса, токи у босилгунча сабр қилиб туринг.

Кўкракни таранг тортинг, гарчи буни тингловчилар олдига чиққунча қам қилиш мумкин. Ёлғиз қолганда ҳам нега амалга ошириб бўлмас экан? Шунда тингловчилар олдида буни беихтиёр равишда бажарасиз:

"Ҳар ўн кишининг бири, — деб ёзади Лютер Х.Галик ўзининг "Самарали ҳаёт" номли китобида, — унга жуда яхши тарзда намоён бўлагиган имкониятни берадиган буй-бастни ишлаб чиқа олмайди... бўйинни ёқа ичига солиб, қисинг" У кундалик машқни қуйидагича тавсия қилади: *"Иложи борича аста-секин ва чуқур нафас олинг. Ана шу ҳолатда бўйинни ёқага қисинг ва шу тарзда тутинг. Бу машқ, ҳатто куч билан қилинса ҳам сизга ҳеч қандай зарар етказмайди. Унинг мақсади икки елка ўртасида жойлашган орқа томонни тўғрилаш. Бу сизнинг кўкрак қафасингиз ҳажмини кенгайтиради"*

Сиз қўлларингиз билан нима иш қилишингиз керак? Уларни эсдан чиқаринг. Агар қўлларингиз табиий равишда икки томонингизда осилиб турган бўлса, бу жуда аъло даражада бўлади. Агар улар сизга бананларнинг гуж боши бўлиб кўринса ҳам хаёлингизга ҳеч нарса келмасин, бирор киши уларга салгина бўлса-да, диққат қилмайди ёки озми-кўпми қизиқмайди.

Агар қўллар бўшаб, икки ёнингизга осилиб турса, ҳаммадан ҳам яхши кўринади. Бундай пайтда улар эътиборни жуда кам жалб этади ва, ҳатто кайфияти жуда ёмон одам ҳам уларнинг бундай аҳволини асло танқид қила олмайди. Шу билан бирга қўлларни эркин ва бемалол, шунингдек, табиий равишда ҳаракатга келтириб, нутқни, агар бун-

Қўлларни ўринли қўланг

га зарурат туғилиб қолса, қўл ҳаракати билан ифодалаш мумкин.

Ўзингиз тасаввур қилинг, айтайлик, сиз жуда ҳаяжонлангансиз ва борди-ю, қўлларимни орқага олсам ёки чўнтагимга тиқсам ёки минбар устига қўйсам, буларнинг бари хижолатга қолганимни бартараф этади, деб ўйлайсизми? Бундай вазиятда нима қилишингиз керак? Соғлом ақлга биноан иш қилинг. Менга машҳур нотикларнинг бутун бошли авлодининг сўзини эшитишга тўғри келган. Улардан кўпчилик, балки жуда кўпи сўзга чиққанларида қўлларини чўнтақларига солишар эди.

Брайан, Чонси, М.Депью, Тедди Рузвельт айнан шундай эдилар. Ҳатто Дизраэли каби назокатли киши ҳам кўпинча бу гуноҳни бартараф этишнинг уддасидан чиқа олмади. Шу билан бирга, агар хотирам панд бермаса, об-ҳаво маълумотига кўра, осмон ерга қулаб тушгани йўқ, қуёш ҳам ўз вақтида кўтарилди. Агар одамда айтмоқчи бўлган фикр бўлса, у буни бошқаларнинг завқини келтирадиган ишонч билан сўзласа, айтган пайтида қўллари ва оёқлари буни бажарса, гапи катта аҳамиятга эга бўлмайди. Агар унинг боши ғоялар билан лиқ тўла, қалби ҳаяжонда бўлса, у ҳолда бу иккинчи даражали тафсилотлар асосан катта аҳамият касб этмайди, охир-оқибатда омма олдида сўзга чиқишда қўл ва оёқлар ҳолати асосий аҳамиятга эга бўлмай, балки руҳий нуқтан назар жуда муҳимдир.

Табиий имо-ишоралар, ҳаракатларнинг ўрнини беўхшов ноз-карашмалар боса олмайди

Бу бизнинг тўла-тўқис имо-ишорали хатти-ҳаракатлар муаммоси томон ундаши табиий, уларни, айниқса, кўп суиистеъмол қиладилар. Бу соҳада Ўрта Фарбдаги коллеж президентларининг бири омма олдида сўзга чиқиш соҳасида менга биринчи танбеҳни берган эди. Ушбу асосий танбеҳ имо-ишораларга оид ва фойдасиз бўлибгина қолмай, ҳатто очиқлан-очиқ зарарли ҳам эди. Менга, қўллар ён томонга эркин туриши керак, кафт ичкарига қаратилиши лозим, бармоқлар ярим қисилган ҳолатда бўлсин, бош бармоқ эса оёқ учига йўналиши зарур, деб ўргатишган эди. Қўлни қандай нафис ҳолда букиб кўтариш, қўл бармоқларини классик

тарзда силкитиш, даставвал кўрсаткич бармоқни ростлаш, сўнг ўрта ва жимжилоқни кўтариш қоидаларини ҳам ўргатишганди. Қачон бу эстетик ва декоратив хатти-ҳаракатлар бажарилса, қўл ўша бежирим ва нотабий букилиб, оёқнинг ёнида кўринади. Буларнинг бари зўрма-зўраки ва фойдасиз ҳамда бу ўринда ҳеч қандай онгли ва сидқидиллик намоён бўлмайди. Каминани ҳеч қаерда, ҳеч қачон ақлли одам сўзга чиқмагандек гапиришга ўргатган эдилар.

Менинг ўзига хослигимни таъминловчи хатти-ҳаракатга мутлақо бирорта нарса қўшиш учун интилиш бўлган эмас. Ҳеч ким мени қистамаган, токи имо-ишорали хоҳишни ҳис этайин; бу жараёни ҳаётий, табиий ва муқаррар тарзда адо этиш учун ҳаракат ҳам бўлмаган. Ҳеч ким мени мажбур қилмаган, токи ўзимни бамайлихотир, бемалол ҳис этайин; тортинчоқлигимга сабаб бўлган қобикни майдалаб ташлайин ва одамга ўхшаб гапирай ва ҳаракат қилай. Бу таъқиқловчи жараён мисоли ёзув машинкасидай, худди ўтган йилги қушлар инидай ҳаётийликдан маҳрум, Панча ва Жуди маърузалари каби тугуриқсиз эди.

Кишининг ишонгиси келмайди, аммо XX асрда худди шундай беъмани ноз-ишвали ҳаракатларни ўргатишарди. Айнан шу мақсадда бир неча йиллар муқаддам имо-ишорали ҳаракатлар тўғрисида бутун бошли битта китоб яратилган, унда одамлардан автомат ясаш, яъни қайси жумлани айтаётганда, қандай ҳаракат қилмоқ керак, бир қўл билан қандай ишора қилиш, қандай ҳолларда қўлни юқорига кўтариш лозим, ўрта даражада қўл қандай кўтарилади, қай ҳолатда пастга туширилади, бу бармоқни қандай тутиш, унисини-чи, бари-бари ўргатилар эди. Менинг йигирма одам синф олдида бир вақтда тик турганига кўзим тушган эди. Уларнинг бари битта ва бир хилдаги баландпарвоз нотиклик матнини ўқир ҳамда матндаги айнан бир хилдаги ўринларда мутлақо бир хилдаги ҳаракатларни, имо-ишораларни бажарар, бу эса ғоят тугуриқсиз кўринарди. Сохта, сунъий, вақтни зое кетказувчи, механик ҳамда зарарли бу тизим ҳамманинг кўз ўнгида имо-ишорали ҳаракатларнинг обрў-эътиборини ер билан яксон қиларди. Яқинда Массачусетсдаги йирик коллеж декани менга ўқув юртида омма олдида сўзга чиқиш бўйича курс йўқлигини, у сўзга чиқишни ақлли даражада ўргатадиган ҳақиқий амалий

курсни муглақо кўрмаганлигини гапириб берди. Мен бу деканнинг нуқтаи назарига тўлиқ қўшиламан.

Имо-ишорали ҳаракатларга бағишланган ўнта рисоладан тўққизтаси бефойда ва энг ёмони сифатли оқ қоғозни беҳуда сарфлаш ва босмаҳонанинг ажойиб қора сиёҳини зое кетказишдир. Ушбу китобдаги ҳар қандай имо-ишорали ҳаракат тўғрисидаги гап-сўзлар, ҳар томонлама олинганда, айнан шундай натижа беради. Имо-ишорали хатти-ҳаракатлар сиздан табиий равишда, кўнглингиздан, ақл-шуурдан, қизиқаётган буюмдан, бошқаларни ўзингиз кўраётган нарсани кўришга бўлган мажбуриятдан, ниҳоят, сизнинг ҳис-туйғуларингиздан келиб чиқмоғи зарур. Ягона арзийдиган имо-ишорали хатти-ҳаракатлар бу экспром, яъни бадиҳа йўли билан вужудга келганидир. Самимийликнинг оғирлиги кўрсатмаларнинг тоннасидан ҳам оғирроқдир.

Имо-ишорали хатти-ҳаракатларни худди смокинг (*қора мовутдан қилинган, қайтарма шойи ёқали костюм*) каби кийиб бўлмайди. У ички ҳолатнинг ташқи томондаги ифодасидир, у худди бўса, санчиқ, кулги ва денгиз касаллигига ўхшайди.

Инсоннинг имо-ишорали хатти-ҳаракати худди унинг тиш чўткасига ўхшайди, у алоҳида, фақат ўзига тааллуқли бўлиши керак. Ахир одамлар бир-бирига мутлақо ўхшамайди-ку, шундай экан, улар ўзларини табиий равишда тутсалар, хатти-ҳаракатлари ҳам ўзига хослик касб этади.

Ҳатто икки кишини ҳам бир хилдаги имо-ишорали ҳаракат қилишга ўргатиб бўлмайди. Ўзингиз тасаввур қилинг, баланд бўйли, бесўнақай ва секин ўйлайдиган Линкольнни тез гапирадиган, шинам ва роят башанг Дуглас билан бир хилда имо-ишора қилишга кимдир мажбур эта оладими? Бу беъманиликдан иборат бўлур эди.

Унинг биографи ва шериги адвокат Геридоннинг сўзларига кўра, *"Линкольн қўллари билан қанчалик ҳаракат қилса, бошини ҳам ҳар томонга куч билан буриб шунча ҳаракат қилар эди. Бошининг шундай ҳаракат қилиши муайян маънога эга эди, яъни у ўзининг бирор фикрини алоҳида таъкидламоқчи бўлса, айнан шундай қиларди. У бошқа нотиқларга ўхшаб қўлини осмонга чўзиб, нуқиб кўрсатмасди. Ҳеч қачон саҳнавий ёруғликдан истифода этмас эди. Нутқини*

давом эттираётганида, у тобора эркин, бемалол бўла борар, хатти-ҳаракатлари ҳам охирига қадар нафис гаражага етиб борарди. Бу етарли гаражага табиийликка эришган, бутунлай ўзига хосликка эга бўлиб, ҳар томонлама муносиб эди. Унинг габдаба, серҳашамлилик, сийқаси чиққан жумлаларни, сохталикни кўргани кўзи йўқ эди... Линкольн қачон ўз тингловчилари онгига ғоя, фикрларни сингдирар экан, узун ориқ бармоқларида бутун бошли аҳамиятли нарсалар ва ифодалилик жамулжамдай эди. Баъзан у шог-хуррамлик ёки қониқиш аломатини ифодалаш учун икки қўлини тахминан элик гаражага баланг кўтарар, гўё ўзига ёққан ўша тимсолни кучоқлагандай бўларди. Агар кучли жирканиш ҳиссини, масалан, қулдорликни қаралашни ифода этмоқчи бўлса, икки қўлини мушт қилган ҳолда, ҳавони кесиб, нафратланишни тасвирлар эдики, бу ҳақиқатан ҳам жуда ҳайбатли кўринарди. Мазкур усул Линкольннинг жуда самарали имо-ишорали хатти-ҳаракати эдики, бунинг воситасига объектни ўзининг нафрати билан ағдариб ва уни чангга булғаб ташлаш ташлашга оид қатъиятти англатарди. У ҳамиша оёқда тўғри, тик турар, ҳеч қачон бир оёғини бошқасидан олдинга кўймас эди. Ҳеч нарсага тегинмас, ҳеч бир нарсага суянмасди. Сўзга чиққанида гавдасининг ҳолатини жуда кам ўзгартирар эди. Ҳеч қачон габдабали гапирмас, минбар олдидаги супачада сира олдинга, кейинга қараб юрмасди. Баъзан қўлини бўшаштириш учун чап қўлини костюмининг ёқасига тегизар, катта бармоғини юқори кўтарар, ўнг қўлини эса имо-ишорали ҳаракат учун бўш кўяр эди"

Сен-Годен Чикагодаги Линкольн паркида қўйилган ҳайкалида унинг айнан ана шу ҳаракатларини акс эттирган.

Линкольннинг услуби худди шундай эди. Теодор Рузвельт жуда ғайратли, қизиққон, фаол эди ва унинг юзи ҳис-туйғуларини акс эттириб турар, мушти қаттиқ тугилган, бутун вужудининг ўз-ўзини ифодалаш воситасига айланган эди. Гладстон баъзан мушти билан столга туширар ёки шовқин солиб, депсинарди. Лорд Розбери одатда ўнг қўлини кўтарар, сўнг уни шаҳд билан пастга туширарди. Турли-туман фикр ва ишонтиришга уринишлар нотикдан куч талаб қилар, буларнинг бари унинг имо-ишорали хат-

Генри Ирвинг

ти-ҳаракатларини ифодали ва табиий бўлишига олиб келар эди.

Ўз-ўзидан пайдо бўлиш... Ҳаётийлик... Худди ана шу омиллар хатти-ҳаракатларнинг олий бахт-саодатидир. Берк бесўнақай бўлиб, хатти-ҳаракатлари фавқулодда ниҳоятда қўпол эди. Питт қўларини *"худди масҳарабозлардек қўпол силқитарди"* Сэр Генри Ирвингнинг бир оёғи оқсоқ бўлиб, жуда ғалати ҳаракатлар содир этарди. Лорд Маколей эса минбарда бесўнақай кўринар эди. Худди шундай фикрларни Грат-

тан ва Парнелл тўғрисида ҳам айтиш мумкин. *"Бу, афтидан, шу билан изоҳланадики, — дейди лорд Керзон Кембриж университетига парламентдаги дабдабали нутқ ҳақидаги маърузасида, — буюк нотиклар ўзларининг имо-ишорали ҳаракатларини ишлаб чиқадилар. Буюк нотикқа, сўзсиз, чиройли ташқи кўриниш ва нафис услуб ёрдам беради, агар у хунук ва бесўнақай кўринса ҳам бу унчалик аҳамиятга эга бўлмайди"*

Мен бир неча йил олдин машҳур Жипс Смитнинг ваъзаларини эшитган эдим. Унинг ниҳоят бийрон нутқига қойил қолгандим. У имо-ишорали хатти-ҳаракатлардан жуда кўп, ҳаддан зиёд кўп фойдаланарди, худди нафас олган ҳавони сезмагандай. Бу жуда ибратли ҳодиса эди.

Сиз ҳам ушбу тамойилларни ҳаётга татбиқ этсангиз, имо-ишорали хатти-ҳаракатлардан фойдаланганингизни сезмай қоласиз. Мен имо-ишорали хатти-ҳаракатларнинг қандай бўлмасин бирор қондаси бор, деб айта олмайман, балки буларнинг бари нотикнинг райрат-шижоати, унинг тайёргарлиги, шавқ-завқи, унинг ўзига хослиги, маърузасининг мавзуси, тингловчилар ва шарт-шароитнинг тўғри келишига боғлиқ бўлар.

Фойдали бўлиши мумкин бўлган тавсиялар

Шу билан бирга бир қатор тавсиялар бериш мақсадга мувофиқ кўринади, чунки уларнинг фойдаси тегиши мумкин. Бир хилдаги имо-ишорали ҳаракатларни такрорламанг, улар зерикарли, бир хил бўлиб қолиши мумкин. Тир-сакларингиз билан кескин, шиддатли ҳаракат қилманг. Сиз тингловчилар хузурида пайдо бўлганингизда елкаларингиз уларда анчагина ёқимли таассурот қолдиради. Ўз имо-ишорали хатти-ҳаракатларингизни бирдан узук-юлуқ тарзда узиб қўйманг. Агар сиз кўрсаткич бармоғингиз билан ҳаракат қилиб, асосий фикрни таъкидламоқчи бўлсангиз, бу ҳаракатни жумла охирида узиб қўйманг. Бунга охиригача риоя қилишмайди, бу эса одатдаги ва жуда жиддий хатога айланади. Натижада ифодалилик нотўғри талқин қилинади, майда саволлар кераксиз бўлиб қолади, аммо ҳақиқатда жиддий масалалар уларга солиштирилганда, сийқаси чиқиб, тутуриқсиз бўлиб қолади.

Омма олдида сўзга чиққанингизда фақат табиий тарзда намоён этиладиган имо-ишорали хатти-ҳаракатлар қилинг. Шу билан бирга машқ қилаётганингизда, амалиёт ўтказ-ётганда, зарурат туғилганида имо-ишорали ҳаракатлардан фойдаланиш учун ўзингизни мажбур қилинг. Ўзингизни мажбур этинг, ана шунда хатти-ҳаракатларингиз табиийлик касб этади.

Китобни ёпинг. Чоп қилинган матн асосида имо-ишорали хатти-ҳаракатларни ўрганиш мумкин эмас. Гапираётган пайтингизда инструктор айтганларига нисбатан ҳис-туйғуларингиз ниҳоятда ишончли ва қимматли аҳамият касб этади.

Борди-ю, имо-ишорали ҳаракатлар ҳақида ҳамда ундан қандай фойдаланиш тўғрисида айтганларимизни эсдан чиқарган бўлсангиз, у ҳолда ёдингизда бўлсин: агар инсон бирор нарсани айтишга жуда интилса, шунга тиришса, ўз фикр, ғояларини тингловчилар онгига етказиш учун ўзини унутадиган даражага етиб, беихтиёр айтиб, ҳаракат қилаверса, бу имо-ишорали хатти-ҳаракати ҳамда гапириш тарзи, гарчи у қанчалик ёдланиб қолмаса-да, шубҳасиз, мутлақо бенуқсон бўлади. Агар бунга шубҳаланаётган бўлсангиз, бирор кишининг олдига боринг-у, оёғига бир уринг. У шартта ўрнидан

туради-ю, шундай сўзларни айтадики, ундан ўткир нутқ намуналарини қанчалик бенуқсон, хатосиз айтаётганини, балки, ўзингиз ҳам яхши пайқаб қоласиз.

Ёки бошқа бир ҳолат, унда ҳам, менимча, сўзга чиқишга доир донишмандларча маслаҳат мавжуд.

Бочкани тўлдилинг.

Оғзини тикинлаб қўйинг.

Табиат қандай шиддат билан киришиб кетишини кўрасиз.

Қисқа хулосалар

1. Карнеги технология институти тажрибаларига кўра, инсон шахси унинг иш билан боғлиқ муваффақиятларига чуқур билимларга нисбатан кўпроқ аҳамият касб этади. Ушбу ҳақиқат тўтқич бермас, билинар-билинмас ва сирли соҳаларга ҳам тааллуқлидир, аммо уларнинг ривожланишига кўрсатма бериш деярли мумкин эмас. Шу билан бирга мазкур бобда тилга олинган тавсиялар нотиққа яхшигина муваффақиятларга эришмоғи учун ёрдам бериши мумкин.

2. Толиққан бўлсангиз, сўзга чиқманг. Дам олинг, кучларингизни тикланг, ўзингизда қувват захирасини тўпланг.

3. Маъруза ўқишдан олдин ўртамиёна овқатланиб олинг.

4. Куч-қувватингизни парчалайдиган иш қилманг. У ўзига тортиш, жалб қилиш хусусиятига эга. Одамлар ғайратли нотиқ атрофига худди буғдойи ўриб олинган буғдойзорга тўпланган розлар каби ғуж бўлишади.

5. Шинам ва башанг кийинг. Яхши кийинсангиз, ўз-ўзига ҳурмат ошади, ўзига нисбатан ишонч мустаҳкамланади. Агар нотиқда шалвираган шим, ифлос пойафзаллар, таралмаган соч бўлиб, чўнтакларидан авторучка ва қаламлар чиқиб турса, аёл нотиқнинг сумкаси дигсизларча ҳар балолар билан қалашиб турса, тингловчилар унга нисбатан шунчалик кам эҳтиром кўрсатадиларки, балки, унинг ўзи ҳам ўзига шундай ҳолатни ҳис этар.

6. Жилмайиб туринг. Минбарга чиққанингизда, тингловчилар билан рўбарў бўлиш сизга хурсандчилик бағишлагани юз ифодангиздан англашилиб турсин. Профессор Оверстрит: "Ўхшаш нарса ўхшаш нарсани вужугга келтиради", деган. "Агар биз тингловчиларимиз билан қизиқсак, улар ҳам айнан шу тарзда бизга қизиқиб қарашади, дейишга

асос бор. Ҳатто биз гапиришни ҳали бошламасдан туриб, бизга ё танбеҳ беришади ёки маъқуллашади, кўпинча. Шунинг учун ўзимизнинг хулқ-атворимиз билан ижобий таъсирланишни кўзгамоғимиз керак"

7. Тингловчиларни бир жойга йиғинг. Улар турли жойларга сочилиб ўтирган бўлишса, таъсир кўрсатиш жуда қийин. Фуж аудитория иштирокчиси сифатида одам кулагди, қарсак чалади, унга номатқул ва норози ўришларда, албатта; агар ёлғиз, бир ўзи ёки бутун бошли залга сочилган гуруҳнинг биштаси бўлганида, шундай бўлармиди?

8. Агар озчиликни ташкил этган тингловчилар олдида сўзламоқчи бўлсангиз, уларни кичик бинога йиққанингиз маъқул. Баланг жойда турманг, улар билан бир қаторда туриб, гапиринг. Маърузангизни дилкашлик, расмиятчиликдан холи, суҳбат тарзида ўтказишга интилинг.

9. Зал ҳавоси тоза, мусаффо бўлиши учун ҳаракат қилинг.

10. Бино етарли даражада ёруғ бўлишини таъминланг. Шундай турингки, ёруғлик тўппа-тўғри юзингизга тушиш, токи тингловчилар юзингиздаги ҳар бир чизиқни аниқ кўрсинлар.

11. Мебелнинг қандайдир бўлакларига овора бўлиб, суяниб қолманг. Стол ва стулларни бир чеккага суриб қўйинг. Барча майда-чуйда буюмларни, саҳнани эгаллаган ортиқча нарсаларни йиғиштиринг.

12. Агар саҳнада тақлиф қилинган меҳмонлар бўлса, улар вақти-вақти билан қимирлашади ва жиндай ҳаракатлари ҳам тингловчиларнинг диққатини жалб этади. Тингловчилар ҳар қандай ҳаракатдаги буюм, одам ва ҳайвонга қизиқиб эътибор бериб қарашдан ўзларини тия олмайдилар. Шундай экан, ўзини оғир аҳволга солиш ҳамда ўзига-ўзи қарши чиқишнинг ҳожати борми?